

รายงานฉบับสมบูรณ์

พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงาน
ภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา

Drinking Behaviors and Effect from Alcohol Drinking of an Industrial Worker
Group, Nakhon Ratchasima Province

โดย

พงษ์เดช	สารการ
เสมอ	ตรีคุณา
รังสีมา	บำเพ็ญบุญ
นุจรินทร์	หิรัญคำ
ธนิดา	บุตรคล้าย
ยุพา	พิทักษ์วาณิชย์

การวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ปี 2552
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

รายงานฉบับสมบูรณ์

พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงาน
ภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา

Drinking Behaviors and Effect from Alcohol Drinking of an Industrial Worker
Group, Nakhon Ratchasima Province

คณะผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์เดช สารการ
นายเสมอ ตรีคุณา
นางรังสิมา บำเพ็ญบุญ
นางนุจรินทร์ หิรัญคำ
นางธนิดา บุตรคล้าย
นางยุพา พิทักษ์วานิชย์

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานพื้นที่ 5 นครราชสีมา
กลุ่มงานอาชีวเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา
กลุ่มงานอาชีวเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา
กลุ่มงานอาชีวเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา
กลุ่มงานอาชีวเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา

ได้รับทุนสนับสนุนจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา ปี 2552

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional analytic study) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความชุก พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา 2,220 ราย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและสถิติถดถอยลอจิสติกแบบคิดค่าน้ำหนัก (weight) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าประมาณสัดส่วนความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 75.2 (95%CI=0.734-0.769) และมีค่าประมาณสัดส่วนความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 82.8 (95%CI=0.814-0.842) ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่พบมากที่สุดได้แก่ เบียร์ ความถี่ในการดื่มเฉลี่ยต่อสัปดาห์เท่ากับ 1.6 วัน ปริมาณการดื่มต่อครั้งค่าประมาณเฉลี่ยเท่ากับ 5.24 แก้ว (95%CI=4.99-5.48) ช่วงเวลาที่ดื่มพบในช่วงเย็น (17.00-23.59 น.) และมีการขับชี่ยานพาหนะ ภายหลังการดื่มทุกครั้ง ร้อยละ 29.6 ผลกระทบจากการดื่มพบด้านอุบัติเหตุ ร้อยละ 14.3 ด้านสุขภาพ ร้อยละ 6.9 ด้านครอบครัว ร้อยละ 27.7 เคยถูกตำหนิจากคนในครอบครัว ด้านสังคม ร้อยละ 20.7 เคยถูกตำหนิจากบุคคลรอบข้างหรือเพื่อนบ้าน ด้านการทำงาน ร้อยละ 17.6 เคยไปทำงานสาย และร้อยละ 16.7 เคยขาดงานและพบปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศชาย กลุ่มอายุต่ำกว่า 35 ปี สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก การพักอาศัยในหอพักเอกชน การเคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้ว ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ การเล่นไพ่ การเล่นหวยใต้ดิน สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ ลักษณะการทำงานแบบกะ บทบาท/หน้าที่เป็นหัวหน้างานและเป็นผู้ปฏิบัติ พบปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศชาย การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า สถานภาพสมรสเป็นโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ แบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน และลักษณะการทำงานแบบกะ และ พบปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) เฉพาะในกลุ่มระดับผู้ปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศชาย สถานภาพสมรสเป็นโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ แบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน และลักษณะการทำงานแบบกะ

ดังนั้นจากผลการศึกษา จึงเห็นควรเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคำนึงถึงประเด็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม เพื่อนำไปกำหนดมาตรการและนโยบายในการควบคุมและป้องกันนักดื่มหน้าใหม่และผลกระทบจากการดื่มต่อไป

Abstract

The objectives of this cross-sectional analytical study were to estimate prevalence and to investigate behavior and effects of alcohol consumption as well as factors influencing alcohol consumption in industrial labors, Nakhon Rachasima province. Data were obtained from 2220 labors by means of questionnaires. Descriptive statistics and multiple logistic regression (weight) were performed. Statistical significance was set at $p\text{-value} < 0.05$.

The results revealed that 75.2% (95%CI=0.734-0.769) of the industrial labors consumed alcoholic drink. Among those, 82.8% (95%CI=0.814-0.842) had had alcoholic drink within the past 3 months. Of the total participants, drank beer and drank 1.6 days/week. The mean estimation is 5.24 glasses each time and drank in evening (17.00-23.59 pm). Riding vehicles after drink every time were 29.6%. Effects of alcohol consumption on accident, health, family were found 14.3%, 6.9% and 27.7%, respectively. Ever received complaints on social interaction from family members, on late or absent for work from colleagues or neighbors were 20.7%, 17.6% and 16.7%, respectively. Statistically significant factors associated with overall alcohol drink in industrial labors of Nakhon Rachasima province were male, age less than 35 years old, widow/divorce/separated marital status, staying in private apartment/dormitory, ever having smoking, current smoking, playing card, illegal lotteries, sufficient expending with no saving, working as periodic and role of foreman and worker. Statistically significant factors associated with 3 months(current drinker) alcohol drink in industrial labors of Nakhon Rachasima province were male, educated bachelor and more than, single marital status, mean of income per month more than 7,000 baht, current smoking, sufficient expending with no saving, insufficient expending and debt and working as periodic. Statistically significant factors associated with 3 months(current drinker) alcohol drink in industrial labors as worker of Nakhon Rachasima province were male, single marital status, mean of income per month more than 7,000 baht, current smoking, sufficient expending with no saving, insufficient expending and debt and working as periodic.

It is concluded that responding units or organization should consider about the factors associated with alcohol consumption in industrial labors and take it to formulate measures and policies to prevent and control new drinker and effects of alcohol consumption.

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ที่สนับสนุนทุนการวิจัยครั้งนี้ และผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านวิชาการของศูนย์วิจัยปัญหาสุราทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ยิ่งใน
การพัฒนาโครงการ การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผลการวิจัย และผศ.ดร.ภัทระ แสนไชยสุริยา ที่กรุณาอ่าน
และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทคัดย่อให้มีความสมบูรณ์ เจ้าหน้าที่ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงาน
พื้นที่ 5 นครราชสีมา และกลุ่มงานอาชีพเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา ที่ให้ความ
ช่วยเหลือในการประสานงานพื้นที่และสนับสนุนสถานที่ในการจัดประชุมในกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะวิจัย
รวมถึงการเข้าร่วมเป็นทีมดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ด้วย สุดท้ายขอขอบคุณผู้ประสานงานและแรงงาน
ภาคอุตสาหกรรมทุกท่านในสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้ให้ความร่วมมือและให้ข้อมูลใน
แบบสอบถามด้วยดีตลอดมา

คณะผู้วิจัย

พงษ์เดช สารการ

เสมอ ตริคุณา

รังสิมา บำเพ็ญบุญ

นุจรินทร์ หิรัญคำ

ธนิดา บุตรคล้าย

ยุพา พิทักษ์วานิชย์

คำนำ

กลุ่มแรงงาน ถือเป็นประชาชนอีกกลุ่มที่มีรูปแบบและวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันค่อนข้างเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะแรงงานภาคอุตสาหกรรม ซึ่งต้องทำงานแข่งกับเวลาและเครื่องจักรกล เพื่อตอบสนองกำลังการผลิตและความต้องการของระบบเศรษฐกิจ ส่งผลให้แรงงานกลุ่มดังกล่าวมีทางเลือกของวิธีการพักผ่อนอย่างจำกัด ภายใต้เงื่อนไขเวลาที่มีอยู่ไม่มากนัก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเป็นอีกทางเลือกที่ถูกนำมาใช้เป็นวิธีการพักผ่อน ดังนั้นรายงานผลการศึกษาพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ จึงเป็นอีกหนึ่งการศึกษาที่นำเสนอข้อมูลความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมว่า มีขนาดความชุกของการดื่มมากน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมการดื่มเป็นอย่างไรและมีผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อประเมินขนาดปัญหาการดื่ม อธิบายรูปแบบและลักษณะการดื่ม รวมถึงแสดงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมให้ชัดเจน และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเผยแพร่และนำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม ในการกำหนดมาตรการและนโยบายต่าง ๆ เพื่อลดผู้ดื่มหน้าใหม่ และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมต่อไป

และทางคณะผู้วิจัย ขอขอบคุณศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ที่สนับสนุนทุนการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการของศูนย์วิจัยปัญหาสุราทุกท่าน ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาโครงการวิจัย ขอขอบคุณผศ.ดร.ภัทรธรรณ ชาญชัยสุริยา ที่กรุณาอ่านและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงบทคัดย่อและสุดท้ายขอขอบคุณแรงงานภาคอุตสาหกรรมผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดีตลอดมา

คณะผู้วิจัย

พงษ์เดช สารการ

เสมอ ตรีคุณา

รังสิมา บำเพ็ญบุญ

นุจรินทร์ หิรัญคำ

ธนิดา บุตรคล้าย

ยุพา พิทักษ์วานิชย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
คำนำ	IV
สารบัญ	V - VII
บทที่ 1 บทนำ	1 - 6
1.1 ความสำคัญและที่มาของประเด็นการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.4 คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	6
บทที่ 2 การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7 - 26
2.1 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	7
2.1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	7
2.1.2 สถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	13
2.1.3 ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	15
2.2 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	20
2.2.1 ผลกระทบด้านอุบัติเหตุ	20
2.2.2 ผลกระทบด้านเพศและความรุนแรง	21
2.2.3 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	24
2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย	26

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	27 - 33
3.1 รูปแบบการวิจัย	27
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
3.2.1 ประชากรที่ศึกษา	27
3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง	27
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	30
3.3.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบ	30
3.3.2 ข้อมูลลักษณะการทำงาน	30
3.3.3 ข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	30
3.3.4 ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	30
3.3.5 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	30
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
3.5 การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล	31
3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	32
3.5.2 การวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย	32
บทที่ 4 ผลการศึกษา	34 - 71
4.1 ข้อมูลทั่วไป	35
4.2 ข้อมูลลักษณะการทำงาน	39
4.3 ข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	41
4.3.1 ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	41
4.3.2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	43
4.4 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	52
4.4.1 ด้านอุบัติเหตุ	52
4.4.2 ด้านสุขภาพ	55
4.4.3 ด้านครอบครัว	57
4.4.4 ด้านสังคม	59
4.4.5 ด้านการทำงาน	61
4.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	65
4.5.1 การวิเคราะห์ตัวแปรเดียว	65
4.5.2 การวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร	68

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	72 - 90
5.1 สรุปผลการศึกษา	73
5.1.1 ข้อมูลทั่วไป	74
5.1.2 ลักษณะการทำงาน	74
5.1.3 การต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์	75
5.1.4 พฤติกรรมการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์	75
5.1.5 ข้อมูลผลกระทบจากการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์	76
5.1.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์	77
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	80
5.2.1 ความชุกของการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์	80
5.2.2 พฤติกรรมการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์	81
5.2.3 ผลกระทบจากการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์	83
5.2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์	86
5.3 ข้อเสนอแนะ	89
5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา	89
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	89

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก

- แบบสอบถาม

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของประเด็นการวิจัย

กลุ่มแรงงาน ถือเป็นประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีรูปแบบและวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันค่อนข้างเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะแรงงานภาคอุตสาหกรรม ซึ่งต้องทำงานแข่งกับเวลาและเครื่องจักรกล เพื่อตอบสนองกำลังการผลิตและความต้องการของระบบเศรษฐกิจ ส่งผลให้แรงงานกลุ่มดังกล่าวมีทางเลือกของวิธีการพักผ่อนอย่างจำกัด ภายใต้เงื่อนไขเวลาที่มีอยู่ไม่มากนัก ดังนั้นการเติมเครื่องเติมแอลกอฮอล์จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ถูกเลือกมาใช้เป็นวิธีการพักผ่อนของแรงงาน โดยจากรายงานสถานภาพการเติมเครื่องเติมแอลกอฮอล์ ปี 2550 ของเครือข่ายองค์การวิชาการสารเสพติด พบว่า ร้อยละ 71.3 ของแรงงานชาย จะมีการเติมเครื่องเติมแอลกอฮอล์ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาและร้อยละ 77.8 ของแรงงานที่เข้าทำงานเป็นกะ จะมีการเติมเครื่องเติมแอลกอฮอล์ในช่วง 30 วันที่ผ่านมาเช่นเดียวกัน (เครือข่ายองค์การวิชาการสารเสพติด, 2550) และจากการศึกษาของกมลมาลย์ ศิริพูนสวัสดิ์ ในกลุ่มแรงงานเขตอุตสาหกรรมสุนารี จังหวัดนครราชสีมา พบว่า มีแรงงานเติมเครื่องเติมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 47.6 และส่วนใหญ่เติมในช่วงเวลาประมาณ 16.00-24.00 น. และในแต่ละครั้งจะใช้ระยะเวลาเติมน้อยกว่า 3 ชั่วโมง โดยมีปริมาณการเติมประมาณ 6-10 แก้วต่อครั้ง และส่วนใหญ่ในการเติมไม่เคยสนใจว่า ระดับดีกรีของเครื่องเติมแอลกอฮอล์ที่เติมนั้นมีระดับดีกรีเป็นเท่าไร โดยสาเหตุของการเติมส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากเพื่อนร่วมงานชักชวน (กมลมาลย์ ศิริพูนสวัสดิ์, 2550) ขณะที่การเที่ยวสถานบันเทิงในช่วงเวลากลางคืนก็เป็นอีกวิธีพักผ่อนหนึ่งที่กลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมเลือกใช้ โดยพบว่า แรงงาน ร้อยละ 66.0 มีการใช้บริการสถานบันเทิงในการเที่ยวหลังเลิกงาน และมักพบส่วนใหญ่ เป็นหญิงมีสถานภาพสมรสโสด และยังพบว่า การเที่ยวแต่ละครั้งประมาณร้อยละ 65.7 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ที่เกิดขึ้นจะถูกใช้ไปกับการเติมเครื่องเติมแอลกอฮอล์ (จิรายุ สีสูข, 2548)

ดังนั้นจากพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนและการเติมเครื่องเติมแอลกอฮอล์ของแรงงานได้ก่อให้เกิดผลกระทบด้านต่าง ๆ ตามมาอีกมากทั้งต่อตนเองและบุคคลรอบข้างรวมถึงการส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ซึ่งผลกระทบต่อตนเอง ได้แก่ การมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยขาดการป้องกัน เนื่องจากการเมา เช่น การติดเชื้อ HIV/AIDS เป็นต้น และการมีภาวะที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การตั้งครรภ์ในกลุ่มแรงงานหญิง เป็นต้น นอกจากนี้ยังอาจส่งผลกระทบต่อตรงต่อภาระงานที่รับผิดชอบ โดยพบว่า พนักงานที่ไม่เติมเครื่องเติมแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยของการขาดงานและการเข้างานสายน้อยกว่าพนักงานที่เติมเครื่องเติม

แอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (กมลมาลย์ ศิริพูนสวัสดิ์, 2550) นั้นแสดงว่าการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มีผลทำให้ระบบการทำงานทั้งตัวแรงงานและภาพรวมของสถานประกอบการเป็นไป อย่างไม่มีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ยังก่อให้เกิดปัญหาการทะเลาะวิวาท โดยพบว่า แรงงานชายเมื่อเลิกงานแล้วชอบดื่มเบียร์และสุราจนเกิดการทะเลาะวิวาทจากความขัดแย้งเรื่องงาน การกั๊ยเงินและการแย่งชิงคนรัก (เทียนทอง อัคระธีรางกูร, 2545) นอกจากนี้การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ยังก่อให้เกิดปัญหาอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการเมา โดยเฉพาะในช่วงเทศกาล ซึ่งมีการพักผ่อนติดต่อกันเป็นระยะยาว โดยจากข้อมูลของกรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระบุว่า อัตราส่วนของผู้บาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุขนส่งที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ก่อนขับขี่พาหนะตลอดปี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 43.8 ขณะที่ในช่วงเทศกาลปีใหม่เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.6 และช่วงสงกรานต์เฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 54.0 ของผู้บาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุขนส่งทั้งหมด (บัณฑิต ศรไพศาลและคณะ, 2551) ดังนั้นจึงค่อนข้างชัดเจนว่า การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ก่อนขับขี่พาหนะจนเกิดอุบัติเหตุเป็นเหตุให้มีผู้บาดเจ็บรุนแรงมีความสัมพันธ์กับเทศกาล นั่นคือ ในช่วงเทศกาลจะมีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ก่อนการเกิดอุบัติเหตุจนเป็นเหตุให้มีผู้บาดเจ็บรุนแรงมากกว่าช่วงอื่น ๆ ตลอดปี และมีการศึกษาสภาพ ลักษณะและสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับแรงงานที่ปฏิบัติงานในธุรกิจอุตสาหกรรม พบว่า แรงงานที่เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 25-35 ปี โดยกลุ่มการผลิตอาหารและเครื่องตี กลุ่มการปั้น ทอ ฯลฯ กลุ่มหล่อหลอม กลึงโลหะและกลุ่มการปั๊มโลหะ อุบัติเหตุที่พบบ่อยได้แก่ การถูกวัตถุ สิ่งของมีคม ตัดหรือบาดอวัยวะต่างๆของร่างกาย กลุ่มผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก อุบัติเหตุที่พบบ่อยได้แก่ การถูกวัตถุ สิ่งของหนัก ดึงอวัยวะต่างๆของร่างกาย กลุ่มผลิตเครื่องเรือน เครื่องใช้ไม้และกลุ่มการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ อุบัติเหตุที่พบบ่อยได้แก่ การถูกวัตถุหรือสิ่งของ ร่วง หล่น ถูกอวัยวะต่างๆของร่างกาย ขณะที่กลุ่มผลิตอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ยานพาหนะและกลุ่มผลิต ประกอบรถยนต์ อุบัติเหตุที่พบบ่อยได้แก่ การถูกวัตถุหรือสิ่งของตีกระเด็นถูกอวัยวะต่างๆของร่างกาย โดยอุบัติเหตุทั้งหมดมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากความประมาทเลินเล่อ การหยอกล้อกันขณะทำงาน และเป็นกลุ่มที่ทำงานเต็มเวลา หรือทำงานตามช่วงเวลาที่ปกติและช่วงเวลาที่เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเวลา 12.00 -18.00 น. (ฐิติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล, 2546) จากข้อมูลดังกล่าว แม้ไม่มีการเชื่อมโยงอย่างชัดเจนว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นผลกระทบมาจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ แต่อาจประเมินจากลักษณะบางประเด็นได้ เช่น แรงงานที่เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่เป็นชายและมีอายุ 25-35 ปี และช่วงเวลาที่เกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 12.00-18.00 น. ซึ่งอาจตั้งสมมติฐานได้ว่า กลุ่มแรงงานชายวัยดังกล่าว น่าจะมีแนวโน้ม การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์และเมื่อเข้าทำงานตั้งแต่เช้า จึงเริ่มอ่อนล้าหรือมีอาการเมาค้างในช่วงเวลาบ่าย ส่งผลให้เกิดสภาวะจิตใจที่เหม่อลอยและเป็นเหตุให้เกิดความประมาทและมีการเกิดอุบัติเหตุได้ นอกจากนี้การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของแรงงานยังอาจก่อให้เกิดปัญหา การทำบตบาทหน้าทีของตนเองภายในครอบครัวได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร และเป็นสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่ การทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว และเกิดการกระทำความรุนแรงต่อ

บุคคลภายในครอบครัวตามมา โดยพบว่า สตรีที่สามีตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ฝ่ายเดียว มีโอกาสเกิดการกระทำ ความรุนแรงประมาณ 4 เท่า ขณะที่หากสตรีและสามีตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ทั้งคู่มีโอกาสเกิดการกระทำ ความรุนแรงเพิ่มขึ้นถึง 8 เท่าเมื่อเทียบกับสตรีและสามีไม่ตี๋ม (พงษ์เดช สารการ อ่าง ในบัณฑิต ศรีไพศาล, 2550) ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ จากการประเมินต้นทุนทางเศรษฐกิจของการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของประเทศไทย ในปี พ.ศ.2549 พบว่า ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ทั้งหมดเท่ากับ 156,105 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.99 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) และเมื่อพิจารณาต้นทุนที่มีมูลค่าสูงที่สุด ได้แก่ ต้นทุนจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร (ร้อยละ 65.7 ของต้นทุนทั้งหมด) และรองลงมาได้แก่ ต้นทุนจากการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงาน จากการขาดงานและการสูญเสียประสิทธิภาพขณะทำงาน (ร้อยละ 30.1 ของต้นทุนทั้งหมด) ต้นทุนค่ารักษาพยาบาล (ร้อยละ 3.5 ของต้นทุนทั้งหมด) ต้นทุนทรัพย์สินที่เสียหายจากอุบัติเหตุจราจรทางบก (ร้อยละ 0.5 ของต้นทุนทั้งหมด) และต้นทุนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย และการฟ้องร้องคดีความ (ร้อยละ 0.2 ของต้นทุนทั้งหมด) (มนตรีธรรม์ถาวรเจริญทรัพย์และคณะ, 2551) ดังนั้นจากผลการประเมินต้นทุนดังกล่าว ได้สะท้อนภาพความเชื่อมโยงของผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตี๋มแอลกอฮอล์กับระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศค่อนข้างชัดเจน โดยเฉพาะต้นทุน จากการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงาน จากการขาดงานและการสูญเสียประสิทธิภาพขณะทำงาน ซึ่งเป็นผลกระทบโดยตรงที่เกิดขึ้นจากประชากรกลุ่มวัยแรงงาน

จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีการขยายตัวและมีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมค่อนข้างมาก ส่งผลให้จำนวนสถานประกอบการประเภทต่างๆ และแรงงานที่เข้ามาทำงานเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมดังกล่าวมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นก็ได้เพิ่มจำนวนสูงขึ้น โดยจากข้อมูลสถิติงานประกันสังคมเกี่ยวกับจำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน ปี 2550 พบว่า จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนสถานประกอบการทั้งหมด 7,757 แห่ง และมีจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด 204,845 ราย ซึ่งสามารถจำแนกประเภทตามขนาดจำนวนลูกจ้างได้ ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตน จำแนกตามขนาดจำนวนลูกจ้าง

ประเด็น	ขนาดประเภทสถานประกอบการ จำแนกตามจำนวนลูกจ้าง (ราย)								รวม
	< 10	10-19	20-49	50-99	100-199	200-499	500-999	>=1000	
สถานประกอบการ (แห่ง)	5,495	1022	709	228	150	81	45	27	7,757
จำนวนผู้ประกันตน (ราย)	20,034	13651	21,813	16,024	20,937	24,766	30,990	56,630	204,845

ที่มา : สถิติงานประกันสังคม ปี 2550 สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

จากข้อมูลสถิติงานประกันสังคมดังตารางที่ 1.1 สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเมืองอุตสาหกรรมของจังหวัดนครราชสีมาได้ค่อนข้างชัดเจน ทั้งจำนวนสถานประกอบการและจำนวนผู้ประกันตนที่มีจำนวนมากสุดเป็นอันดับหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นอันดับที่ 7 ของประเทศไทย รองจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ชลบุรี เชียงใหม่ ภูเก็ตและสงขลาตามลำดับ ขณะเดียวกันจากการรายงานสถิติที่เกี่ยวข้องกับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรงของจังหวัดนครราชสีมา ประจำปี 2550 พบว่า มีจำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ทั้งหมด 4,194 ราย จำแนกเป็นผู้เสียชีวิตจากการทำงาน 24 ราย สูญเสียอวัยวะบางส่วน 53 ราย หยุดงานเกิน 3 วัน 773 รายและหยุดงานไม่เกิน 3 วัน 3,344 ราย ดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 จำนวนผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามความร้ายแรง ประจำปี 2550

จังหวัด	ความร้ายแรง					รวม
	ตาย	ทุพพลภาพ	สูญเสียอวัยวะบางส่วน	หยุดงานเกิน 3 วัน	หยุดงานไม่เกิน 3 วัน	
นครราชสีมา	24	-	53	773	3,344	4,194

ที่มา : สถิติงานประกันสังคม ปี 2550 สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

จากข้อมูลจำนวนผู้ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ดังตารางที่ 1.2 ยังไม่สามารถระบุแน่ชัดลงไปได้ว่า เป็นผลกระทบที่มาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด แต่จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยดังที่กล่าวมาข้างต้น ได้แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการเชื่อมโยงระหว่างการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบในด้านต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน ดังนั้นเพื่อเป็นการหาข้อมูลสนับสนุนและยืนยันถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยแรงงาน ทางคณะผู้วิจัยจึงมีแนวทางที่ต้องการศึกษาความชุกของผู้ดื่มพฤติกรรมการณ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา เพื่อสะท้อนขนาดของผู้ดื่ม พฤติกรรมการณ์และผลกระทบที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งศึกษาประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อนำไปสู่การเผยแพร่หรือสื่อสารให้สังคมและผู้กำหนดนโยบายทราบถึงความสำคัญของการควบคุมปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม อันจะเป็นการป้องกันนักดื่มหน้าใหม่ และลดปริมาณการดื่ม ตลอดจนการลดผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมในอนาคตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความชุก พฤติกรรมการตีและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ศึกษาครั้งนี้เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมในสถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มงานอาชีพเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา จำนวน 40 แห่ง ภายใต้สมมติฐานและความเชื่อของคณะผู้วิจัยว่า พฤติกรรมการตีและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของแรงงานกลุ่มนี้มีลักษณะและรูปแบบไม่แตกต่างจากกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมในสถานประกอบการอื่นที่อยู่นอก จำนวน 40 แห่งนี้ และขณะเดียวกันยังมุ่งประโยชน์ของข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยไปใช้เพื่อดำเนินกิจกรรมเฝ้าระวังพฤติกรรมสุขภาพและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของแรงงานกลุ่มดังกล่าว โดยกลุ่มงานอาชีพเวชกรรมของโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมาต่อไป

1.4 คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดคำจำกัดความเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย จำแนกออกได้ดังนี้

1.4.1 เครื่องตีแอลกอฮอล์ หมายถึง เหล้า สุรา หรือเครื่องตีทุกชนิดที่มีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์ และเมื่อบริโภคเข้าไปแล้ว จะออกฤทธิ์ทำให้มีอาการมึนเมา ตามปริมาณส่วนผสมที่แตกต่างกันของเอทิลแอลกอฮอล์

1.4.2 พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ หมายถึง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ได้แก่ ชนิดของเครื่องตีแอลกอฮอล์ ความถี่ในการตี ปริมาณการตี สถานที่ในการตี สาเหตุของการตี ผู้ร่วมตี การสูบบุหรี่ขณะตี ค่าใช้จ่ายในการตี ช่วงเวลาในการตี ผลจากการตี การแสดงออกหลังการตีและการเป็นผู้ขี้ขยานพาหนะเองหลังการตี

1.4.3 แรงงานภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วย แรงงานฝีมือ (Skilled Labor) หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทางทฤษฎีและปฏิบัติ และมีความชำนาญในงานอาชีพ สามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานด้วยตนเองได้ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่ระบุบทบาทและหน้าที่ของตนเองอยู่ในกลุ่มหัวหน้างานและผู้จัดการ ในสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม และแรงงานกึ่งฝีมือ (Semi-skilled Labor) หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทางทฤษฎีและปฏิบัติที่มีความชำนาญเพียงบางส่วนในงานอาชีพ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่ระบุบทบาทและหน้าที่ของตนเองอยู่ในระดับผู้ปฏิบัติในสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม

1.4.4 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง ผลกระทบที่มีสาเหตุหลักมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านอุบัติเหตุ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านสังคมและด้านการทำงาน

1.4.5 ลักษณะการทำงาน หมายถึง แผนกงานในปัจจุบัน บทบาท/หน้าที่หลัก ลักษณะงานแบบกะหรือแบบปกติ จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันและจำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.5.1 ทราบอัตราความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาว่า มีขนาดความชุกของการดื่มมากน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมการดื่มเป็นอย่างไรและมีผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มในด้านใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อประเมินขนาดปัญหาการดื่ม อธิบายรูปแบบและลักษณะการดื่ม รวมถึงแสดงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมให้ชัดเจน เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนสำหรับเผยแพร่และนำเสนอต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดมาตรการและนโยบาย อันจะเป็นการลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมดังกล่าวต่อไป

1.5.2 ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดนครราชสีมา ในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อลดผู้ดื่มหน้าใหม่ และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมต่อไป

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาพฤติกรรมการณ์และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร บทความและงานวิจัยต่างๆในและต่างประเทศโดยจำแนกเป็นประเด็นได้ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.2 ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.1 พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการทบทวนเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นพฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงาน เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาจึงได้จำแนกและนำเสนอเป็น 3 ประเด็นดังนี้

2.1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความรู้ทั่วไปของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประกอบด้วย

(1) ความหมาย ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้เหล้า สุราและแอลกอฮอล์ ไว้ในความหมายเดียวกัน ว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยมีคำจำกัดความดังนี้

“เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (alcohol beverage) หมายถึง เหล้า สุรา หรือเครื่องดื่มทุกชนิดที่มีส่วนผสมของเอทิลแอลกอฮอล์ และเมื่อบริโภคเข้าไปแล้ว จะออกฤทธิ์ทำให้มีอาการมึนเมา ตามปริมาณส่วนผสมที่แตกต่างกันของเอทิลแอลกอฮอล์”

(2) ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประกอบด้วย 2 ประเภท ดังนี้ (เชมณัฐ สีนสายอ, 2548)

ก. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผ่านการหมัก (Fermented alcohol beverage) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จากการหมักส่วนประกอบของพืช หรือผลไม้ เช่น แป้ง อุ่น เป็นต้น ซึ่งเมื่อผ่านกระบวนการหมักแล้ว สามารถนำมาดื่มได้เลย โดยไม่ต้องมีการกลั่น เช่น เบียร์ ไวน์ สาโท เป็นต้น

ข. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผ่านการกลั่น (Distilled alcohol beverage) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นำส่วนประกอบของพืช หรือผลไม้ เช่น แป้ง หรือน้ำตาล เป็นต้น มาผ่านกระบวนการหมักด้วยยีสต์ จากนั้นนำมากลั่น เพื่อให้ได้ปริมาณแอลกอฮอล์ที่สูงขึ้น ขณะเดียวกัน

อาจมีการแต่งกลิ่น สีและรส เพื่อให้ดึงดูดและถูกใจผู้ดื่มมากขึ้นได้ เช่น บรั่นดี วิสกี้ หรือเหล้าขาว เป็นต้น

(3) ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในการศึกษาครั้งนี้ จำแนกชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยพิจารณาตามพฤติกรรมการณ์ของแรงงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่นิยมบริโภคเป็นหลัก ได้แก่

ก. เบียร์ (Beer) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่คนอีสานนิยมดื่มกันมาก (มานพ คณะโตและคณะ, 2547) มีปริมาณแอลกอฮอล์ ไม่เกิน 15 ดีกรี ทำจากข้าวบาร์เลย์ที่นำมาหมัก อบและบด จากนั้นจึงต้มให้สุกแล้วนำไปจัดเก็บในถังหมัก และปรุงแต่งโดยเติมยีสต์ หรือกรรมวิธีต่างๆตามสูตรของเบียร์แต่ละยี่ห้อ เช่น เบียร์ยี่ห้อช้าง เบียร์ยี่ห้อสิงห์ หรือลีโอ เป็นต้น

ข. เหล้าวิสกี้ (Whisky) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กลั่นจากข้าวชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือผสมกันหลายชนิด นำมาหมักแล้วกลั่นให้มีดีกรีที่สูงขึ้น จากนั้นนำไปเก็บบ่มในถังไม้โอ๊ค เพื่อให้ได้สี รสและกลิ่นที่ดีขึ้น บางยี่ห้อก่อนนำมาบรรจุขวดอาจนำมาปรุงแต่ง สี รสและกลิ่นอีกครั้ง เพื่อดึงดูดและให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ดื่มมากขึ้น เช่น เหล้าวิสกี้ยี่ห้อ Johnnie walker หรือยี่ห้อ Chivas Regal เป็นต้น

ค. เหล้าบรั่นดี (Brandy) เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีกชนิดหนึ่งที่คนไทยนิยมดื่มกันมาก ได้จากการหมักองุ่นให้เป็นไวน์ แล้วนำมากลั่นเป็นบรั่นดี จากนั้นนำไปเก็บบ่มให้ได้สี กลิ่น และรสที่ดี เหล้าบรั่นดีที่มีขายกันตามท้องตลาดสามารถจำแนกออกได้ดังนี้

- เหล้าบรั่นดีพื้นเมือง เป็นเหล้าบรั่นดีที่ผลิตจากองุ่น แล้วนำมากลั่นเป็นบรั่นดี เช่น เหล้าบรั่นดียี่ห้อ Regency เป็นต้น

- เหล้าบรั่นดีตามมาตรฐาน เป็นเหล้าบรั่นดีที่ทำจากองุ่นเช่นเดียวกัน แต่ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น เหล้าบรั่นดียี่ห้อสเปย์ รอยัล (Spy royal) หรือยี่ห้อ มาสเตอร์เบลนด์ (Master blend) เป็นต้น

- เหล้าบรั่นดีเกรดสูง เป็นเหล้าบรั่นดีที่ใช้ระยะเวลาในการเก็บบ่มไวน์ถึงไม้โอ๊คเป็นเวลานาน ทำให้ได้สี กลิ่นและรสชาติที่ดี ซึ่งส่งผลให้เหล้าบรั่นดีดังกล่าว มีราคาสูงตามไปด้วย เช่น เหล้าบรั่นดีตระกูลคอนยัค (Cognac) เป็นต้น

ง. เหล้าขาว (Local liquor) ถือเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ท้องถิ่น ที่คนวัยแรงงาน ในชนบทภาคอีสานนิยมบริโภคกันเป็นส่วนใหญ่ (มานพ คณะโตและคณะ, 2547) ซึ่งทำจากกากน้ำตาล หรือข้าวเป็นวัตถุดิบ จากนั้นจึงนำมากลั่นเป็นเหล้า โดยไม่มีการปรุงแต่งสี กลิ่น และรสชาติ ทำให้เหล้าขาวมีกลิ่นค่อนข้างแรง สีขาวใส และมีปริมาณแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 28 - 40 ดีกรี จากการที่ไม่มีกรรมวิธีปรุงแต่งใด ๆ ภายหลังจากกลั่น จึงทำให้เหล้าขาวมีราคาถูกกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดอื่น

(4) กลไกการทำงานของแอลกอฮอล์ในร่างกาย จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับกลไกการทำงานของแอลกอฮอล์ในร่างกาย สามารถจำแนกออกเป็นประเด็นได้ดังนี้ (สุพรรณิธีร์ เวชเจริญชัย, 2541 อ้างถึงในพินิตา นามจันดี, 2549)

ก. การดูดซึมของแอลกอฮอล์ในร่างกาย เมื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าสู่ร่างกาย แอลกอฮอล์ประมาณ 1 ใน 5 จะถูกดูดซึมผ่านผนังกระเพาะอาหาร และส่วนที่เหลือจะผ่านผนังลำไส้เล็กเข้าสู่หลอดเลือด เมื่อผ่านไปทีดับ แอลกอฮอล์จำนวนประมาณ 95% จะถูกนำมาย่อย ADH (Alcohol Dehydrogenase) เปลี่ยนเป็นอะซีตัลดีไฮด์ (Acetaldehyde) จากนั้นเปลี่ยนเป็นเกลือของกรดน้ำส้ม (Acetate) ซึ่งใช้ประโยชน์เป็นพลังงานได้ แล้วกลายเป็นคาร์บอนไดออกไซด์กับน้ำ ส่วนแอลกอฮอล์ที่เหลืออีกประมาณ 5% จะถูกขับออกจากร่างกาย ทางปอด ไต และต่อมเหงื่อ ซึ่งจะผลมออกไปในรูปของลมหายใจและปัสสาวะ การเผาผลาญแอลกอฮอล์ที่ตับ จะเป็นอัตราคงที่เสมอประมาณ 10 ลูกบาศก์เซนติเมตรต่อหนึ่งชั่วโมง และโดยทั่วไปแอลกอฮอล์จะถูกขับออกจากร่างกายหมดภายใน 24 ชั่วโมง ส่วนการที่ผู้ดื่มสุราจะมีเมามาช้า หรือเร็วขึ้นอยู่กับอัตราเร็วของการดูดซึมแอลกอฮอล์เข้าสู่หลอดเลือดของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน และปัจจัยเสริมอื่นๆ เช่น ความเข้มข้นหรือดีกรี ปริมาณและอัตราเร็วของการบริโภค สภาพกระเพาะอาหารที่ว่าง สภาพของร่างกายและความเคยชิน สภาพอารมณ์และจิตใจ ตลอดจนจนสภาวะแวดล้อมในขณะที่บริโภคสุรา เป็นต้น

ข. การกระจายตัวของแอลกอฮอล์ในร่างกาย เมื่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกดูดซึมผ่านปาก กระเพาะอาหาร และลำไส้เล็กเข้าสู่เลือด เนื่องจากโมเลกุลของแอลกอฮอล์มีขนาดเล็กและไม่ต้องการนำย่อย แอลกอฮอล์จะเคลื่อนที่ตามทิศทางเดินของเลือด แอลกอฮอล์บางส่วนจะถูกทำลายโดยตับ จากนั้นเลือดจะผ่านไปทางหัวใจด้านขวา และเลือดถูกสูบฉีดไปปอด ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย แอลกอฮอล์เข้าสู่สมอง ทำให้การสั่งงานของสมองช้าลง เมื่อแอลกอฮอล์ผ่านปอด แอลกอฮอล์บางส่วนจะแพร่ออกสู่อากาศ (ลมหายใจ) ดังนั้นการวิเคราะห์ปริมาณแอลกอฮอล์ในลมหายใจจะสามารถนำไปสู่การวิเคราะห์หาปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดได้

ค. ความเข้มข้นของปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด หรือ Blood alcohol concentration : BAC หมายถึง ร้อยละของปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ซึ่งถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่สำคัญในการพิจารณาผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะกรณีขับขี่ยานพาหนะต่างๆ เช่น รถจักรยานยนต์ หรือรถยนต์ส่วนบุคคล เป็นต้น ปัจจัยที่มีผลต่อความเข้มข้นของปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด หรือ BAC ได้แก่

- ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละชนิด จะมีปริมาณแอลกอฮอล์ผสมอยู่ในปริมาณที่แตกต่างกัน เช่น เมื่อเปรียบเทียบการบริโภคเหล้าบรันดีที่ผสมมิกเซอร์ 6 แก้ว โดยใน 1 แก้วมีเหล้าผสมแก้วละ 1 ฝา จะมีปริมาณแอลกอฮอล์เท่ากับการดื่มเบียร์ 2 กระป๋อง หรือ 2 ขวดเล็ก หรือเท่ากับการดื่มไวน์ 2 แก้ว เป็นต้น (ศูนย์ข้อมูล/หน่วยจัดการความรู้เพื่อถนนปลอดภัย, 2547)

- ความเร็วในการบริโภค เพราะผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอัตราที่เร็ว หรือยกบ่อย ยกถี่ ถือเป็นการเพิ่มปริมาณแอลกอฮอล์ให้มากขึ้น ถึงแม้เครื่องดื่มชนิดนั้นจะมีปริมาณแอลกอฮอล์ผสมอยู่ในปริมาณน้อยก็ตาม อาการยกบ่อย หรือ ยกถี่ อาจเกิดขึ้นจากหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ที่มาของการดื่ม บุคคลที่ร่วมดื่มด้วย สถานที่หรือบรรยากาศในการดื่ม เป็นต้น
- ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม เป็นปัจจัยที่แปรผันตรงกับการยกบ่อย หรือยกถี่ แล้วส่งผลให้ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มเพิ่มจำนวนมากขึ้น หรือการดื่มโดยมีช่วงระยะเวลาของการดื่มยาวนาน ก็ทำให้ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีมากขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงส่งผลให้ตรวจพบระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดสูงเพิ่มตามไปด้วย
- วิธีการดื่ม ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากบางคนอาจดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยไม่กินกับแกล้มหรืออาหารอื่นร่วม ทำให้กระเพาะอาหารสามารถดูดซึมปริมาณแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไปได้เร็วขึ้น เพราะไม่มีอาหารอื่นคอยขัดขวาง หรือชะลอการดูดซึมแอลกอฮอล์ของกระเพาะอาหารให้น้อยลง ส่งผลให้ระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดสูงขึ้นไปด้วย ขณะที่บางคนชอบรับประทานกับแกล้ม หรืออาหารอื่นประกอบในระหว่างการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- คุณลักษณะเฉพาะบุคคล เช่น เพศ และวัย ซึ่งจากการศึกษาของ Nolen-Hoeksema S. (2004) พบว่า เพศหญิงจะมีระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดสูงกว่าเพศชาย เมื่อดื่มในปริมาณเท่ากัน ทั้งนี้เนื่องจากโดยส่วนใหญ่เพศหญิงจะมีขนาดร่างกายเล็กกว่าเพศชาย ทำให้ปริมาณน้ำในร่างกายมีน้อย ส่งผลให้ระดับแอลกอฮอล์ที่กระจายในเลือดมีความเข้มข้นสูงกว่า และพบว่า การเผาผลาญแอลกอฮอล์ที่กระเพาะอาหารโดยเอนไซม์ alcohol dehydrogenase (ADH) ซึ่งสกัดกันไม่ให้แอลกอฮอล์ถูกดูดซึมได้ง่ายในเพศหญิงมีปริมาณต่ำกว่าเพศชายประมาณสองเท่า และในผู้สูงอายุก็จะมีปริมาณ ADH ลดน้อยลงเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงทำให้แอลกอฮอล์ถูกดูดซึมเข้าไปในเลือดได้เร็วขึ้นและเป็นสาเหตุให้ผู้หญิง หรือผู้สูงอายุมีระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือดสูงกว่าเพศชาย หรือวัยรุ่น เมื่อดื่มในปริมาณเดียวกัน

(5) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในประเด็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถจำแนกได้ดังนี้

ก. ผลกระทบทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรงต่อร่างกายและสภาพจิตใจของผู้ดื่ม ซึ่งจำแนกตามลักษณะอาการแสดงได้ดังนี้

- ภาวะมึนเมาจากแอลกอฮอล์ เป็นผลจากการที่แอลกอฮอล์ในกระแสเลือดไปมีผลต่อการทำงานของสมอง ทำให้เกิดอาการต่างๆแตกต่างกันไปตามระดับของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด ผู้ดื่มจะมีอาการเล็กน้อยเพียงได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ ปริมาณของแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไป อัตราการเพิ่มสูงขึ้นของแอลกอฮอล์ในร่างกาย ซึ่งยิ่งดูดซึมเร็ว อัตรานั้นก็ยิ่งมากขึ้น ทำให้มีอาการได้เร็วและมากขึ้นตามลำดับ ภาวะร่างกายของแต่ละคนที่จะตอบสนองต่อ

แอลกอฮอล์ ซึ่งบางคนต้องใช้แอลกอฮอล์ปริมาณมากจึงจะเกิดอาการขึ้นได้ นอกจากนี้ปัจจัยทางพันธุกรรมที่เป็นตัวกำหนดการตอบสนองของสมองที่มีต่อระดับแอลกอฮอล์ และภาวะของอารมณ์และสิ่งแวดล้อมในขณะที่ดื่ม ผลของแอลกอฮอล์ที่มีต่อการทำงานของสมองจะสัมพันธ์กับปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด โดยในระดับต่ำจะมีผลต่อการควบคุมอารมณ์ให้รู้สึกว่องไว คึกคัก และความวิตกกังวลลดลง ต่อมาเมื่อระดับของแอลกอฮอล์เริ่มสูงขึ้น ก็จะมีผลต่อการประสานงานต่างๆ ในระบบการทำงานของสมอง ทำให้พูดไม่ชัดเจน เดินเซ การประสานงานระหว่างสายตา สมอง และการกระทำเริ่มผิดพลาดการตัดสินใจบกพร่อง มองเห็นภาพ ไม่ชัดเจน เกิดภาพซ้อน และเมื่อระดับแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นถึงระดับ 200 มิลลิกรัม/100 มิลลิลิตร จะมีผลต่อการทำงานของสมองอย่างรุนแรง ทำให้สูญเสียต่อการควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อ คลื่นไส้ อาเจียน จิตใจสับสน และถ้าระดับของแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นไปอีก จะทำให้หมดสติได้ นอกจากนี้ภาวะมีเมามาจากแอลกอฮอล์ยังมีผลเสียต่อร่างกายในด้านต่างๆ กล่าวคือ ทำให้เกิดอาการหน้าแดง หายใจเร็ว พฤติกรรมรุนแรงก้าวร้าว และยังมีผลเสียต่อระบบความจำ ทำให้จำอะไรไม่ได้ในขณะที่มีเมามา

■ **ภาวะขาดแอลกอฮอล์** เกิดจากการลดลงของระดับแอลกอฮอล์ ซึ่งจะส่งผลต่อการทำงานของสมองทำให้เกิดอาการต่างๆตามมา อาการดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับว่า ผู้นั้นเป็นผู้ที่ดื่มจนกลายเป็นผู้ติดแอลกอฮอล์ หรือไม่ โดยทั่วไปผู้ที่ไม่ติดแอลกอฮอล์จะเกิดอาการขาดแอลกอฮอล์ได้หลังจากดื่มในปริมาณที่มาก โดยมีลักษณะที่เรียกกันว่า เมามากในตอนเช้า หรือยังไม่สร้างจากการเมาเมื่อช่วงกลางคืน อาการจะเริ่มเกิดขึ้นหลังจากหยุดดื่มได้ 4-6 ชั่วโมง โดยมีอาการปวดศีรษะ มือสั่น หงุดหงิด กระวนกระวาย ตาสู้แสงสว่างไม่ได้ รวมทั้งอาจมีอาการใจสั่นร่วมด้วย อาการต่างๆเหล่านี้จะเป็นอยู่ประมาณ 24-48 ชั่วโมง สำหรับอาการขาดแอลกอฮอล์ ในผู้ที่ดื่มจนติดแล้วนั้น อาการจะเริ่มแสดง ตามช่วงระยะและลำดับเวลา ได้แก่ ช่วง 6-24 ชั่วโมงแรก หลังจากหยุดหรือลดปริมาณการบริโภค จะมีอาการมือสั่น ปวดศีรษะ หงุดหงิด กระวนกระวาย ใจสั่น นอนไม่หลับ ในบางรายจะเริ่มเกิดอาการประสาทหลอน ส่วนใหญ่เป็นอาการหูแว่ว หวาดระแวง กลัวคนจะมาทำร้าย บางรายจะพบอาการชักกระตุกเกร็งทั้งตัวได้ อาการต่างๆจะเป็นอยู่ประมาณ 24-48 ชั่วโมง และหากผู้นั้นเป็นผู้ที่ติดแอลกอฮอล์อย่างรุนแรงก็จะทำให้เกิดอาการต่างๆตามมาได้ อีก คือ ประมาณ 36-72 ชั่วโมง หลังจากหยุดดื่มหรือ ลดปริมาณการดื่มลง จะเกิดอาการสับสน จำวัน/เวลา/สถานที่ และบุคคลไม่ได้ เพื่ออย่างรุนแรง กระวนกระวาย ได้ยินเสียงแว่ว ภาพหลอน ควบคุมตัวเองไม่ได้ อาการเหล่านี้จะเป็นมากขึ้นเรื่อยๆ บางรายอาจเป็นได้นานถึงสัปดาห์ หากไม่ได้รับการรักษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งจะมีอันตรายต่อสุขภาพตามมาภายหลังได้ นอกจากนี้ บางรายที่ติดแอลกอฮอล์ อาจเกิดภาวะขาดแอลกอฮอล์ในลักษณะที่เรื้อรังได้ คือ จะมีอาการนอนไม่หลับ ความจำบกพร่อง อ่อนเพลีย และการทำงานของระบบอัตโนมัติของร่างกาย ผิดปกติไป เช่น ใจสั่น ใจเต้นเร็ว ซึ่งอาการเหล่านี้จะเป็นต่อเนื่องได้นาน 6-24 เดือน ถึงแม้ว่าจะหยุดดื่มแอลกอฮอล์แล้วก็ตาม

ข. ผลกระทบทางด้านครอบครัว เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อครอบครัวของผู้ตีที่จำแนกตามลักษณะของผลกระทบได้ดังนี้

- **ความรุนแรงในครอบครัว** พบว่า การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เป็นผลทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว โดยจากการศึกษาของพงษ์เดช สารการและคณะ พบว่า กลุ่มสตรีที่มีสามีตีเมียเดียว และกลุ่มสตรีที่ตีและมีสามีที่ตีด้วย มีโอกาสเสี่ยงที่จะถูกกระทำความรุนแรง 4.27 เท่า (adjusted OR=4.27, 95% CI = 1.10-16.62) และ 8.55 เท่า (adjusted OR=8.55, 95% CI=1.75-41.90) ของกลุ่มสตรีและสามีที่ไม่ตีและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสตรี/สามีที่มีผลต่อการกระทำความรุนแรงได้แก่ ปริมาณการตีมากกว่า 5 แก้วขึ้นไปต่อครั้ง (adjusted OR=4.17, 95%CI=1.14-15.28) และการใช้สารเสพติดขณะตี (adjusted OR=3.97, 95% CI=1.04 - 15.07) (พงษ์เดช สารการและคณะ, 2551)

- **ความสูญเสียด้านเศรษฐกิจ** พบว่า การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เป็นผลทำให้เกิดความสูญเสียด้านเศรษฐกิจ โดยจากการประเมินต้นทุนทางเศรษฐกิจของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของประเทศไทย ในปี พ.ศ.2549 พบว่า ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทั้งหมดเท่ากับ 156,105 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.99 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) และเมื่อพิจารณาด้านทุนที่มีมูลค่าสูงที่สุด ได้แก่ ต้นทุนจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร (ร้อยละ 65.7 ของต้นทุนทั้งหมด) และรองลงมาได้แก่ ต้นทุนจากการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงาน จากการขาดงานและการสูญเสียประสิทธิภาพขณะทำงาน (ร้อยละ 30.1 ของต้นทุนทั้งหมด) ต้นทุนค่ารักษาพยาบาล (ร้อยละ 3.5 ของต้นทุนทั้งหมด) ต้นทุนทรัพย์สินที่เสียหายจากอุบัติเหตุจากรถทางบก (ร้อยละ 0.5 ของต้นทุนทั้งหมด) และต้นทุนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย และการฟ้องร้องคดีความ (ร้อยละ 0.2 ของต้นทุนทั้งหมด) (มนตร์ดีม ถาวรเจริญทรัพย์และคณะ, 2551) ดังนั้นจากการประเมินต้นทุนดังกล่าว ได้สะท้อนภาพความเชื่อมโยงของผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตีแอลกอฮอล์กับระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศค่อนข้างชัดเจน โดยเฉพาะต้นทุนจากการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงาน จากการขาดงานและการสูญเสียประสิทธิภาพขณะทำงาน ซึ่งเป็นผลกระทบโดยตรงที่เกิดขึ้นจากประชากรกลุ่มวัยแรงงาน

ค. ผลกระทบทางด้านสังคม เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรงต่อชุมชนและสังคมที่ผู้ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์อาศัย หรือเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

- **การเกิดอุบัติเหตุ** โดยจากข้อมูลของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หน่วยจัดการความรู้เพื่อถนนปลอดภัย ฝ่ายวิชาการ สสส. (คณะกรรมการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ, 2547) พบว่า การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์และความเมาสัมพันธ์กับอุบัติเหตุจากรถ ได้แก่ ระดับแอลกอฮอล์ 20-40 มก.เปอร์เซ็นต์ (ประมาณไม่เกิน 1 ชั่วโมงหลังการตีเบียร์ 1 ขวด) จะเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุมากกว่าคนที่ไม่ตี 3-5 เท่า และเสี่ยงต่อการเสียชีวิตเพิ่มขึ้นเป็น 6-17 เท่าที่ระดับ 50-70 มก.เปอร์เซ็นต์ และเสี่ยงต่อการเสียชีวิตเพิ่มขึ้นเป็น

29-240 เท่าที่ระดับ 100-140 มก.เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับคนไม่ดื่ม และหากสามารถลดอุบัติเหตุจากคนเมาได้ร้อยละ 50 จะลดการเสียชีวิตปีละ 2,900 ราย ลดการบาดเจ็บปีละ 29,625 รายและลดการสูญเสียทางเศรษฐกิจได้ประมาณ 13,975 ล้านบาท และจากการสรุปอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลปีใหม่ 2549 ระหว่างวันที่ 29 ธันวาคม 2548 ถึง 4 มกราคม 2549 พบว่า เกิดอุบัติเหตุจำนวนทั้งหมด 4,164 ครั้ง และมีสาเหตุมาจากการเมาสุราสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 37 ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ นอกจากทำให้เกิดความสูญเสียคนตายจำนวนมากแล้ว ยังเป็นสาเหตุของความพิการ จากรายงานผลการศึกษาทางการแพทย์ทำให้คาดคะเนได้ว่า มีคนพิการปีละมากกว่า 4 พันคน เนื่องจากอุบัติเหตุจราจร (ศูนย์ข้อมูล/หน่วยจัดการความรู้เพื่อถนนปลอดภัย, 2547) ขณะที่การศึกษาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ.2547 ของมานพ คณะโตและคณะ (2548) เกี่ยวกับประเด็นผลกระทบหลังจากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว พบว่า เคยขับขีรถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 61.6 และเคยเกิดอุบัติเหตุร้อยละ 31.0 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การเกิดอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นผลกระทบหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญ เพราะหากไม่มีมาตรการในการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เข้มงวดตามเส้นทางจราจรในพื้นที่ต่างๆของประเทศ อาจก่อให้เกิดความสูญเสียที่เกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินตามมาภายหลังได้

■ การกระทำผิดทางกฎหมาย เป็นอีกผลกระทบหนึ่งที่เกิดขึ้นตามมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลคดีอาญาศาลจังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับการกระทำผิดที่มีสาเหตุจากการดื่มสุรา พบว่า กรณีกระทำความผิดทำให้เสียทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 59.1 ความผิดเกี่ยวกับเพศ คิดเป็นร้อยละ 34.8 ความผิดต่อร่างกาย ร้อยละ 20.8 ความผิดฐานบุกรุก คิดเป็นร้อยละ 16.1 และความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา คิดเป็นร้อยละ 10.5 (บัณฑิต ศรีไพศาล, 2549)

2.1.2 สถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คนไทยของ โครงการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ 4 ดำเนินการโดยสำนักงานสำรวจสุขภาพประชาชนไทย (สสท.) หรือ The National Health Exam Survey Office (NHESO) ดำเนินการเก็บข้อมูลในปี 2551 - 2552 พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมาร้อยละ 45.3 (ชายร้อยละ 65.5 หญิงร้อยละ 26.1) กลุ่มอายุ 30 - 44 ปีมีสัดส่วนของผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมาสูงที่สุดที่ร้อยละ 52.2 (ชายร้อยละ 74.9 หญิงร้อยละ 31) รองลงมาคือกลุ่มอายุ 15 - 29 ปี ดื่มร้อยละ 49.0 (ชายร้อยละ 68.9 หญิงร้อยละ 26.3) กลุ่มอายุอื่นๆ มีสัดส่วนของผู้ที่ดื่มใน 12 เดือนลดลงเมื่ออายุมากขึ้นตามลำดับ โดยที่ทั้งสองเพศมีสัดส่วนของผู้ที่ดื่มใน 12 เดือน เช่นนี้ทุกกลุ่มอายุ สัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมาจำแนกตามภาคแตกต่างกันเล็กน้อยระหว่างเพศชายกับเพศหญิง โดยที่ลำดับของภาคที่มีสัดส่วนของผู้ที่ดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมาของเพศชายเรียงจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกรุงเทพฯ ส่วนเพศหญิงนั้น อันดับหนึ่งและสองเหมือนกับเพศชาย คือ ภาคกลางและภาคเหนือตามลำดับ แต่อันดับสามสี่ และห้า คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพฯ และภาคใต้ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทที่ดื่มบ่อยที่สุดสามอันดับแรกเหมือนกันทั้งสองเพศ คือ เบียร์ (ร้อยละ 43.5) รองลงมาคือเหล้าแดง เหล้าขาว ตามลำดับ แต่อันดับที่สี่ ห้า และหกของเพศชาย คือ ยาตองเหล้า บรั่นดี และเหล้าพื้นบ้าน ขณะที่ของเพศหญิง คือ น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ ไวน์ และยาตองเหล้าตามลำดับ กลุ่มอายุ 15 - 29 ปี ดื่มในลักษณะที่เสี่ยงแบบเฉียบพลันสูงที่สุด การดื่มแบบเม้าท์ราน้ำ (Binge drinking) ซึ่งหมายถึงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากกว่าห้าดื่มมาตรฐานในครั้งเดียว (เช่น เหล้าผสมโซดาตั้งแต่ห้าแก้วหรือครึ่งแบนขึ้นไป, ดื่มเบียร์มากกว่า 6 กระป๋อง หรือ 3 ขวดใหญ่, หรือ ไวน์มากกว่า 5 แก้วขึ้นไปในนิยามของการสำรวจนี้) พบว่าครึ่งหนึ่งของผู้ชายดื่มแบบเม้าท์ราน้ำมากกว่า 6 วันในหนึ่งปี และครึ่งหนึ่งของผู้หญิงดื่มเช่นนี้มากกว่า 3 วันในหนึ่งปี (ค่ามัธยฐาน หรือ Median เท่ากับ 6 และ 3 วันสำหรับผู้ชายและผู้หญิงที่ดื่มฯ ใน 12 เดือนตามลำดับ) อีกทั้งยังพบว่ากลุ่มอายุ 15 - 29 ปีทั้งชายและหญิงมีความชุกของผู้ดื่มแบบเม้าท์ราน้ำสูงสุดและลดน้อยลงตามอายุที่เพิ่มขึ้น (บัณฑิต ศรไพศาลและคณะ, 2553)

ข้อมูลจากการสำรวจพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากรไทย ปี 2550 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ภาคเหนือในประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป มีความชุกของการดื่มสูงสุดในจังหวัดพะเยา แพร่และเชียงรายและมีสัดส่วนของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกระบบภาษีสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในจังหวัดหนองบัวลำภู ขอนแก่นและมุกดาหาร ขณะที่ภาคกลาง ประชากรวัยเดียวกัน พบมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมา เป็นประจำ และมีการดื่มอย่างหนักสูงสุด และภาคเหนือเป็นภาคที่มีสัดส่วนของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนขับชี่ยานพาหนะสูงสุด รองลงมาได้แก่ ภาคใต้ และเมื่อพิจารณาเฉพาะจังหวัดนครราชสีมา พบว่าความชุกของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อายุ 15 ปีขึ้นไปเท่ากับร้อยละ 29.1 และเมื่อจำแนกอายุพบว่า อายุ 20-40 ปี มีความชุกร้อยละ 32.9 (ชาย ร้อยละ 66.6, หญิง ร้อยละ 3.3) และอายุ 40-60 ปี มีความชุกร้อยละ 36.0 (ชาย ร้อยละ 64.4, หญิง ร้อยละ 10.7) ชนิดเครื่องดื่มที่พบมากที่สุดได้แก่ เบียร์ ร้อยละ 50.45 เมื่อจำแนกตามลักษณะการดื่มพบว่า มีการดื่มประจำ ร้อยละ 49.8 และดื่มหนัก ร้อยละ 8.5 โดยมีค่าเฉลี่ยในการใช้จ่ายเพื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่ากับ 264 บาทต่อเดือน (กมลลา วัฒนพรและคณะ, 2550)

ดังนั้นจากการศึกษาสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน พบว่า คนไทยมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้น และมีการคาดการณ์ว่า ในอนาคตมีแนวโน้มที่จำนวนผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเพิ่มมากขึ้นในทุกเพศและทุกกลุ่มอายุและดื่มปริมาณเพิ่มขึ้น 1 เท่าทุก 3 ปี (คณะกรรมการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ, 2547) ซึ่งจากฐานข้อมูลขององค์การอนามัยโลกประเทศไทยถูกจัดอันดับให้เป็นประเทศที่มีประชากรดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์มากที่สุดในทวีปเอเชีย และเป็นอันดับที่ 40 ของโลก ทั้งนี้คนไทยมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยปี พ.ศ.2532 คนไทยมีอัตราการดื่มเฉลี่ย 20.2 ลิตรต่อคนต่อปี และต่อมาในปี พ.ศ.2546 มีอัตราการดื่มเฉลี่ย 58.0 ลิตรต่อคนต่อปี ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2532 เกือบ 3 เท่า และการศึกษาของจอร์จ อูสาหะและเศรณีย์ จูฬาสรีกุล (2548) พบว่า ในปี พ.ศ.2533 คนไทยดื่มแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ต่อหัวต่อปีเท่ากับ 7.46 ลิตร ขณะที่ 10 ปีต่อมาในปี พ.ศ.2543 คนไทยดื่มแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ต่อหัวต่อปีเพิ่มขึ้นเป็น 13.59 ลิตร ซึ่งมีการดื่มสูงขึ้นเกือบหนึ่งเท่าในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังกล่าวข้างต้น ได้สะท้อนขนาดตัวเลขการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทย ได้ค่อนข้างชัดเจนว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกกลุ่มอายุ ทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวเป็นผลที่เกิดขึ้นโดยตรงจากพฤติกรรมการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มคนไทยที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นนอกจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วยังจำเป็นต้องทำการทบทวนและศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อีกด้วย เพื่อทำความเข้าใจรายละเอียดในประเด็นต่างๆที่จะนำไปสู่การอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นของพฤติกรรมการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการเพิ่มขึ้นของตัวเลขการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังรายละเอียดที่จะกล่าวถึงในหัวข้อถัดไป

2.1.3 ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการทบทวนและศึกษาเอกสาร บทความและงานวิจัยในประเด็นลักษณะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทย โดยมีการศึกษาสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัดในปี พ.ศ.2550 (กมลลา วัฒนพรและคณะ, 2553) พบว่า สัดส่วนของนักดื่มประจำ ร้อยละ 40.9 สัดส่วนของนักดื่มหนัก ร้อยละ 16.2 สัดส่วนของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในที่สาธารณะ ร้อยละ 19.5 สัดส่วนของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกระบบภาษี ร้อยละ 8.0 และสัดส่วนของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนขับชี่ยานพาหนะ ร้อยละ 33.8 และจากการจากการสำรวจสถานภาพการบริโภคสุราปี 2550 โดยคณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติด (อ้งในบัณฑิต ศรีไพศาล, 2553) พบว่า เยาวชนอายุ 12 - 19 ปี เพศชายมีประสบการณ์การดื่มแล้วในชีวิตร้อยละ 20.3 ส่วนเพศหญิงร้อยละ 9.2 ขณะที่การเฝ้าระวังพฤติกรรมการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในประเทศไทย ในปี 2550 โดย รศ.ดร.พญ.สาวิตร์ อักษรณักรชัยและคณะ พบว่า เยาวชนระดับ ม.1, 3, 5 และปวช.2 เพศชายมีประสบการณ์การดื่มแล้วในชีวิตร้อยละ 39.8 ส่วนเพศหญิงร้อยละ 24.5 (สาวิตร์ อักษรณักรชัยและคณะ, 2551)

มานพ คณะโตและคณะ (2548) ได้ศึกษาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ.2547 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 1909 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายร้อยละ 48.1 อยู่ในช่วงอายุ 15-19 ปีมากที่สุด ร้อยละ 42.0 (อายุเฉลี่ย 19.2) เคยดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 46.2 ส่วนดื่มครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 22.1 สาเหตุส่วนใหญ่มาจาก

การอยากทดลอง ร้อยละ 43.1 โดยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ชอบดื่มมากที่สุด ได้แก่ เบียร์ เหล้าขาว ไวน์ เหล้าแดงและเหล้าแดง คิดเป็นร้อยละ 36.8, 24.5, 15.5, 7.9 และ 3.2 ตามลำดับ และรูปแบบของค่าใช้จ่าย พบว่า เป็นการออกเงินกันเพื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด ร้อยละ 45.6 ความถี่ในการดื่ม 1-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.1 และสถานที่ส่วนใหญ่จะใช้บ้านเพื่อนในการดื่ม ร้อยละ 45.8 สมาชิกที่ร่วมดื่มด้วย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นบุคคลในครอบครัวมากที่สุด ร้อยละ 27.8 รองลงมาคือ การดื่มกับเพื่อนบ้าน ร้อยละ 22.9 ขณะที่มีการดื่มกับคนแปลกหน้า ร้อยละ 18.6

มานี ไชยธีรานวัฒน์ศิริ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ คนไทย โดยใช้วิธีการสนทนากับกลุ่มตัวอย่าง (Focus group) ซึ่งเป็นประชาชนกลุ่มวัยรุ่นอายุ 18-25 ปี และกลุ่มวัยทำงานอายุ 25 ปีขึ้นไป อาศัยในเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด จำนวน 110 คน พบว่า ในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 18-25 ปี นิยมดื่มเบียร์และสุรา โดยวัยรุ่นชายนิยมดื่มเบียร์และสุราที่ผลิตในประเทศไทย มีบางส่วนชอบดื่มสุราต่างประเทศ ส่วนวัยรุ่นหญิงนิยมดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์พร้อมดื่ม กลุ่มวัยรุ่นนิยมดื่มกับเพื่อนเพราะต้องการความสนุกสนานและพบปะสังสรรค์ แต่ก็มีบางส่วนที่ดื่มเพราะว่าเกิดความเครียดจากปัญหาครอบครัวหรือปัญหาชีวิต ส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการดื่มประมาณ 3-6 ครั้งต่อเดือน โดยมีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เฉลี่ยประมาณ 1,000 บาทต่อเดือน และจะดื่มที่บ้านพักของตนเองหรือบ้านเพื่อน มีบางโอกาสที่ออกไปดื่มตามร้านอาหาร ดิสโก้เทค ผับ สำหรับกลุ่มวัยทำงานอายุ 25 ปี ขึ้นไป ผู้ชายนิยมดื่มสุรากับเบียร์ที่ผลิตในประเทศไทย บางคนดื่มสุราขาว เหล้าตวง และยาดอง ผู้หญิงนิยมดื่มเบียร์และเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์พร้อมดื่ม โดยจะไม่ค่อยเปลี่ยนยี่ห้อในการดื่ม กลุ่มนี้จะชอบดื่มกับเพื่อนและลูกค้ายางานสังสรรค์ และเพื่อพบปะ ดื่มเพื่อผ่อนคลายความเครียด ดื่มเพื่อความสนุกสนาน บางส่วนดื่มเพื่อสุขภาพเพราะเป็นยาบำรุงสุขภาพ ความถี่ในการดื่มประมาณ 12-15 ครั้งต่อเดือน ใช้เงินในการดื่มประมาณ 2,000 บาทต่อเดือน นิยมดื่มที่บ้านเพื่อน และบางส่วนนิยมดื่มคนเดียวที่บ้าน ในบางกรณีเมื่อดื่มแล้วมีอาการติดลมจะออกไปสังสรรค์ นอกบ้าน เช่น ร้านอาหาร โอเกะ หรือร้านอาหาร

สิริรัฐ สุกันธา และวิสุทธ จิตอารี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 300 ชุด ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Cluster Sampling จากประชากร ในพื้นที่ 4 อำเภอ และ 2 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันป่าตอง อำเภอแม่วาง กิ่งอำเภอ ดอยหล่อ และกิ่งอำเภอแม่ออน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีการกระจายตัวของอายุตั้งแต่น้อยกว่า 18 ปีไปจนถึง 60 ปี ขึ้นไป ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทต่อเดือน ด้านพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า ร้อยละ 46.7 เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และส่วนใหญ่ยังคงดื่มอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน การดื่มเพื่อเข้าสังคมหรือร่วมงานเลี้ยงสังสรรค์เป็นสิ่งจูงใจของการเริ่มดื่มครั้งแรก และเป็นสิ่งจูงใจของการดื่มในปัจจุบันมากที่สุด ส่วนเทศกาลหรืองานประเพณีที่นิยมดื่มนั้น ร้อยละ

93.3 นิยมดื่มในช่วงประเพณีสงกรานต์ การชำระเงินส่วนใหญ่เป็นการช่วยกันจ่ายโดยร้อยละ 65 ของผู้บริโภคนิยมซื้อเป็นเงินสดและเป็นการซื้อจากร้านขายของชำ สุราพื้นบ้าน สุราไทย และเบียร์เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มในครั้งแรก ปัจจุบันมีผู้นิยมดื่มเบียร์และสุราไทยมากกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดอื่น ผู้บริโภคร้อยละ 54 จะเปลี่ยนยี่ห้อไปเรื่อยๆ โดยไม่ยึดติดกับยี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่งโดยเฉพาะ และจะพิจารณาปัจจัยในด้านราคามากกว่าปัจจัยอื่นๆ ด้านพฤติกรรมการณ์ร้อยละ 69.3 นิยมทำให้เครื่องดื่มเจือจางลงโดยการเติมน้ำตาลลงในเครื่องดื่ม และมีของขบเคี้ยวประเภทถั่วทอด มันทอด และเมล็ดมะม่วงหิมพานต์เป็นของแกล้ม ผู้บริโภคร้อยละ 81.7 นิยมดื่มกับเพื่อนและมักจะดื่มที่ร้านอาหารหรือสถานบันเทิงมากกว่าสถานที่อื่น ๆ ด้านผลกระทบที่เคยได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นพบว่า ร้อยละ 45.5 ของผู้บริโภคเคยประสบอุบัติเหตุหลังการดื่ม ร้อยละ 35.3 เคยถูกทำร้ายร่างกาย แต่ผู้บริโภค ร้อยละ 62 รู้สึกว่า การดื่มสามารถช่วยให้คลายจากความเครียด ร้อยละ 48.7 รู้สึกว่าการดื่มช่วยให้ตนเข้าสังคมได้ง่ายในขณะเดียวกันร้อยละ 36.7 เห็นว่าการดื่มเป็นการสิ้นเปลืองเงินทอง และอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย อย่างไรก็ตามแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะตระหนักถึงผลเสียหรือโทษของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ร้อยละ 80 ไม่คิดที่จะลดปริมาณการดื่มลง

จินตนา วงศ์วาน (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความชุกและพฤติกรรมการณ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 253 ราย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนร้อยละ 41.1 ดื่มแอลกอฮอล์ เป็นชายที่ดื่มร้อยละ 52.1 และนักเรียนหญิงดื่ม ร้อยละ 31.3 เครื่องดื่มที่เริ่มต้นดื่มได้แก่ เบียร์ ร้อยละ 53.4 สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการอยากลอง ร้อยละ 49.6 รองลงมาคือ เพื่อนชักชวน ร้อยละ 16.5 และส่วนใหญ่ดื่มกับเพื่อน ร้อยละ 70.0 รองลงมาคือดื่มกับบิดามารดาและญาติ ร้อยละ 25.0 ความถี่ในการดื่ม ส่วนใหญ่จะดื่มบ้างเป็นบางครั้ง (2-3 ครั้ง/เดือน) คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมาคือ ดื่มทุกเดือน และดื่มทุกสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 26.9 และร้อยละ 14.4 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า มีการใช้สารเสพติดร่วมด้วยในการดื่ม ได้แก่ บุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 28.8

พนิดา นามจันดี (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความชุกและพฤติกรรมการณ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอสีชมพู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 จังหวัดขอนแก่น จำนวน 280 ราย ผลการศึกษาพบว่า พบว่า นักเรียนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 68.6 เป็นชายที่ดื่มร้อยละ 39.3 และนักเรียนหญิงดื่ม ร้อยละ 29.3 เครื่องดื่มที่เริ่มต้นดื่มได้แก่ เบียร์ ร้อยละ 48.4 สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการคลายเครียด/ลดความวิตกกังวล ร้อยละ 67.7 และส่วนใหญ่ดื่มกับเพื่อน ร้อยละ 97.4 ส่วนใหญ่จะดื่มบ้างเป็นบางครั้ง (ไม่เกิน 1 ครั้ง/สัปดาห์) คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 22.4 ดื่มเฉพาะเทศกาลสำคัญ ร้อยละ 20.3 ดื่มมากกว่า 3-6 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.1 และดื่มทุกวัน ร้อยละ 5.2 และพบว่า มีการใช้สารเสพติดร่วมด้วยในการดื่ม ได้แก่ บุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 34.4 และมีการ

ทะเลาะวิวาท ร้อยละ 29.2 ขับขี่ยานพาหนะแล้วเกิดอุบัติเหตุ ร้อยละ 22.9 นอกจากนี้ยังพบนักเรียนที่ตีแอลกอฮอล์แล้วมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 22.9

ปราณี ทองคำและคณะ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสำรวจวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายวิทยาลัยอาชีวศึกษาและศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 400 ราย ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีอัตราการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 66.7 โดยจะตีเบียร์เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.9 และร่วมตีกับเพื่อน ร้อยละ 72.0 โอกาสที่มักตี ได้แก่ งานเลี้ยงสังสรรค์ ร้อยละ 83.0 ส่วนสถานที่ในการตีส่วนใหญ่จะเป็นบ้าน ร้อยละ 48.3 โดยในระหว่างการตีจะใช้สารเสพติดร่วมด้วย ได้แก่ บุหรี่ ร้อยละ 98.6 นอกจากนี้ยังพบว่า ในครอบครัวมีบุคคลที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 51.2 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพ่อที่ตี ร้อยละ 40.8 และจากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล พบว่า การมีบุคคลในครอบครัวตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ และการมีเพื่อนสนิทที่ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นลักษณะการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การศึกษาเพื่อวัด หรือประเมินพฤติกรรมการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ของประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่มีอยู่ ไม่ว่าจะมีความแตกต่างกันทางลักษณะทั่วไปของประชากร เช่น เพศ อายุ หรืออาชีพ หรือลักษณะทางภูมิศาสตร์ เช่น ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น สามารถพิจารณาโดยใช้ลักษณะการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ เพื่อสะท้อนและอธิบายพฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่มีอยู่ของประชาชนแต่ละกลุ่มได้ ดังนั้นในการศึกษาดังนี้ จึงได้กำหนดตัวแปรเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ โดยพิจารณาจากลักษณะการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรที่สำคัญ ได้แก่

- **ความถี่ในการตีต่อสัปดาห์** จำแนกเป็น 4 ระดับ ได้แก่
 - การตี 1-2 วันต่อสัปดาห์
 - การตี 3-4 วันต่อสัปดาห์
 - การตี 5-6 วันต่อสัปดาห์
 - การตีทุกวัน
- **ปริมาณในการตีต่อครั้ง** จำแนกเป็น 2 ระดับ ได้แก่
 - การตีไม่เกิน 5 แก้วต่อครั้ง
 - การตีมากกว่า 5 แก้วขึ้นไปต่อครั้ง
- **สถานที่ในการตี** จำแนกเป็น 2 ระดับ ได้แก่
 - การตีในบ้าน/ที่พักอาศัย
 - การตีนอกบ้าน/ที่พักอาศัย

- สาเหตุของการตี จำแนกเป็น 2 ระดับ ได้แก่
 - การตีเมื่อไม่มีปัญหา
 - การตีเมื่อมีปัญหา
- สมาชิกที่ร่วมตี จำแนกเป็น 2 ระดับ ได้แก่
 - การตีตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 - การตีคนเดียว
- การสูบบุหรี่ขณะตี จำแนกเป็น 3 ระดับ ได้แก่
 - ไม่สูบบุหรี่
 - สูบเป็นบางครั้ง
 - สูบทุกครั้ง
- ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการตี จำแนกเป็น 4 ระดับ ได้แก่
 - จ่ายเงินสดทุกครั้ง
 - จ่ายเงินสดเป็นบางครั้ง
 - จ่ายโดยใช้บัตรเครดิต
 - อื่น ๆ
- ช่วงเวลาในการตี จำแนกเป็น 2 ระดับ ได้แก่
 - การตีในช่วงเช้า เวลา 06.00-11.59 น.
 - การตีในช่วงกลางวัน เวลา 12.00-16.59 น.
 - การตีในช่วงเย็น เวลา 17.00-23.59 น.
 - การตีในช่วงดึก เวลา 24.00-05.59 น.
- ผลของการตีโดยเฉลี่ยแต่ละครั้ง จำแนกเป็น 4 ระดับ ได้แก่
 - ไม่เคยเมา
 - เมาบ้างเล็กน้อย
 - เมาค่อนข้างมาก แต่ยังมีสติรู้เรื่อง
 - เมามาก จนไม่ได้สติ

- การแสดงออกที่เป็นผลจากการตีโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง จำแนกเป็น 6 ระดับ ได้แก่
 - เป็นปกติเหมือนตอนไม่ตี
 - พุดคุยสนุกมากขึ้น
 - ชอบคิดถึงเรื่องในอดีต
 - เอะอะ โวยวาย เสียงดัง
 - มีปัญหากับบุคคลรอบข้าง
 - อื่น ๆ
- การเป็นผู้ซบซี้ชยานพาหนะภายหลังการตี จำแนกเป็น 3 ระดับ ได้แก่
 - เป็นผู้ซบซี้เองทุกครั้ง
 - เป็นผู้ซบซี้เองบางครั้ง
 - ไม่เคยเป็นผู้ซบซี้หลังจากการตี

2.2 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

จากการทบทวนเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาจึงได้จำแนกและนำเสนอเป็นประเด็นดังนี้

2.2.1 ผลกระทบด้านอุบัติเหตุ

ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการเก็บสถิติจราจรทางบกในพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร พบว่า จำนวนคดีอุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการตีสุราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2543 จนถึงปี 2547 จากจำนวน 1,346 คดี ในปี 2542 เพิ่มขึ้นเป็น 9,279 คดี ในปี 2547 คิดเป็น 7 เท่า ในเวลา 5 ปี และลดลงในปี 2548 จำนวน 8,062 คดี จากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเป็น 8,389 คดี ในปี 2549 และมาลดลงในปี 2550 เป็น 5,472 คดี; สอดคล้องกับการลดลงของจำนวนการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบก ช่วงปี 2541 - 2550 พบว่า จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรทางบกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากปี 2543 จำนวน 47,770 ราย เป็น 94,364 ราย ในปี 2548 และลดลงในปี 2549 และปี 2550 เหลือ จำนวน 83,290 ราย และ 79,026 ราย ตามลำดับ ขณะที่ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกเท่ากับ 11,652 ราย ในปี 2544 เพิ่มขึ้นเป็น 14,012 ราย ในปี 2546 และเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่องหลังจากนั้นเป็นต้นมา โดยมีจำนวนผู้เสียชีวิตในปี 2550 จำนวน 12,492 ราย ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าแนวโน้มของการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกแปรผันตรงกับจำนวนคดีอุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการตีสุรา ทั้งนี้การลดลงของทั้งคดีอุบัติเหตุที่มีสาเหตุจากการตีสุรา และ จำนวนการบาดเจ็บและเสียชีวิต จากอุบัติเหตุจราจรทางบกหลังปี 2547 เป็นต้นมา เป็นผลจากการดำเนินมาตรการต่างๆ อย่างเข้มข้นของทั้งภาครัฐและภาคประชาสังคมในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทั้งการออกมติคณะรัฐมนตรี การออกประกาศ

ต่างๆ ในประเด็นการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การตรวจจับมาแล้วข้ออย่างจริงจังต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ ตลอดจนการห้ามจำหน่ายสุราในปั้มน้ำมัน การขึ้นภาษีสุรา การรณรงค์ตีไม้จับ/เมาไม้จับ เป็นต้น (บัณฑิต ทรไพศาลและคณะ, 2551)

และช่วงเทศกาลงานประเพณีต่างๆ คนไทยมักจะมีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เพื่อการเฉลิมฉลอง ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุบัติเหตุเหตุจลาจลทางบกอย่างชัดเจน ดังรูปที่ 5 จะเห็นได้ว่าการเกิดคดีอุบัติเหตุจากการเมาสุราสูงมากในช่วงเดือนธันวาคม มกราคม และเมษายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงเดือนแห่งเทศกาลปีใหม่ และสงกรานต์ของประเทศไทย เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเฉลี่ยปี 2545-2550 พบว่า เดือนเมษายน ซึ่งเป็นเทศกาลสงกรานต์ จะพบว่ามีจำนวนคดีอุบัติเหตุจากการเมาสุราโดยเฉลี่ย 813 คดี และเดือนธันวาคม - มกราคม จำนวนคดีอุบัติเหตุจากการเมาสุราโดยเฉลี่ย 816 คดีและข้อมูลจากศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ในช่วงเทศกาลสำคัญของปี คือ ปีใหม่และสงกรานต์ มีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจลาจลทางบกมากกว่าช่วงปกติตลอดปีกล่าวคือ ในช่วงปีใหม่มีผู้เสียชีวิตมากกว่าช่วงปกติถึง 1.8-2.4 เท่า (เฉลี่ย 2 เท่า) และในช่วงสงกรานต์มีผู้เสียชีวิตมากกว่าช่วงปกติถึง 1.5-2.6 เท่า (เฉลี่ย 2 เท่า) และการดื่มสุราก่อนขับขีพาหนะจนเกิดอุบัติเหตุเป็นเหตุให้มีผู้บาดเจ็บรุนแรงมีความสัมพันธ์กับเทศกาล คือ ในช่วงเทศกาลจะมีการดื่มสุราก่อนการเกิดอุบัติเหตุจนเป็นเหตุให้มีผู้บาดเจ็บรุนแรงมากกว่าช่วงอื่นๆ ตลอดปีตั้งข้อมูลจากกรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า อัตราส่วนของผู้บาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุขนส่งที่ดื่มสุราก่อนขับขีพาหนะตลอดปีเฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 43.8, ปีใหม่เฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 59.6 และ สงกรานต์เฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 54.0 ของผู้บาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุขนส่งทั้งหมด

2.2.2 ผลกระทบด้านเพศและความรุนแรง

พงษ์เดช สารการและเยาวเรศ คำมะนา (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการกระทำ ความรุนแรงต่อสตรีในจังหวัดขอนแก่น แบบ Matched Case - Control Study เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสตรี/สามี กับการกระทำ ความรุนแรง และปัจจัยพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสตรี/สามีที่มีผลต่อการกระทำ ความรุนแรงของสตรีในจังหวัดขอนแก่น โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มศึกษาและกลุ่มควบคุมในอัตราส่วน 1:2 ทั้งนี้กลุ่มศึกษา (Case) ได้แก่ สตรีที่ถูกกระทำ ความรุนแรงที่มารับคำปรึกษาจากศูนย์คุ้มครองเด็กและสตรี โรงพยาบาลจังหวัดขอนแก่น จำนวน 47 ราย และ กลุ่มควบคุม (Control) ได้แก่ สตรีที่อาศัยและมีอายุใกล้เคียงกับกลุ่มที่ศึกษา จำนวน 94 ราย พบว่า กลุ่มสตรีที่สามีดื่มฝ่ายเดียว และกลุ่มสตรีที่สตรีและสามีดื่มทั้งสองฝ่าย มีโอกาสเสี่ยงที่จะถูกกระทำ ความรุนแรง 4.27 เท่า (Adjusted OR = 4.27, 95% CI = 1.10 - 16.62) และ 8.55 เท่า (Adjusted OR = 8.55, 95% CI = 1.75 - 41.90) เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ทั้งสตรีและสามีไม่ดื่มทั้งคู่ และพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสตรีและสามีที่มีผลต่อการกระทำ ความรุนแรง ได้แก่ ปริมาณการดื่มมากกว่า 5 แก้วขึ้นไป ต่อครั้ง (Adjusted OR = 4.17, 95% CI = 1.14 - 15.28) และ การใช้สารเสพติดขณะดื่ม (Adjusted OR = 3.97, 95% CI = 1.04 - 15.07)

สาวตรี อัจฉางค์กรชัยและคณะ (2551) ได้ศึกษาการเฝ้าระวังพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย ในกลุ่มนักเรียน ม.1, 3 และ 5 และนักศึกษา ปวช ปี 2 ทั้ง 4 ภาค โดยผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชาย ร้อยละ 15.8 และหญิงร้อยละ 7 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนชาย 14.6 ปี และนักเรียนหญิง 15.5 ปี ในจำนวนนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว นักเรียนชายร้อยละ 22.9 นักเรียนหญิงร้อยละ 12.3 ตีสุราหรือใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย และนักเรียนชายเกือบร้อยละ 5 และนักเรียนหญิงเกือบร้อยละ 2 เคยถูกนักเรียนที่ตีสุราลวนลามหรือข่มขืนด้วย ซึ่งเป็นปัญหาพฤติกรรมจากการตีสุราที่จัดว่ารุนแรงมาก

ศรีล่ายอง สังข์ศิริ (2545) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรีในครอบครัวในชุมชนแออัดเขตเทศบาลนครขอนแก่น : กรณีศึกษา ชุมชนเทพารักษ์ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างถูกกระทำรุนแรงจากสามี โดยมีการกระทำรุนแรงด้านจิตใจมากที่สุดร้อยละ 81.2 รองลงมาคือด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ 60.4 ด้านร่างกาย ร้อยละ 47.9 และทางเพศ ร้อยละ 25.0 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงต่อสตรีในครอบครัวทางด้านจิตใจ ได้แก่ การตีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ โดยมีระดับความสัมพันธ์สูงสุด (สัมประสิทธิ์ Phi = 0.4)

อดิศจีร หลายชูไทยและคณะ (2545) ได้ศึกษาสุราในสังคมไทย ผลการศึกษาโครงการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อหามาตรการทางเลือกป้องกันแก้ไข พบว่า สุราเป็นสาเหตุสำคัญของการทะเลาะวิวาท โดยข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ครอบครัวผู้ที่ดื่มสุราเป็นประจำ มีโอกาสจะเกิดปัญหาการทะเลาะวิวาท และทำร้ายร่างกายกับทั้งคนในบ้านและคนนอกบ้านได้มากกว่าผู้ดื่มเป็นครั้งคราว ปัญหาที่เกิดในครอบครัวจากการที่สามีดื่มสุราเป็นประจำและทำร้ายร่างกายภรรยาเกิดขึ้นร้อยละ 6.2 และภรรยาที่ดื่มสุราประจำและทำร้ายสามีเกิดขึ้นร้อยละ 5.7 ของผู้ที่ดื่มเป็นประจำนี้มีโอกาสที่จะถูกคนในบ้านทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 5.5

แววรุ่ง นาวาบุญนิยม (2544) ได้ศึกษาความรุนแรงต่อภรรยา:ข้อเท็จจริงจากผู้ถูกกระทำทารุณเปรียบเทียบกับผู้กระทำทารุณ และทัศนคติจากชุมชน โดยใช้การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์ระดับลึกและการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมในคู่สามีภรรยาที่มีอายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คู่ สถานภาพสมรส แต่งงาน/อยู่ด้วยกันและหย่า/แยกเป็นผู้อาศัยอยู่ใน 2 ชุมชนของกรุงเทพมหานคร ส่วนการวิจัยเชิงสำรวจศึกษาในพื้นที่เดียวกับเชิงคุณภาพ และใช้แบบสอบถามในกลุ่มประชากรที่มีอายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไปครัวเรือนละ 1 คน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 287 ราย พบว่า สาเหตุของความรุนแรงต่อภรรยา ได้แก่ พฤติกรรมด้านชู้สาว, หึงหวง, ขาดการสื่อสารกันภายในครอบครัว, ความผิดเคืองด้านเศรษฐกิจ, พฤติกรรมการดื่มเหล้า, การควบคุมและก้าวท้าวในชีวิตส่วนตัว และความคิดเห็นไม่ตรงกัน สาเหตุสำคัญที่นำไปสู่การทำร้ายร่างกาย คือ การหึงหวง การรายงานข้อเท็จจริงระหว่างผู้ถูกกระทำและผู้กระทำมีความแตกต่างกัน เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ผู้กระทำมักจะปกป้องตนเองโดยการไม่กล่าวถึง ในขณะที่ผู้ถูกกระทำมักเป็นผู้รายงานข้อเท็จจริงอย่างละเอียด การยอมรับ

บทบาทหญิงชายมีความแตกต่างกัน ผู้หญิงถูกกำหนดให้เป็นผู้รับผิดชอบดูแลค่าใช้จ่ายในบ้าน พฤติกรรมอย่างเดียวกัน เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น เมื่อฝ่ายหญิงเป็นผู้กระทำจะรู้สึกผิดและเสียใจเมื่อถูกตำหนิ แต่ถ้าฝ่ายชายกระทำจะโกรธ เมื่อถูกตำหนิและอาจถึงขั้นทำร้ายร่างกายภรรยา นอกจากนี้ยังพบว่า ทรรศนะของชุมชนที่ไม่ยอมรับว่าความรุนแรงต่อภรรยาเป็นเรื่องส่วนตัวแต่เป็นเรื่องของชุมชนช่วยให้กลไกของชุมชนมีผลต่อการจัดการความรุนแรงต่อภรรยา

พจนีย์ บัณฑิตวงศ์ (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำรุนแรงต่อภรรยาในเขตอำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การกระทำความรุนแรงต่อภรรยา เมื่อจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษาและการดื่มแอลกอฮอล์ของสามี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอาชีพและลักษณะครอบครัวไม่พบความแตกต่าง โดยเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีการดื่มแอลกอฮอล์ของสามี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่สามีดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ มีการกระทำความรุนแรงต่อภรรยามากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่สามีไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

Jeyaseelan L. และคณะ (2007) ได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการกระทำ ความรุนแรงทางร่างกายของสามีและภรรยาในประเทศอินเดีย ด้วยวิธีการศึกษาแบบ cross-sectional study โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยป้องกันที่มีผลต่อการกระทำ ความรุนแรงทางร่างกายของสามีและภรรยาในประเทศอินเดีย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มสตรีที่มีอายุระหว่าง 15-49 ปี จำแนกเป็นกลุ่มชนบท จำนวน 3611 ราย กลุ่มในเมืองที่อาศัยอยู่ชุมชนแออัด จำนวน 3155 รายและกลุ่มในเมืองที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด จำนวน 3172 ราย รวมสตรีทั้งหมดที่ สัมภาษณ์เข้าร่วม จำนวน 9938 ราย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำ ความรุนแรงทางร่างกายของสามี และภรรยาในประเทศอินเดีย ได้แก่ สตรีที่สามีดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ (adjusted OR=5.59, 95%CI=4.77-6.54) สตรีที่มีประสบการณ์ในการถูกกระทำ ความรุนแรงในวัยเด็ก (adjusted OR=1.38, 95%CI=1.21-1.57) การเคยเห็นการกระทำของพ่อทุบตีแม่ (adjusted OR=1.92, 95%CI=1.68-2.20) การตำหนิหรือเหน็บแนมเรื่องค่าสินสอด (adjusted OR=3.36, 95%CI=3.27-4.56) เป็นต้น

Tsui KL. และคณะ (2006) ได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการบาดเจ็บที่เกิดจากการกระทำ ความรุนแรงของสตรีที่สมรสแล้วในประเทศฮ่องกง ด้วยวิธีการศึกษาแบบ case-control study โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการบาดเจ็บที่เกิดจากการกระทำ ความรุนแรงของสตรีที่ สมรสแล้วในประเทศฮ่องกง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มสตรีที่สมรสแล้วระหว่างอายุ 18-60 ปี ที่เข้ามารักษาในแผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉินของโรงพยาบาลประจำภาค ในช่วงเดือน มกราคม 2004 - มิถุนายน 2005 จำแนกเป็นกลุ่มศึกษาจำนวน 293 ราย และกลุ่มควบคุมจำนวน 313 ราย พบว่า มี 5 ปัจจัยที่มีผลต่อการบาดเจ็บจาก ความรุนแรงในครอบครัวของสตรีประเทศ ฮ่องกง ได้แก่ สามีมีการศึกษาต่ำ (adjusted OR=2.78, 95%CI=1.15-6.72) การว่างงานของสามี (adjusted OR=9.03, 95%CI=5.16-15.79) การมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับบุคคลอื่น (adjusted

OR=5.22, 95%CI=2.89-9.39) การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของสามี (adjusted OR=6.09, 95%CI=3.46-10.72) และการป่วยทางจิตของสามี (adjusted OR=9.44, 95%CI=2.35-37.93)

Gil-Gonzalez D. และคณะ (2006) ได้ศึกษาการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์กับการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว : เรามีข้อมูลเพียงพอหรือยังที่จะนำไปใช้ ? ด้วยวิธีการศึกษาแบบ systematic review และ meta-analysis โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินขนาดของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ของสามีกับการกระทำ ความรุนแรงต่อสตรี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้งานวิจัยเชิงปริมาณตั้งแต่ปี ค.ศ.1966-2004 จำนวน 22 เรื่อง ครอบคลุมสาขาทางด้านพฤติกรรมและสังคมศาสตร์ การวิจัยทางคลินิกและวิทยาศาสตร์การแพทย์ พบว่า มีงานวิจัยที่ใช้รูปแบบ cross-sectional study จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 63.6 รูปแบบ case-series study จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.3 และรูปแบบ case-control study จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.1 และจากการนำงานวิจัย 11 เรื่อง ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์กับการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว เข้าวิเคราะห์ใน meta-analysis พบว่า มีค่า Overall Pooled Odd ratio เท่ากับ 4.57 (95%CI=3.30-6.35) ซึ่งค่าความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจสูงเกินความเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องมาจากขนาดตัวอย่างที่เล็กมาก ดังนั้นในการศึกษานี้จึงสรุปว่า ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาขนาดความสัมพันธ์ระหว่างการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์กับการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ยังไม่เพียงพอที่จะนำไปสู่การสนับสนุนให้เกิดการผลักดันในการแก้ไขปัญหาเชิงนโยบาย ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบวิธีการศึกษาและวิธีการนำเสนอที่มีความลำเอียง และควรจะมีการศึกษาในรูปแบบวิธีแบบไปข้างหน้า (cohort study) เพื่อลดความคลาดเคลื่อน หรือความลำเอียงบางอย่างลง

2.2.3 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

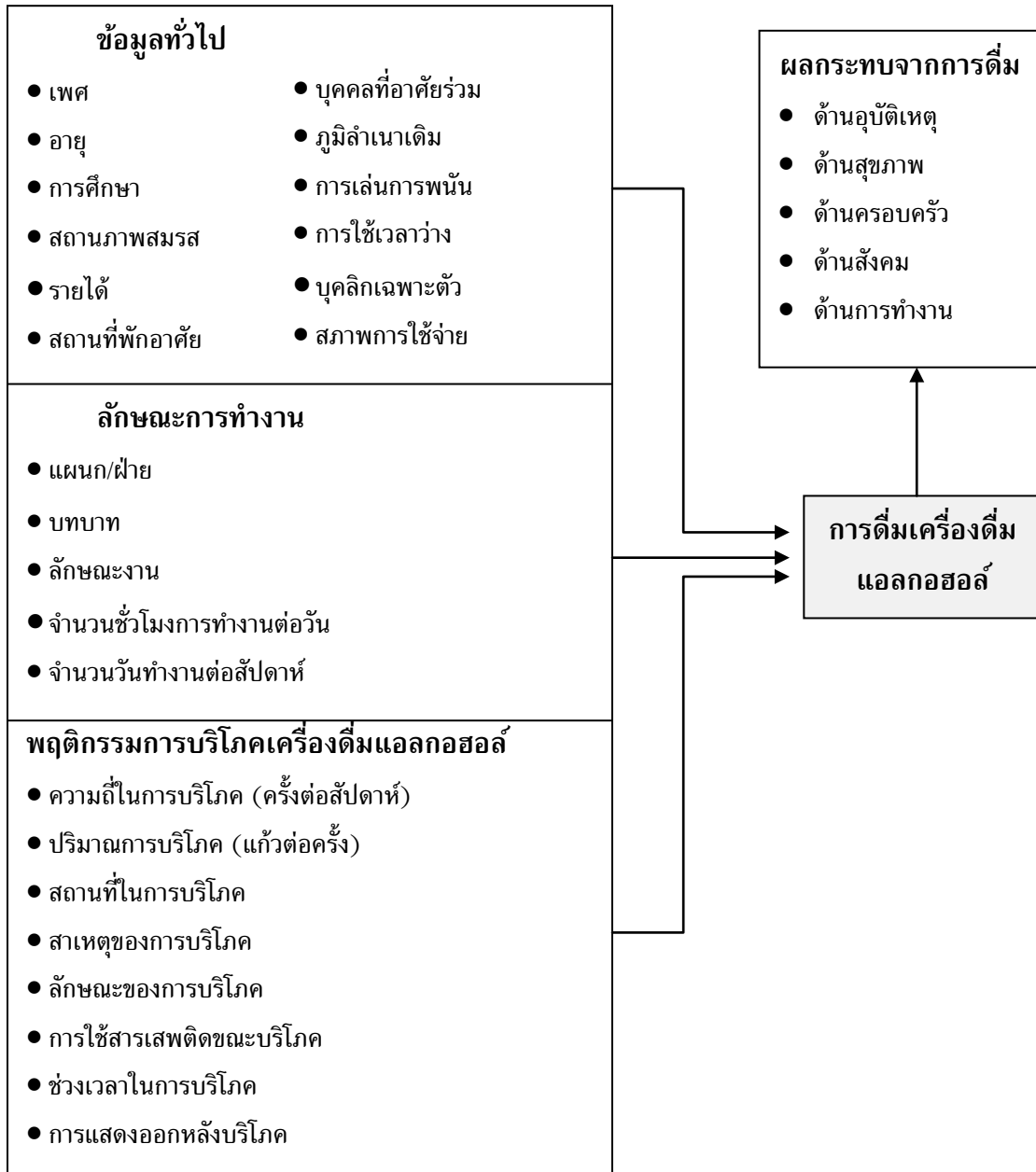
ธนาวุฒิ รัตนชัย (2553) ได้ศึกษาผลกระทบจากการตีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยแรงงาน อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสอบถามประชากรกลุ่มวัยแรงงานที่มีอายุตั้งแต่ 15-59 ปี จำนวน 355 ราย พบว่า ร้อยละ 71.0 ระบุว่า ตนเคยมีผลกระทบจากการตีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ โดยร้อยละ 71.0 มีผลกระทบด้านเศรษฐกิจ รองลงมาได้แก่ ผลกระทบด้านสุขภาพ และผลกระทบด้านสังคม ร้อยละ 50.7 และ 34.9 ตามลำดับ

มนทรัตน์ ถาวรเจริญทรัพย์และคณะ (2551) ได้ศึกษาต้นทุนผลกระทบทางสังคม สุขภาพ และเศรษฐกิจของการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ในประเทศไทย พบว่า ต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ทั้งหมดเท่ากับ 156,105 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.99 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) และเมื่อพิจารณาต้นทุนที่มีมูลค่าสูงที่สุด ได้แก่ ต้นทุนจากการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร (ร้อยละ 65.7 ของต้นทุนทั้งหมด) และรองลงมาได้แก่ ต้นทุนจากการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงาน จากการขาดงานและการสูญเสียประสิทธิภาพขณะทำงาน (ร้อยละ 30.1 ของต้นทุนทั้งหมด) ต้นทุนค่ารักษาพยาบาล (ร้อยละ 3.5 ของต้นทุนทั้งหมด) ต้นทุนทรัพย์สินที่เสียหายจากอุบัติเหตุจราจรทางบก (ร้อยละ 0.5 ของต้นทุนทั้งหมด) และต้นทุนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย และการฟ้องร้องคดีความ (ร้อยละ 0.2 ของต้นทุนทั้งหมด)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การศึกษาเพื่อวัด หรือประเมินผลกระทบได้มีการจำแนกออกเป็นรายด้าน เพื่อสะท้อนภาพของผลกระทบให้มีความชัดเจนที่สามารถนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ ขณะเดียวกันในกรณีการศึกษาเฉพาะกลุ่ม ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจมีความจำเพาะไปตามลักษณะกลุ่มที่สนใจศึกษา ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ จึงได้กำหนดประเด็นเพื่อศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ เพื่อให้มีความครอบคลุมตามลักษณะจำเพาะของกลุ่มเป้าหมายดังนี้

- ด้านอุบัติเหตุ
- ด้านสุขภาพ
- ด้านครอบครัว
- ด้านสังคม
- ด้านการทำงาน

และจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลายการศึกษาและการรายงาน ได้มีการรวมกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมเข้าไปในช่วงวัยอายุเดียวกันกับประชากรกลุ่มอื่นที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่การนำผลที่ได้ไปสู่กระบวนการแก้ไขปัญหา หรือการควบคุมผลกระทบที่จะเกิดขึ้น อาจจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่มีความจำเพาะในแต่ละกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ภายใต้มุมมองของบริบทที่แตกต่างกันไป ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ จึงมุ่งเน้นประเด็นการศึกษาความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม ดังกรอบแนวคิดการวิจัย รูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาพฤติกรรมการณ์และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยโดยจำแนกเป็นประเด็นได้ดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional analytic study)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้กำหนดประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกเป็นประเด็นได้ดังนี้

3.2.1 ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แรงงานในสถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มงานอาชีพเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราชจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 แห่ง มีแรงงานจำนวนทั้งสิ้น 28,558 ราย

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ คำนวณขนาดตัวอย่าง (Sample size) โดยใช้สูตรการประมาณค่าสัดส่วน กรณีทราบประชากรและกำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Systematic two-stages cluster sampling ดังนี้

$$n = \left(\frac{NZ_{\alpha/2}^2 p(1-p)}{(N-1)e^2 + Z_{\alpha/2}^2 p(1-p)} \right) \times \text{design effect}$$

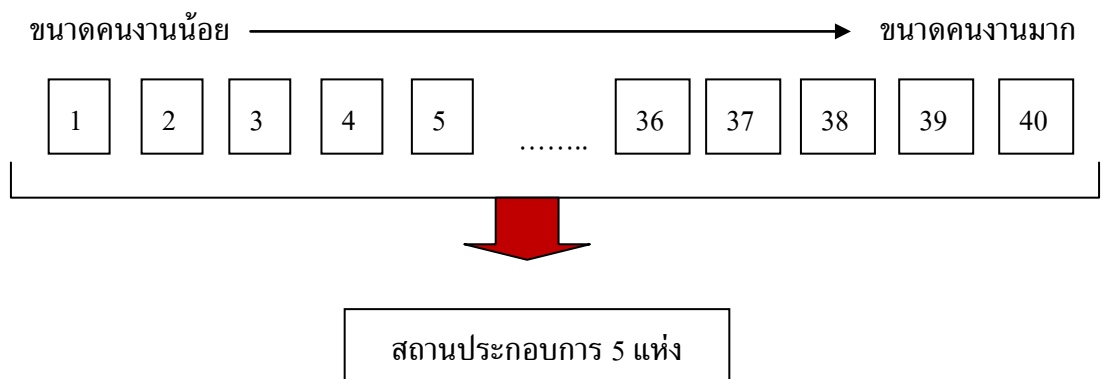
เมื่อ	N	= จำนวนประชากร เท่ากับ 28,558 คน
	$Z_{\alpha/2}$	= ค่าคะแนนปกติมาตรฐานที่ระดับ $\alpha = 0.05 \approx 1.96$
	p	= ค่าสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.48 (กมลมาลย์ ศิริพูนสวัสดิ์, 2550)
	e	= ค่าความแม่นยำของการประมาณค่า = 0.03

$$\text{design effect} = \frac{\text{ความแปรปรวนของการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม}}{\text{ความแปรปรวนของการสุ่มแบบง่าย}} = 2$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่ควรน้อยกว่า 2,220 ราย

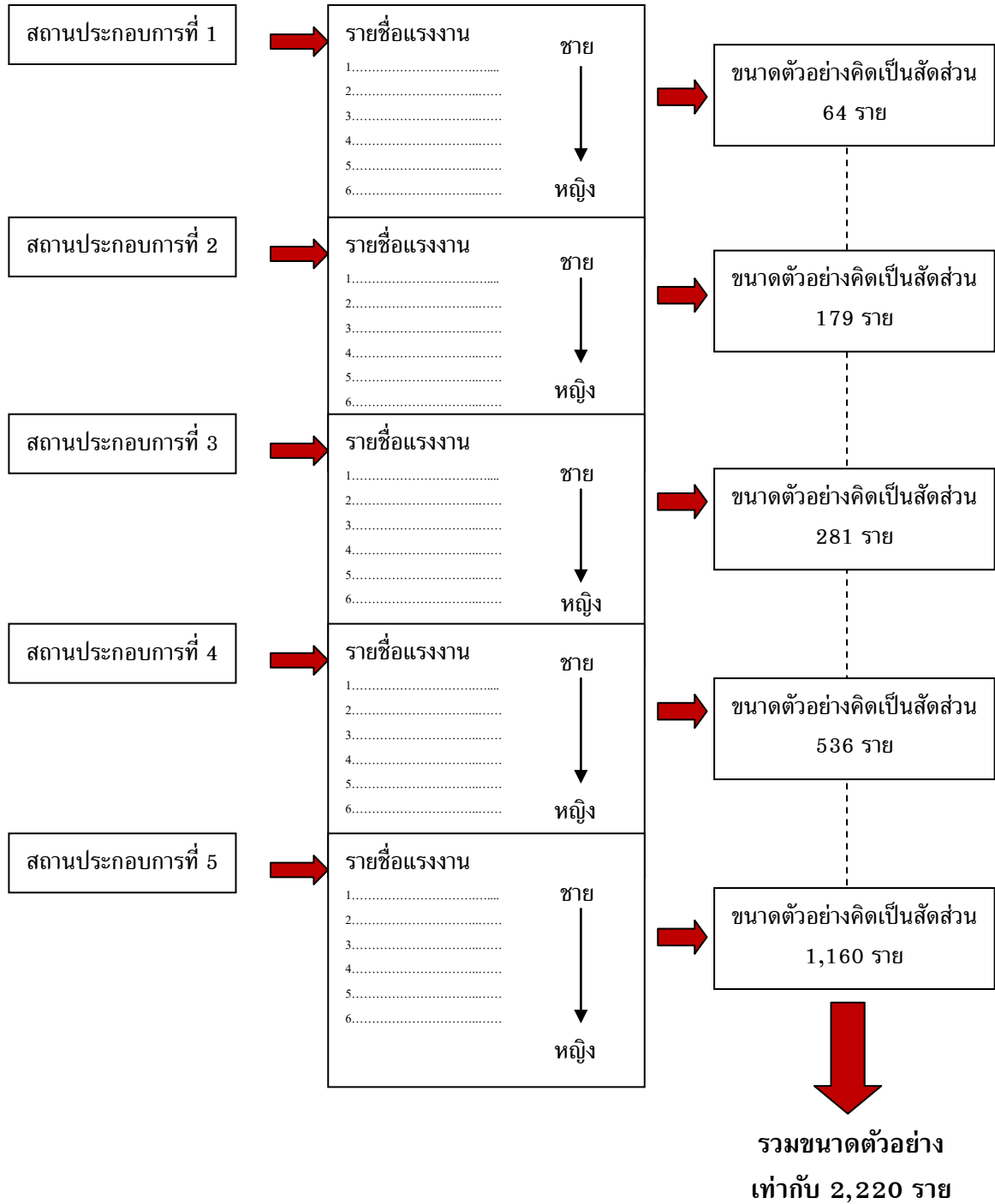
และคัดเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบ Systematic two-stage cluster sampling โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มเลือกสถานประกอบการ มาจำนวน 5 แห่งจากทั้งหมด 40 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มแบบ Systematic sampling

ลำดับที่ของสถานประกอบการ 5 แห่ง	จำนวนแรงงาน (ราย)
1	126
2	350
3	550
4	1,049
5	2,271
รวม	4,346

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มเลือกแรงงานในสถานประกอบการ จำนวน 5 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มแบบ Systematic sampling

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ถูกพัฒนาขึ้นจากคณะผู้วิจัย โดยจำแนกเป็นประเด็นได้ดังนี้

3.3.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบ

ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน สถานที่พักอาศัย บุคคลอาศัยร่วม ภูมิลำเนาเดิม การสูบบุหรี่ การใช้สารเสพติด การเล่นเกมพนัน การมีโรคประจำตัว การรับประทานยาเป็นประจำ การใช้เวลาว่าง ลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว และสภาพการใช้จ่ายของครอบครัวที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละเดือน

3.3.2 ข้อมูลลักษณะการทำงาน

ประกอบด้วย แผนกงานในปัจจุบัน บทบาท/หน้าที่หลัก ลักษณะงาน จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันและจำนวนวันที่ทำงานต่อสัปดาห์

3.3.3 ข้อมูลการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

ประกอบด้วย การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ อายุที่เริ่มตีครั้งแรก สาเหตุการตีครั้งแรก สถานที่ตีครั้งแรก ชนิดเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ตี ครั้งที่แรกและการตีในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา

3.3.4 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

ประกอบด้วย ชนิดเครื่องตีแอลกอฮอล์ที่ตี ความถี่ในการตี ปริมาณการตีโดยเฉลี่ยแต่ละครั้ง สถานที่ในการตี สาเหตุของการตี ผู้ร่วมตี การสูบบุหรี่ขณะตี ค่าใช้จ่ายในการตีแต่ละครั้ง ช่วงเวลาในการตี ผลจากการตี การแสดงออกหลังจากการตีและการเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะภายหลังการตี

3.3.5 ข้อมูลผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

จำแนกเป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย

(1) ด้านอุบัติเหตุ ได้แก่ การเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ผลและวิธีการรักษาของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น การเกิดอุบัติเหตุขณะทำงาน

(2) ด้านสุขภาพ ได้แก่ การเคยมีปัญหาสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา วิธีการรักษาของปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้น

(3) ด้านครอบครัว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยต่อเดือน การทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว การเคยถูกตำหนิ หรือถูกว่ากล่าวจากบุคคลภายในครอบครัว

(4) ด้านสังคม ได้แก่ การเคยเอะอะโวยวายกับเพื่อนหรือคนภายนอก การเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มและการเคยถูกกล่าวจากบุคคลรอบข้างหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่หรือภายหลังการดื่ม

(5) ด้านการทำงาน ได้แก่ การไปทำงานสาย การขาดงาน ปริมาณงานที่ลดลงและคุณภาพงานที่ลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐาน)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมการณ์และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจำแนกเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การประสานตัวแทนสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การประชุมชี้แจงเครื่องมือและขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานประกอบการและการติดตามควบคุมกำกับ

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วน

ขั้นตอนที่ 5 การลงรหัสข้อมูล

3.5 การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานประกอบการเรียบร้อยแล้ว ข้อมูลได้ถูกส่งให้อาสาสมัครที่ผ่านการอบรมตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามและการลงรหัสอีกครั้ง จากนั้นนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรม EpiData และเมื่อนำเข้าข้อมูลครบทุกชุดแบบสอบถามแล้ว ก่อนนำเข้าสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ อาสาสมัครได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยพิจารณาการแจกแจงของข้อมูล (Distribution) การมีค่าข้อมูลนอกช่วง (Out of range) การมีค่าข้อมูลสูงหรือต่ำผิดปกติ (Outlier) และความต้องกัน (Consistency) รวมถึงการมีค่าข้อมูลสูญหาย (Missing value) และค่าข้อมูลที่ไม่จำเป็นต้องตอบ (Not applicable) ซึ่งการดำเนินการทุกขั้นตอนถูกติดตาม ควบคุมและกำกับโดยคณะผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป STATA 10.1 โดยกำหนดแนวทางการวิเคราะห์ จำแนกเป็นรายชื่อได้ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กรณีข้อมูลแบบแจกแจง (Categorical data) ใช้วิธีการวิเคราะห์ที่แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ และกรณีข้อมูลแบบต่อเนื่อง (Continuous data) ได้ทำการจัดกลุ่มข้อมูลและใช้วิธีการวิเคราะห์ที่แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จากนั้นนำเสนอค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐานและค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด

3.5.2 การวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สามารถจำแนกเป็นรายชื่อตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

(1) การหาความชุกของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้วิธีการวิเคราะห์ที่แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ และนำเสนอการประมาณค่าสัดส่วนของผู้ดื่ม และ 95%CI ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ

(2) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้วิธีการวิเคราะห์ที่แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกเป็นรายประเด็นของพฤติกรรม และกรณีข้อมูลแบบต่อเนื่อง ได้ทำการจัดกลุ่มข้อมูลและใช้วิธีการวิเคราะห์ที่แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จากนั้นนำเสนอค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐานและค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และนำเสนอการประมาณค่าสัดส่วนและค่าเฉลี่ย และ 95%CI ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ

(3) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้วิธีการวิเคราะห์ที่แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกเป็นรายประเด็นของพฤติกรรม และกรณีข้อมูลแบบต่อเนื่อง ได้ทำการจัดกลุ่มข้อมูลและใช้วิธีการวิเคราะห์ที่แจกแจงความถี่ แสดงจำนวนและร้อยละ จากนั้นนำเสนอค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐานและค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และนำเสนอการประมาณค่าสัดส่วนและค่าเฉลี่ย และ 95%CI ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ

(4) การวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้สถิติอนุมาน โดยจำแนกได้ดังนี้

4.1) การวิเคราะห์ตัวแปรเดียว (Univariate analysis) ใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square; χ^2) เพื่อหาความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยนำเสนอค่า OR ค่า 95%CI ของ OR และค่า p-value

4.2) การวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multivariable analysis) ใช้สถิติ

Unconditional multiple logistic regression แบบกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ เพื่อหาความสัมพันธ์ร่วมของทุกปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยนำเสนอค่า adj. OR ค่า 95%CI ของ adj. OR และค่า p-value

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมการณ์และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการศึกษานี้เป็นประเด็นได้ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไป
- 4.2 ข้อมูลลักษณะการทำงาน
- 4.3 ข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - 4.3.1 ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - (1) ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม
 - (2) ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker)
 - 4.3.2 พฤติกรรมการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - (1) พฤติกรรมการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม
 - (2) พฤติกรรมการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker)
- 4.4 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - 4.4.1 ด้านอุบัติเหตุ
 - 4.4.2 ด้านสุขภาพ
 - 4.4.3 ด้านครอบครัว
 - 4.4.4 ด้านสังคม
 - 4.4.5 ด้านการทำงาน
- 4.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 - 4.5.1 การวิเคราะห์ตัวแปรเดียว
 - 4.5.2 การวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร
 - (1) ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม
 - (2) ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker)
 - (3) ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน

4.1 ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรม จำนวน 2,220 ชุด และนำเสนอจำแนกตามลักษณะการดื่ม ได้แก่ แสดงข้อมูลภาพรวมทั้งหมด ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มผู้ที่ไม่เคยดื่ม ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มเคยดื่ม โดยกลุ่มนี้ได้จำแนกออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มที่เคยดื่มก่อนรอบ 3 เดือนและกลุ่มที่เคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมจำแนกตามลักษณะการดื่ม (n=2,220)

ข้อมูลทั่วไป	ทั้งหมด (n=2,220)		ไม่เคยดื่ม (n=608)		เคยดื่ม (n=1,612)			
					ดื่มก่อน 3 เดือน (n=271)		ดื่มรอบ 3 เดือน (n=1,341)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	1,259	56.7	92	15.1	79	29.2	1,088	81.1
หญิง	961	43.3	516	84.9	192	70.8	253	18.9
กลุ่มอายุ (ปี)								
ต่ำกว่า 20 ปี	70	3.2	25	4.1	8	2.9	37	2.8
20 - 24 ปี	512	23.0	141	23.2	66	24.4	305	22.7
25 - 29 ปี	784	35.3	186	30.6	86	31.7	512	38.2
30 - 34 ปี	506	22.8	110	18.1	60	22.1	336	25.1
35 - 39 ปี	209	9.4	72	11.8	32	11.8	105	7.8
40 - 44 ปี	97	4.4	49	8.1	14	5.2	34	2.5
45 - 49 ปี	33	1.5	18	3.0	4	1.5	11	0.8
50 - 54 ปี	8	0.3	6	0.9	1	0.4	1	0.1
55 - 59 ปี	1	0.1	1	0.2	-	-	-	-
ค่าเฉลี่ย(ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	28.6(6.00)		29.5(7.2)		29.0(6.2)		28.1(5.3)	
ค่ามัธยฐาน(ค่าต่ำสุด:ค่าสูงสุด)	28(18:58)		28(18:58)		29(18:50)		28(18:51)	
การศึกษาสูงสุด								
ประถมศึกษา	173	7.8	92	15.1	34	12.6	47	3.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	574	25.9	180	29.6	61	22.5	333	24.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวะ (ปวช.)	917	41.3	219	36.0	115	42.4	583	43.5
อนุปริญญา/ปวส.	391	17.6	70	11.5	43	15.9	278	20.7
ปริญญาตรี	151	6.8	40	6.6	17	6.3	94	7.0
สูงกว่าปริญญาตรี	15	0.6	7	1.2	1	0.3	6	0.5
สถานภาพสมรส								
โสด	1,021	46.0	285	46.9	104	38.4	632	47.1
คู่	1,113	50.1	303	49.8	154	56.8	656	48.9
หม้าย/หย่า/แยก	86	3.9	20	3.3	13	4.8	53	4.0

ข้อมูลทั่วไป	ทั้งหมด (n=2,220)		ไม่เคยตี (n=608)		เคยตี (n=1,612)			
					ตีมาก่อน 3 เดือน (n=271)		ตีในรอบ 3 เดือน (n=1,341)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)								
ต่ำกว่า 5,000 บาท	196	8.8	68	11.2	31	11.4	97	7.2
5,000 – 9,999 บาท	1,566	70.5	454	74.7	195	71.9	917	68.4
10,000 – 14,999 บาท	323	14.6	63	10.4	33	12.3	227	16.9
15,000 – 19,999 บาท	97	4.4	15	2.5	7	2.6	75	5.6
20,000 – 24,999 บาท	26	1.2	4	0.7	3	1.1	19	1.4
25,000 – 29,999 บาท	5	0.2	3	0.5	-	-	2	0.2
30,000 บาทขึ้นไป	7	0.3	1	0.2	2	0.7	4	0.3
<i>ค่าเฉลี่ย</i>	8,019.2		7,532.9		7,661.6		8,311.9	
<i>ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน</i>	3,546.9		3,038.4		3,675.0		3,702.8	
<i>ค่ามัธยฐาน</i>	7,000		7,000		7,000		7,900	
<i>ค่าต่ำสุด : ค่าสูงสุด</i>	1,800 : 40,000		2,000 : 30,000		4,000 : 37,000		1,800 : 40,000	
สถานที่พักอาศัย								
บ้านส่วนตัว	1,194	53.8	389	63.9	157	58.0	648	48.3
บ้านพัก/หอพักในโรงงาน	312	14.1	86	14.1	44	16.2	182	13.6
หอพักเอกชน	714	32.1	133	22.0	70	25.8	511	38.1
บุคคลที่อาศัยร่วม								
อยู่คนเดียว	423	19.1	127	20.9	45	16.6	251	18.7
อยู่กับครอบครัว (พ่อแม่/สามีภรรยา/คู่รักแฟน/ญาติ)	1,568	70.6	420	69.1	194	71.6	927	69.1
เพื่อน	229	10.3	61	10.0	32	11.8	163	12.2
ภูมิลำเนาเดิม								
ในจังหวัดนครราชสีมา	1,718	77.4	511	84.1	223	82.3	984	73.4
นอกจังหวัดนครราชสีมา	502	22.6	97	15.9	48	17.7	357	26.6
การสูบบุหรี่								
ไม่สูบบุหรี่	1,485	66.9	586	96.4	232	85.6	667	49.7
เคยสูบแต่เลิกแล้ว	214	9.6	10	1.6	15	5.5	189	14.1
ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	521	23.5	12	2.0	24	8.9	485	36.2
การใช้สารเสพติด								
ไม่เคยใช้	2,038	91.8	603	99.2	264	97.4	1,171	87.3
เคยใช้แต่เลิกแล้ว	171	7.7	5	0.8	7	2.6	159	11.9
ปัจจุบันยังใช้อยู่ (ทั้งหมดไม่ระบุชนิดสารเสพติดที่ใช้)	11	0.5	-	-	-	-	11	0.8
การเล่นไพ่								
ไม่เล่น	1,820	82.0	548	90.1	240	88.6	1,032	76.9
เล่น	400	18.0	60	9.9	31	11.4	309	23.1
การเล่นหยอยใต้ดิน								
ไม่เล่น	1,248	56.2	417	68.6	156	57.6	675	50.3
เล่น	972	43.8	191	31.4	115	42.4	666	49.7

ข้อมูลทั่วไป	ทั้งหมด (n=2,220)		ไม่เคยดื่ม (n=608)		เคยดื่ม (n=1,612)			
					ดื่มก่อน 3 เดือน (n=271)		ดื่มรอบ 3 เดือน (n=1,341)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การมีโรคประจำตัว								
ไม่มี	2,089	94.1	583	95.9	255	94.1	1,251	93.3
มี	131	5.9	25	4.1	16	5.9	90	6.7
การรับประทานยาเป็นประจำ								
ไม่เคย	2,091	94.2	581	95.6	264	97.4	1,246	92.9
เคยแต่เล็กน้อย	61	2.8	14	2.3	-	-	47	3.5
ปัจจุบันยังทานอยู่	68	3.0	13	2.1	7	2.6	48	3.6
การใช้เวลาว่าง (ตอบได้มากกว่า 1 ตัวเลือก)								
นอนพักผ่อน	1,578	71.4	435	71.6	213	78.6	930	69.4
ออกกำลังกาย	767	33.9	159	26.2	74	27.3	534	39.8
ดูหนัง	1,378	62.3	316	51.9	175	64.6	887	66.1
ฟังเพลง	1,239	55.8	244	40.1	164	60.5	831	61.9
ลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว								
สนุกรื่น	1,972	88.8	549	90.3	245	90.4	1,178	87.8
เจียบขริม	193	8.7	46	7.6	18	6.6	129	9.6
เก็บตัว	55	2.5	13	2.1	8	3.0	34	2.6
สภาพการใช้จ่ายของครอบครัวต่อเดือน								
ไม่พอใช้และมีหนี้สิน	478	21.5	114	18.8	47	17.3	317	23.6
ไม่พอใช้ แต่ไม่มีหนี้สิน	273	12.3	118	19.4	33	12.2	122	9.1
พอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ	1,034	46.6	224	36.8	125	46.1	685	51.1
พอใช้และมีเหลือเก็บ	435	19.6	152	25.0	66	24.4	217	16.2

จากผลการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2,220 ราย ในประเด็นข้อมูลทั่วไป ดังตารางที่ 4.1 ข้างต้นพบว่า

เพศ พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด พบส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 56.7 และเพศหญิงร้อยละ 43.3 และเมื่อพิจารณาจำแนกตามการดื่มพบว่า ในกลุ่มไม่เคยดื่ม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 84.9 และในกลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.8 และในกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.1

กลุ่มอายุ พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่มและกลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนพบมีช่วงอายุที่พบมากที่สุดได้แก่ ช่วงอายุ 25-29 ปี รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 20-24 ปี และช่วงอายุ 30-34 ปี ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า มีช่วงอายุที่พบมากที่สุดได้แก่ ช่วงอายุ 25-29 ปี รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 30-34 ปี และช่วงอายุ 20-24 ปี ตามลำดับ

การศึกษาสูงสุด พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวะ (ปวช.) เช่นเดียวกัน

สถานภาพสมรส พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสเป็นคู่ เช่นเดียวกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,000 ถึง 9,999 บาท เช่นเดียวกัน

สถานที่พักอาศัย พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีสถานที่พักอาศัยเป็นบ้านส่วนตัว เช่นเดียวกัน

บุคคลที่อาศัยร่วม พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีบุคคลที่อาศัยร่วมเป็นครอบครัว ได้แก่ พ่อแม่ สามีภรรยา คู่รัก/แฟน หรือญาติ เช่นเดียวกัน

ภูมิลำเนาเดิม พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมเป็นคนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา เช่นเดียวกัน

การสูบบุหรี่ พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ เช่นเดียวกัน

การใช้สารเสพติด พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้สารเสพติด เช่นเดียวกัน

การเล่นไพ่ พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่ไม่เคยเล่น เช่นเดียวกัน

การเล่นหยวไตดิน พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) มีการเล่นหยวไตและไม่เล่นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

การมีโรคประจำตัว พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว เช่นเดียวกัน

การรับประทานยาเป็นประจำ พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่ไม่เคยรับประทานยาเป็นประจำ เช่นเดียวกัน

การใช้เวลาว่าง พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่นอนพักผ่อน ดูหนังและฟังเพลง เช่นเดียวกัน

ลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีบุคลิกเฉพาะตัวเป็นคนสนุก ร่าเริง เช่นเดียวกัน

สภาพการใช้จ่ายของครอบครัวต่อเดือน พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีสภาพการใช้จ่ายของครอบครัวต่อเดือนในลักษณะพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ เช่นเดียวกัน

4.2 ข้อมูลลักษณะการทำงาน

การศึกษาพฤติกรรมการณ์และผลกระทบต่อการทำงานเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นประเด็นลักษณะการทำงานของกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรม จำนวน 2,220 ชุด และนำเสนอจำแนกตามลักษณะการดื่ม ได้แก่ แสดงข้อมูลภาพรวมทั้งหมด ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มผู้ที่ไม่เคยดื่ม ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มเคยดื่ม โดยกลุ่มนี้ได้จำแนกออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มที่เคยดื่มก่อนรอบ 3 เดือนและกลุ่มที่เคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลลักษณะการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการดื่ม (n=2,220)

ข้อมูลทั่วไป	ทั้งหมด (n=2,220)		ไม่เคยดื่ม (n=608)		เคยดื่ม (n=1,612)			
					ดื่มก่อน 3 เดือน (n=271)		ดื่มรอบ 3 เดือน (n=1,341)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แผนกงาน								
สำนักงาน	185	8.4	84	13.8	20	7.4	81	6.0
ฝ่ายผลิต	1,859	83.7	503	82.7	236	87.1	1,120	83.5
ฝ่ายซ่อมบำรุง	109	4.9	11	1.8	10	3.7	88	6.6
ฝ่ายขนส่ง	15	0.7	7	1.2	-	-	8	0.6
ฝ่ายอื่นๆ	52	2.3	3	0.5	5	1.8	44	3.3
บทบาท/หน้าที่หลัก								
ผู้จัดการ	27	1.2	14	2.3	3	1.1	10	0.8
หัวหน้างาน	276	12.4	60	9.9	22	8.1	194	14.5
ผู้ปฏิบัติ	1,917	86.4	534	87.8	246	90.8	1,137	84.7
ลักษณะงาน								
ทำงานกะ	1,438	64.8	250	41.1	123	45.4	1,065	79.4
ปกติ	782	35.2	358	58.9	148	54.6	276	20.6

ข้อมูลทั่วไป	ทั้งหมด (n=2,220)		ไม่เคยดื่ม (n=608)		เคยดื่ม (n=1,612)			
					ดื่มก่อน 3 เดือน (n=271)		ดื่มรอบ 3 เดือน (n=1,341)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวัน								
ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง	4	0.2	-	-	-	-	4	0.3
8 ชั่วโมง	1,195	53.8	389	63.9	163	60.2	643	47.9
มากกว่า 8 ชั่วโมง	1,021	46.0	219	36.1	108	39.8	694	51.8
ค่าเฉลี่ย(ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	9.6 (1.84)		9.2 (1.63)		9.3 (1.69)		9.9 (1.92)	
ค่ามัธยฐาน(ค่าต่ำสุด:ค่าสูงสุด)	8(3:12)		8(8:12)		8(8:12)		9(3:12)	
จำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์								
5 วัน	5	0.2	-	-	-	-	5	0.4
6 วัน	1,900	85.6	567	93.3	243	89.7	1,090	81.3
7 วัน	315	14.2	41	6.7	28	10.3	246	18.3
ค่าเฉลี่ย(ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)	6.1 (0.35)		6.1 (0.25)		6.1 (0.30)		6.2 (0.39)	
ค่ามัธยฐาน(ค่าต่ำสุด:ค่าสูงสุด)	6(5:7)		6(6:7)		6(6:7)		6(5:7)	

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2,220 ราย ในประเด็นข้อมูลลักษณะการทำงาน ดังตารางที่ 4.2 ข้างต้นพบว่า

แผนงาน พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่ปฏิบัติงาน หรือมีแผนงานอยู่ฝ่ายผลิต เช่นเดียวกัน บทบาท/หน้าที่หลัก พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือน และกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีบทบาท/หน้าที่หลักเป็นผู้ปฏิบัติ เช่นเดียวกัน

ลักษณะงาน พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด และกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) ส่วนใหญ่มีลักษณะการทำงานแบบกะ ขณะที่กลุ่มไม่เคยดื่มและกลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะการทำงานแบบปกติ

จำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวัน พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือน ส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันเท่ากับ 8 ชั่วโมง ขณะที่ในกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันมากกว่า 8 ชั่วโมง

จำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์ พบว่า ในภาพรวมทั้งหมด กลุ่มไม่เคยดื่ม กลุ่มเคยดื่มก่อน 3 เดือนและกลุ่มเคยดื่มในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์เท่ากับ 6 วันเช่นเดียวกัน

4.3 ข้อมูลการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

การศึกษาพฤติกรรมกรรมการตีและผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรม จำนวน 2,220 ชุด โดยมีผลการศึกษาจำแนกเป็นประเด็นย่อยได้ดังนี้

4.3.1 ความชุกของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

เป็นการนำเสนออัตราความชุกของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา ด้วยการแจกแจงความถี่แสดงจำนวนและร้อยละ และแสดงการประมาณค่าการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ จำแนกตามลักษณะการตีดังนี้

(1) ความชุกของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในภาพรวม

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด จำนวน 2,220 ราย ในประเด็นการเคยตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ พบว่า มีผลการศึกษาเป็นดังตารางที่ 4.3 และตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม (n=2,220)

การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
การเคยตีเครื่องตีแอลกอฮอล์		
ไม่เคยตี	608	27.4
เคยตี	1,612	72.6

จากผลการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา ทั้งหมดจำนวน 2,220 ราย ในประเด็นการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ดังตารางที่ 4.3 ข้างต้น พบว่า แรงงานส่วนใหญ่เคยตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 72.6

ตารางที่ 4.4 การประมาณค่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=2,220)

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ค่าประมาณ	95%CI
การเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคยดื่ม	0.248	0.231 – 0.266
เคยดื่ม	0.752	0.734 – 0.769

จากผลการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2,220 ราย เพื่อประมาณค่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการในประเด็นข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังตารางที่ 4.4 ข้างต้น พบว่า ค่าประมาณสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.752 หรือ 75.2% (95%CI = 0.734 – 0.769)

(2) ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน(current drinker)

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1,612 ราย ประเด็นการเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า มีผลการศึกษาเป็นดังตารางที่ 4.5 และตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม (n=1,612)

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
การเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน		
ไม่เคยดื่มในรอบ 3 เดือน	271	16.8
เคยดื่มในรอบ 3 เดือน	1,341	83.2

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1,612 ราย ประเด็นการเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ดังตารางที่ 4.5 ข้างต้น พบว่า แรงงานส่วนใหญ่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 83.2

ตารางที่ 4.6 การประมาณค่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,612)

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ค่าประมาณ	95%CI
การเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน		
ไม่เคยดื่มในรอบ 3 เดือน	0.172	0.158 – 0.186
เคยดื่มในรอบ 3 เดือน	0.828	0.814 – 0.842

จากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1,612 ราย เพื่อประมาณค่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 4.6 ข้างต้น พบว่า ค่าประมาณสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน เท่ากับ 0.828 หรือ 82.8% (95%CI = 0.814 – 0.842)

4.3.2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เป็นการนำเสนอพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา ด้วยการแจกแจงความถี่แสดงจำนวนและร้อยละ และแสดงการประมาณค่าพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ จำแนกตามลักษณะการดื่มดังนี้

(1) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1,612 ราย ในประเด็นพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่ามีผลการศึกษาเป็นดังตารางที่ 4.7 และตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม (n=1,612)

พฤติกรรมการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
อายุที่เริ่มดื่มครั้งแรก		
ต่ำกว่า 10 ปี	1	0.1
10 - 14 ปี	174	10.8
15 - 19 ปี	1,061	65.8
20 - 24 ปี	315	19.5
25 - 29 ปี	51	3.2
30 - 34 ปี	7	0.4
35 - 39 ปี	3	0.2
อายุเฉลี่ยที่ดื่มครั้งแรก=17.5, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.09 ค่ามัธยฐาน = 17, ค่าต่ำสุด = 9, ค่าสูงสุด = 36		
สาเหตุการดื่มครั้งแรก		
อยากลองดื่มเอง	1,039	64.5
เพื่อนชักชวนให้ดื่ม	502	31.1
อื่นๆ	71	4.4
สถานที่ดื่มครั้งแรก		
ที่พักอาศัย	802	49.8
ร้านค้า/สถานบันเทิง	705	43.7
อื่นๆ	105	6.5
ชนิดเครื่องดื่มที่ดื่มครั้งแรก		
เบียร์	940	58.3
เหล้า/บรันดี	567	35.2
อื่นๆ	105	6.5

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 1,612 ราย ประเด็นพฤติกรรมการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดังตารางที่ 4.7 ข้างต้น พบว่ามีอายุเริ่มดื่มครั้งแรกในช่วงอายุ 15 - 19 ปี ร้อยละ 65.8 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 20 - 24 ปี ร้อยละ 19.5 (อายุเฉลี่ยที่ดื่มครั้งแรก = 17.5, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.09 และค่ามัธยฐาน = 17, ค่าต่ำสุด = 9, ค่าสูงสุด = 36) โดยสาเหตุการดื่มครั้งแรกมากที่สุดคือการอยากลองดื่มเอง ร้อยละ 64.5 รองลงมาได้แก่ เพื่อนชักชวนให้ดื่ม ร้อยละ 31.1 โดยมีสถานที่ดื่มครั้งแรกเป็นที่พักอาศัย

ร้อยละ 49.8 และร้านค้า/สถานบันเทิง ร้อยละ 43.7 ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก ได้แก่ เบียร์ ร้อยละ 58.3 และเหล้า/บรันดี ร้อยละ 35.2

ตารางที่ 4.8 การประมาณค่าพฤติกรรมการณ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สู่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,612)

พฤติกรรมการณ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ค่าประมาณ	95%CI
อายุที่เริ่มดื่มครั้งแรก ค่าเฉลี่ย	17.44	17.32-17.57
สาเหตุการดื่มครั้งแรก อยากลองดื่มเอง	0.648	0.629-0.668
เพื่อนชักชวนให้ดื่ม	0.305	0.287-0.324
อื่น ๆ	0.046	0.038-0.055
สถานที่ดื่มครั้งแรก ที่พักอาศัย	0.507	0.487-0.527
ร้านค้า/สถานบันเทิง	0.434	0.414-0.454
อื่น ๆ	0.059	0.049-0.068
ชนิดเครื่องดื่มที่ดื่มครั้งแรก เบียร์	0.588	0.569-0.608
เหล้า/บรันดี	0.342	0.324-0.361
อื่น ๆ	0.069	0.059-0.079

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1,612 ราย เพื่อประมาณค่าพฤติกรรมการณ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สู่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 4.8 ข้างต้น พบว่า ค่าประมาณเฉลี่ยของอายุเริ่มดื่มครั้งแรก เท่ากับ 17.44 ปี (95%CI = 17.32 - 17.57) โดยสาเหตุการดื่มครั้งแรกมาจากการอยากลองดื่มเอง มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.648 หรือ 64.8% (95%CI=0.629-0.668) สถานที่ดื่มครั้งแรกเป็นที่พักอาศัย มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.507 หรือ 50.7% (95%CI=0.487-0.527) ส่วนชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก ได้แก่ เบียร์ มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.588 หรือ 58.8% (95%CI=0.569-0.608)

(2) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker)

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย ในประเด็นพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า มีผลการศึกษาเป็นดังตารางที่ 4.9 และตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n=1,341)

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบ 3 เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ชนิดเครื่องดื่มที่ดื่มบ่อยที่สุด		
เบียร์	976	72.8
ยาดอง	40	2.9
เหล้าขาว	109	8.1
วิสกี้ไทย	79	5.9
วิสกี้ต่างประเทศ	18	1.3
บรันดีไทย	31	2.3
บรันดีต่างประเทศ	12	0.9
ไวน์	2	0.2
สปาย	60	4.5
เหล้าปั่น	2	0.2
อื่นๆ	12	0.9
ความถี่ในการดื่ม		
1 - 2 วันต่อสัปดาห์	823	61.4
3 - 4 วันต่อสัปดาห์	284	21.2
5 - 6 วันต่อสัปดาห์	132	9.8
ทุกวัน	102	7.6
ปริมาณการดื่มโดยเฉลี่ยต่อครั้ง		
ต่ำกว่า 5 แก้ว	872	65.0
5 แก้วขึ้นไป	469	35.0
จำนวนแก้วเฉลี่ย = 5.2, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 5.26 ค่ามัธยฐาน = 3, ค่าต่ำสุด = 1, ค่าสูงสุด = 50		

พฤติกรรมการณ์ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบ 3 เดือน	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ในการดื่มโดยเฉลี่ยแต่ละครั้ง		
ที่พิกาศัย	1,000	74.6
สถานที่รอบบริเวณสถานประกอบการ	183	13.7
อื่นๆ	158	11.7
สาเหตุของการดื่ม		
งานเลี้ยงสังสรรค์ในโอกาสต่างๆ	272	20.3
คลายเครียด/แก้เหนื่อย	524	39.1
เพื่อนร่วมงานชักชวน	293	21.9
ความบันเทิงและสนุกสนาน	78	5.8
เคยดื่ม/อยากดื่ม	165	12.3
เทศกาลสำคัญ	9	0.6
ผู้ร่วมดื่มโดยส่วนใหญ่		
เพื่อนร่วมงาน	1,114	83.1
คนในครอบครัว	112	8.4
อื่นๆ	115	8.5
การสูบบุหรี่ขณะดื่ม		
ไม่สูบบุหรี่	765	57.1
สูบเป็นบางครั้ง	261	19.5
สูบทุกครั้ง	315	23.4
ค่าใช้จ่ายในการดื่ม		
จ่ายเงินสดทุกครั้ง	1,061	79.1
จ่ายเงินสดเป็นบางครั้ง	232	17.3
จ่ายโดยใช้บัตรเครดิต	21	1.6
อื่นๆ	27	2.0
ช่วงเวลาการดื่มโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง		
ช่วงเช้า (06.00 – 11.59 น.)	80	5.9
ช่วงกลางวัน (12.00- 16.59 น.)	21	1.6
ช่วงเย็น (17.00 – 23.59 น.)	1,210	90.2
ช่วงดึก (24.00 – 05.59 น.)	30	2.3

พฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบ 3 เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ผลของการดื่มโดยเฉลี่ยแต่ละครั้ง		
ไม่เคยเมา	124	9.3
เมาบ้างเล็กน้อย	874	65.2
เมาค่อนข้างมาก แต่ยังมีสติรู้เรื่อง	323	24.0
เมามาก จนไม่ได้สติ	20	1.5
การแสดงออกที่เป็นผลจากการดื่มโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง		
เป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม	316	23.6
พูดคุยสนุกมากขึ้น	878	65.5
ชอบคิดถึงเรื่องในอดีต	59	4.4
เอะอะ โวยวาย เสียงดัง	32	2.4
มีปัญหากับบุคคลรอบข้าง	6	0.4
อื่นๆ	50	3.7
การเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะภายหลังการดื่ม		
เป็นผู้ขับขี้อย่างปลอดภัยทุกครั้ง	403	30.1
เป็นผู้ขับขี้อย่างไม่ปลอดภัยบ้างครั้ง	713	53.2
ไม่เคยเป็นผู้ขับขี้อย่างไม่ปลอดภัยหลังจากดื่ม	225	16.7

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1,341 ราย ในประเด็นข้อมูลพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ดังตารางที่ 4.9 ข้างต้น พบว่า

ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่แรงงานดื่มบ่อยที่สุด ได้แก่ เบียร์ ร้อยละ 72.8 และเหล้าขาว ร้อยละ 8.1 โดยความถี่ในการดื่มต่อสัปดาห์ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1-2 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 61.4 รองลงมาได้แก่ ช่วง 3 - 4 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 21.2 มีปริมาณการดื่มโดยเฉลี่ยต่อครั้งประมาณ 5 แก้ว (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 3 แก้ว, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 5.26 และค่าต่ำสุด = 1, ค่าสูงสุด = 50) สถานที่ในการดื่มส่วนใหญ่เป็นการดื่มในที่พักอาศัย ร้อยละ 74.6 รองลงมาได้แก่ สถานที่รอบบริเวณสถานประกอบการ ร้อยละ 13.7 โดยสาเหตุส่วนใหญ่ในการดื่มมาจากความต้องการคลายเครียดและแก้อาการเหนื่อยล้าที่เกิดขึ้นจากการทำงาน ร้อยละ 39.1 รองลงมาได้แก่ การชักชวนของเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 21.9 และการเข้าร่วมงานเลี้ยงสรรคดีในโอกาสต่างๆ ร้อยละ 20.3 ส่วนผู้ร่วมดื่มด้วยส่วนใหญ่ ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 83.1 นอกจากนี้ยังพบกลุ่มตัวอย่างที่มีการสูบบุหรี่ร่วมขณะดื่มทุกครั้ง ถึงร้อยละ 23.4 ส่วนค่าใช้จ่ายในการดื่ม ส่วนใหญ่จ่ายด้วยเงินสดทุกครั้ง ร้อยละ 79.1 และพบว่า ส่วนใหญ่ดื่มกันในช่วงเย็น (เวลา 17.00 - 23.59 น.) ร้อยละ 90.2 โดยผลจาก

การดื่มส่วนใหญ่จะมีอาการเมาบ้างเล็กน้อย ร้อยละ 65.2 และเมาค่อนข้างมาก แต่ยังมีสติรู้เรื่อง ร้อยละ 24.0 ขณะที่พฤติกรรมกรมการแสดงออกภายหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ส่วนใหญ่จะมีการพูดคุยสนุกสนานมากขึ้น ร้อยละ 65.5 และมีพฤติกรรมเป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม ร้อยละ 23.6 ส่วนการเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เคยเป็นผู้ขับขี่เองเป็นบางครั้ง ร้อยละ 53.2 และเป็นผู้ขับขี่เองทุกครั้ง ร้อยละ 30.1

ตารางที่ 4.10 การประมาณค่าพฤติกรรมกรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,341)

พฤติกรรมกรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 3 เดือน	ค่าประมาณ	95 % CI
ชนิดเครื่องดื่มที่ดื่มบ่อยที่สุด		
เบียร์	0.726	0.707-0.747
ยาดอง	0.031	0.023-0.039
เหล้าขาว	0.086	0.073-0.099
วิสกี้ไทย	0.049	0.040-0.059
วิสกี้ต่างประเทศ	0.013	0.008-0.019
บรันดีไทย	0.025	0.018-0.032
บรันดีต่างประเทศ	0.009	0.005-0.014
ไวน์	0.002	0.001-0.004
สปาย	0.047	0.038-0.057
เหล้าปั่น	0.001	0.001-0.003
อื่นๆ	0.008	0.003-0.012
ความถี่ในการดื่ม		
1 - 2 วันต่อสัปดาห์	0.631	0.609-0.653
3 - 4 วันต่อสัปดาห์	0.196	0.178-0.214
5 - 6 วันต่อสัปดาห์	0.097	0.084-0.111
ทุกวัน	0.076	0.064-0.087
ปริมาณการดื่มโดยเฉลี่ยต่อครั้ง		
ค่าเฉลี่ย (แก้ว)	5.24	4.99-5.48

พฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ในรอบ 3 เดือน	ค่าประมาณ	95 %CI
สถานที่ในการตีโดยเฉลี่ยแต่ละครั้ง		
ที่พักอาศัย	0.750	0.731-0.770
สถานที่รอบบริเวณสถานประกอบการ	0.129	0.113-0.144
อื่นๆ	0.121	0.106-0.136
สาเหตุของการตี		
งานเลี้ยงสังสรรค์ในโอกาสต่างๆ	0.206	0.188-0.224
คลายเครียด/แก้เหนื่อย	0.396	0.374-0.418
เพื่อนร่วมงานชักชวน	0.219	0.200-0.237
ความบันเทิงและสนุกสนาน	0.063	0.052-0.074
เคยตี/อยากตี	0.113	0.099-0.127
เทศกาลสำคัญ	0.004	0.001-0.006
ผู้ร่วมตีโดยส่วนใหญ่		
เพื่อนร่วมงาน	0.822	0.805-0.839
คนในครอบครัว	0.087	0.074-0.099
อื่นๆ	0.091	0.077-0.104
การสูบบุหรี่ขณะตี		
ไม่สูบบุหรี่	0.561	0.538-0.583
สูบเป็นบางครั้ง	0.204	0.186-0.223
สูบทุกครั้ง	0.235	0.216-0.254
ค่าใช้จ่ายในการตี		
จ่ายเงินสดทุกครั้ง	0.778	0.759-0.797
จ่ายเงินสดเป็นบางครั้ง	0.186	0.169-0.204
จ่ายโดยใช้บัตรเครดิต	0.015	0.009-0.020
อื่นๆ	0.021	0.014-0.027
ช่วงเวลาการตีโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง		
ช่วงเช้า (06.00 - 11.59 น.)	0.061	0.050-0.072
ช่วงกลางวัน (12.00- 16.59 น.)	0.016	0.010-0.022
ช่วงเย็น (17.00 - 23.59 น.)	0.897	0.884-0.911
ช่วงดึก (24.00 - 05.59 น.)	0.025	0.018-0.032

พฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 3 เดือน	ค่าประมาณ	95 %CI
ผลของการดื่มโดยเฉลี่ยแต่ละครั้ง		
ไม่เคยเมา	0.091	0.078-0.104
เมบบ้างเล็กน้อย	0.646	0.624-0.668
เมาค่อนข้างมาก แต่ยังมีสติรู้เรื่อง	0.249	0.229-0.268
เมามาก จนไม่ได้สติ	0.014	0.009-0.019
การแสดงออกที่เป็นผลจากการดื่มโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง		
เป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม	0.236	0.217-0.255
พูดคุยนุกมากขึ้น	0.651	0.629-0.672
ชอบคิดถึงเรื่องในอดีต	0.045	0.035-0.053
เอะอะ โวยวาย เสียงดัง	0.024	0.017-0.031
มีปัญหากับบุคคลรอบข้าง	0.004	0.001-0.007
อื่นๆ	0.040	0.032-0.049
การเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะภายหลังการดื่ม		
เป็นผู้ขับขี่เองทุกครั้ง	0.296	0.276-0.317
เป็นผู้ขับขี่เป็นบางครั้ง	0.526	0.504-0.549
ไม่เคยเป็นผู้ขับขี่หลังจากดื่ม	0.177	0.160-0.195

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย เพื่อประมาณค่าพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 4.10 ข้างต้น พบว่า ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มบ่อยที่สุด ได้แก่ เบียร์ มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.726 หรือ 72.6% (95%CI=0.707-0.747) ความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1-2 วันต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.631 หรือ 63.1% (95%CI=0.609-0.653) และมีค่าประมาณเฉลี่ยของปริมาณการดื่มต่อครั้งเท่ากับ 5.24 แก้ว (95%CI = 4.99-5.48) โดยสถานที่ดื่มส่วนใหญ่เป็นที่พักอาศัย มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.750 หรือ 75.0% (95%CI=0.731-0.770) สาเหตุในการดื่มที่พบมาก ได้แก่ ดื่มเพื่อคลายเครียดและแก้เหนื่อย โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.396 หรือ 39.6% (95%CI=0.374-0.418) และผู้ร่วมดื่มด้วยส่วนใหญ่เป็นเพื่อนร่วมงาน โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.822 หรือ 82.2% (95%CI=0.805-0.839) และส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ร่วมในระหว่างการดื่ม ซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.561 หรือ 56.1% (95%CI=0.538-0.583) ส่วนรูปแบบการจ่ายเงินในการดื่ม

พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการจ่ายเงินสดทุกครั้ง โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.778 หรือ 77.8% (95%CI=0.759-0.797) และพบช่วงเวลาในการดื่มส่วนใหญ่เป็นช่วงเย็น (17.00-23.59 น.) โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.897 หรือ 89.7% (95%CI=0.884-0.911) และผลที่เกิดขึ้นจากการดื่มโดยเฉลี่ยแต่ละครั้งพบว่า ส่วนใหญ่เมื่อดื่มแล้วจะมีอาการเมาบ้างเล็กน้อย โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.646 หรือ 64.6% (95%CI=0.624-0.668) และอาการแสดงออกที่เป็นผลจากการดื่มโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง พบว่า ส่วนใหญ่มีการพูดคุยสนุกสนานมากขึ้น โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.651 หรือ 65.1% (95%CI=0.629-0.672) และการเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะภายหลังการดื่ม พบว่า ส่วนใหญ่มีการขับขี่ยานพาหนะหลังการดื่มเองเป็นบางครั้ง โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.526 หรือ 52.6% (95%CI=0.504-0.549)

4.4 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การศึกษากฎพฤติกรรมกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลประเด็นผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ชุด โดยจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

4.4.1 ด้านอุบัติเหตุ

จากการศึกษาผลกระทบด้านอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉพาะกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 รายและนำเสนอข้อมูล ด้วยการแจกแจงความถี่แสดงจำนวนและร้อยละ และแสดงการประมาณค่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.11 และ 4.12

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของผลกระทบด้านอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉพาะกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) (n=1,341)

ผลกระทบด้านอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
การเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	1,156	86.2
เคย	185	13.8
กรณีเคยได้รับอุบัติเหตุ (n=185)		
ขับรถชนสิ่งกีดขวาง/รถคันอื่น/สุนัข	25	13.5
ขับรถตกขอบถนน	5	2.7
ขับรถล้ม	93	50.3
ขับรถหลับในแล้วเสียหลัก	62	33.5
ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อร่างกาย (n= 185)		
ไม่มี	19	10.3
มี	166	89.7
วิธีการรักษา (n=166)		
รักษาเอง	58	34.9
รับการรักษา แต่ไม่นอนโรงพยาบาล	73	43.9
รับการรักษา และนอนโรงพยาบาล	35	21.2

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาในประเด็นข้อมูลผลกระทบด้านอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา เฉพาะผู้ที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย ดังตารางที่ 4.11 ข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 13.8 โดยอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากรถล้ม ร้อยละ 50.3 รองลงมาเกิดจากการขับรถหลับในแล้วเสียหลัก ร้อยละ 33.5 และในกลุ่มที่เคยได้รับอุบัติเหตุ ส่วนใหญ่เป็นอุบัติเหตุที่มีผลกระทบต่อร่างกาย ร้อยละ 89.7 และส่วนใหญ่ไปรับการรักษา แต่ไม่นอนโรงพยาบาล ร้อยละ 43.9 และรักษาเอง ร้อยละ 34.9

ตารางที่ 4.12 การประมาณค่าผลกระทบด้านอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,341)

ผลกระทบด้านอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	ค่าประมาณ	95%CI
การเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.857	0.842-0.873
เคย	0.143	0.127-0.158
ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อร่างกาย (n= 185)		
ไม่มี	0.103	0.058-0.148
มี	0.897	0.852-0.942
วิธีการรักษา (n=166)		
รักษาเอง	0.351	0.277-0.426
รับการรักษา แต่ไม่นอนโรงพยาบาล	0.445	0.368-0.522
รับการรักษา และนอนโรงพยาบาล	0.204	0.141-0.266

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 1,341 ราย เพื่อประมาณค่าผลกระทบด้านอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 4.12 ข้างต้น พบว่า มีค่าประมาณสัดส่วนของการเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.143 หรือ 14.3% (95%CI=0.127-0.158) และการเกิดอุบัติเหตุดังกล่าวมีผลกระทบต่อร่างกาย เท่ากับ 0.897 หรือ 89.7% (95%CI=0.852-0.942) โดยวิธีการรักษาผลกระทบต่อร่างกายที่เกิดขึ้น พบว่า เป็นเข้ารับการรักษาตามสถานบริการสาธารณสุข แต่ไม่ถึงขั้นนอนโรงพยาบาล ซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.445 หรือ 44.5% (95%CI=0.368-0.522)

4.4.2 ด้านสุขภาพ

จากการศึกษาผลกระทบต่อด้านสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม ในกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 รายและนำเสนอข้อมูล ด้วยการแจกแจงความถี่แสดงจำนวนและร้อยละ และแสดงการประมาณค่าผลกระทบต่อที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.13 และ 4.14

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของผลกระทบต่อด้านสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉพาะกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) (n=1,341)

ผลกระทบต่อด้านสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
การเคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการดื่ม		
ไม่เคย	1,251	93.3
เคย	90	6.7
กรณีเคยมีปัญหา (n=90)		
โรคกระเพาะอาหาร	23	25.6
โรคแก๊ส	39	43.2
ปวดศีรษะ	14	15.6
ความดันเลือดสูง	14	15.6
วิธีการดูแลรักษา (n=90)		
รักษาเอง	41	45.6
รับการรักษา แต่ไม่นอนโรงพยาบาล	46	51.1
รับการรักษา และนอนโรงพยาบาล	3	3.3

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาในประเด็นข้อมูลผลกระทบต่อด้านสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา เฉพาะผู้ที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย ดังตารางที่ 4.13 ข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีปัญหาสุขภาพ ร้อยละ 6.7 โดยปัญหาสุขภาพส่วนใหญ่ ได้แก่ โรคแก๊ส ร้อยละ 50.3 โรคกระเพาะอาหาร ร้อยละ 25.6 ความดันเลือดสูงและอาการปวดศีรษะ

ร้อยละ 15.6 เช่นเดียวกัน ซึ่งในกลุ่มที่เคยมีปัญหาสุขภาพ ส่วนใหญ่ไปรับการรักษา แต่ไม่นอนโรงพยาบาล ร้อยละ 51.1 และรักษาเอง ร้อยละ 45.6

ตารางที่ 4.14 การประมาณค่าผลกระทบต่อด้านสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก(weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,341)

ผลกระทบต่อด้านสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	ค่าประมาณ	95%CI
การเคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการดื่ม		
ไม่เคย	0.931	0.919-0.942
เคย	0.069	0.058-0.080
วิธีการดูแลรักษา (n=90)		
รักษาเอง	0.451	0.341-0.559
รับการรักษา แต่ไม่นอนโรงพยาบาล	0.512	0.403-0.622
รับการรักษา และนอนโรงพยาบาล	0.037	0.004-0.078

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย เพื่อประมาณค่าผลกระทบต่อด้านสุขภาพจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 4.14 ข้างต้น พบว่า มีค่าประมาณสัดส่วนของการเคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.069 หรือ 6.9% (95%CI=0.058-0.080) และปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นจะไปเข้ารับการรักษาตามสถานบริการสาธารณสุข แต่ไม่ถึงขั้นนอนในโรงพยาบาล ซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.512 หรือ 51.2% (95%CI=0.403-0.622)

4.4.3 ด้านครอบครัว

จากการศึกษาผลกระทบต่อด้านครอบครัวจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 รายและนำเสนอข้อมูล ด้วยการแจกแจงความถี่แสดงจำนวนและร้อยละ และแสดงการประมาณค่าผลกระทบต่อที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.15 และ 4.16

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของผลกระทบต่อด้านครอบครัวจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉพาะกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) (n=1,341)

ผลกระทบต่อด้านครอบครัวจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการดื่มต่อเดือน (% เทียบกับรายได้ต่อเดือน)		
ต่ำกว่า 10%	857	63.9
10 – 19%	272	20.3
20 – 29%	113	8.4
30 – 39%	50	3.7
40 – 49%	21	1.6
50% ขึ้นไป	28	2.1
การทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	1,240	92.5
เคย	101	7.5
การเคยถูกตำหนิ หรือถูกว่ากล่าวจากบุคคลภายในครอบครัว เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	988	73.7
เคย	353	26.3

จากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาในประเด็นข้อมูลผลกระทบต่อด้านครอบครัวจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา เฉพาะผู้ที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย ดังตารางที่ 4.15

ข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อเดือน (คิดเป็นร้อยละ เทียบกับรายได้ต่อเดือน) ส่วนใหญ่ต่ำกว่าร้อยละ 10 (ร้อยละ 63.9) รองลงมาอยู่ระหว่างร้อยละ 10 – 19 (ร้อยละ 20.3) และอยู่ระหว่างร้อยละ 20 – 29 (ร้อยละ 8.4) และเคยทะเลาะวิวาทกับ คนในครอบครัว ร้อยละ 7.5 และเคยถูกตำหนิหรือถูกว่ากล่าวจากบุคคลภายในครอบครัว ร้อยละ 26.3

ตารางที่ 4.16 การประมาณค่าผลกระทบต่อด้านครอบครัวจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มที่ เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,341)

ผลกระทบต่อด้านครอบครัวจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	ค่าประมาณ	95%CI
ค่าใช้จ่ายในการดื่มต่อเดือน ค่าเฉลี่ย (บาท)	895.15	854.16-936.14
การทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.919	0.907-0.932
เคย	0.081	0.068-0.093
การเคยถูกตำหนิ หรือถูกว่ากล่าวจากบุคคลภายในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.723	0.703-0.742
เคย	0.277	0.258-0.297

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย เพื่อประมาณค่าผลกระทบต่อด้านครอบครัวจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 4.16 ข้างต้น พบว่า ค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อเดือน เท่ากับ 895.15 บาท (95%CI=854.16-936.14) โดยพบว่า มีค่าประมาณสัดส่วนของการทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.081 หรือ 8.1% (95%CI=0.068-0.093) และค่าประมาณสัดส่วนของการเคยถูกตำหนิหรือถูกว่ากล่าวจากบุคคลภายในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.277 หรือ 27.7% (95%CI=0.258-0.297)

4.4.4 ด้านสังคม

จากการศึกษาผลกระทบต่อด้านสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม ในกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 รายและนำเสนอข้อมูล ด้วยการแจกแจงความถี่แสดงจำนวนและร้อยละ และแสดงการประมาณค่าผลกระทบต่อที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.17 และ 4.18

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของผลกระทบต่อด้านสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมเฉพาะที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) (n=1,341)

ผลกระทบต่อด้านสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
การเคยเอะอะไว้วายกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะ หรือ ภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	1,216	90.7
เคย	125	9.3
การเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะ หรือ ภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	1,236	92.2
เคย	105	7.8
การเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้าง หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียง ในขณะ หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	1,074	80.1
เคย	267	19.9

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาในประเด็นข้อมูลผลกระทบต่อด้านสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา เฉพาะผู้ที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย ดังตารางที่ 4.17 ข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยเอะอะไว้วายกับเพื่อน หรือคนภายนอก ร้อยละ 9.3 เคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนภายนอก ร้อยละ 7.8 และเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้าง หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียง ร้อยละ 19.9

ตารางที่ 4.18 การประมาณค่าผลกระทบด้านสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,341)

ผลกระทบด้านสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	ค่าประมาณ	95%CI
การเคยเอะอะโวยวายกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.904	0.891-0.918
เคย	0.096	0.082-0.109
การเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.920	0.908-0.933
เคย	0.080	0.067-0.092
การเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้าง หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.793	0.775-0.811
เคย	0.207	0.189-0.225

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย เพื่อประมาณค่าผลกระทบด้านสังคมจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 4.18 ข้างต้น พบว่า ค่าประมาณสัดส่วนของการเคยเอะอะโวยวายกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.096 หรือ 9.6% (95%CI=0.082-0.109) ขณะเดียวกันพบว่า ค่าประมาณสัดส่วนของการเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.080 หรือ 8.0% (95%CI=0.067-0.092) และค่าประมาณสัดส่วนของการเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้าง หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.207 หรือ 20.7% (95%CI=0.189-0.225)

4.4.5 ด้านการทำงาน

จากการศึกษาผลกระทบต่อการทำงานจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม ในกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 รายและนำเสนอข้อมูล ด้วยการแจกแจงความถี่แสดงจำนวนและร้อยละ และแสดงการประมาณค่าผลกระทบต่อที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรมด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.19 และ 4.20

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของผลกระทบต่อการทำงานจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมเฉพาะที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) (n=1,341)

ผลกระทบต่อการทำงานจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
การมีอาการก่อนเข้างานที่เป็นผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ใจสั่น	160	11.9
เหนื่อยล้า	467	34.8
เหงื่อออก	223	16.6
กระหายน้ำ	695	51.8
ปวดศีรษะ	707	52.7
<u>กรณีเคยมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้ได้รับอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน (n=1,186)</u>		
ไม่เคย	1,157	97.6
เคย	29	2.4
การเคยไปทำงานสาย ภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	1,108	82.6
เคย	233	17.4
การเคยไม่ไปทำงาน ภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	1,120	83.5
เคย	221	16.5

ผลกระทบต่อการทำงานจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
การเคยทำงานแล้วปริมาณงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐาน) ภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	1,066	79.5
เคย	275	20.5
การเคยทำงานแล้วคุณภาพงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐาน) ภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	1,105	82.4
เคย	236	17.6

จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาในประเด็น ข้อมูลผลกระทบต่อการทำงานจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา เฉพาะผู้ที่ เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย ดังตารางที่ 4.19 ข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาการ ซึ่งเป็นผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนเข้างาน ส่วนใหญ่ได้แก่ อาการปวดศีรษะ (ร้อยละ 52.7) อาการกระหายน้ำ (ร้อยละ 51.8) อาการเหนื่อยล้า (ร้อยละ 34.8) และพบว่า การมีอาการดังกล่าว ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเคยได้รับอุบัติเหตุจากการ ทำงาน ร้อยละ 2.4 เช่น การถูกอุปกรณ์หรือของมีคมทิ่มแทง การสะดุดหรือหกล้มขณะทำงาน การถูก วัสดุภายในสถานประกอบการหล่นทับจากการเผลอ เป็นต้น และจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับผลกระทบต่อการทำงานที่เกิดขึ้นภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เคยไป ทำงานสาย ร้อยละ 17.4 เคยไม่ไปทำงาน ร้อยละ 16.5 และเคยทำงานแล้วปริมาณงานลดลง (เมื่อ เทียบกับมาตรฐานของตนเอง) ร้อยละ 20.5 และเคยทำงานแล้วคุณภาพงานลดลง (เมื่อเทียบกับ มาตรฐานของตนเอง) ร้อยละ 17.6

ตารางที่ 4.20 การประมาณค่าผลกระทบต่อการทำงานจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,341)

ผลกระทบต่อการทำงานจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	ค่าประมาณ	95%CI
การมีอาการก่อนเข้างานที่เป็นผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ใจสั่น	0.118	0.103-0.133
เหนื่อยล้า	0.355	0.333-0.376
เหงื่อออก	0.165	0.148-0.182
กระหายน้ำ	0.505	0.482-0.527
ปวดศีรษะ	0.543	0.520-0.565
กรณีเคยมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้ได้รับอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน (n=1,186)		
ไม่เคย	0.973	0.964-0.981
เคย	0.027	0.019-0.036
การเคยไปทำงานสาย ภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.824	0.807-0.841
เคย	0.176	0.159-0.193
การเคยไม่ไปทำงาน ภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.823	0.816-0.849
เคย	0.167	0.150-0.184
การเคยทำงานแล้วปริมาณงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐาน) ภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.792	0.774-0.810
เคย	0.208	0.189-0.226
การเคยทำงานแล้วคุณภาพงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐาน) ภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	0.825	0.809-0.842
เคย	0.175	0.158-0.191

จากผลการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย เพื่อประมาณค่าผลกระทบต่อการทำงานจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ ดังตารางที่ 4.20 ข้างต้น พบว่า การมีอาการที่เป็นผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนเข้างาน ได้แก่ อาการใจสั่น (ค่าประมาณสัดส่วน=0.118, 95%CI=0.103-0.133) อาการเหนื่อยล้า(ค่าประมาณสัดส่วน=0.355, 95%CI=0.333-0.376) อาการเหงื่อออก (ค่าประมาณสัดส่วน=0.165, 95%CI=0.148-0.182) อาการกระหายน้ำ (ค่าประมาณสัดส่วน=0.505, 95%CI=0.482-0.527) และอาการปวดศีรษะ (ค่าประมาณสัดส่วน=0.543, 95%CI=0.520-0.565) และพบว่า การมีอาการดังกล่าว ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน (ค่าประมาณสัดส่วน=0.027, 95%CI=0.020-0.034) เช่น การถูกอุปกรณ์หรือของมีคมที่มแทง การสะดุดหรือหกล้มขณะทำงาน การถูกวัสดุภายในสถานประกอบการหล่นทับจากการเผอเรอ เป็นต้น และจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับผลกระทบด้านการทำงานที่เกิดขึ้นภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า เคยไปทำงานสาย (ค่าประมาณสัดส่วน=0.176, 95%CI=0.159-0.193) เคยไม่ไปทำงาน (ค่าประมาณสัดส่วน=0.167, 95%CI=0.150-0.184) และเคยทำงานแล้วปริมาณงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐานของตนเอง) (ค่าประมาณสัดส่วน=0.208, 95%CI=0.189-0.226) และเคยทำงานแล้วคุณภาพงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐานของตนเอง) (ค่าประมาณสัดส่วน=0.175, 95%CI=0.158-0.191)

4.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ จำแนกตามประเด็นการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

4.5.1 การวิเคราะห์ตัวแปรเดียว

จากการวิเคราะห์ตัวแปรเดียว (Univariate analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,220 ราย ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square; χ^2) สามารถนำเสนอผลการศึกษาดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา : การวิเคราะห์ตัวแปรเดียว (Univariate analysis)

ปัจจัย	การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		OR และ 95% CI	p-value [†]
	ไม่ดื่ม	ดื่ม		
เพศ				
หญิง	516	445		
ชาย	92	1,167	14.7 (11.4-19.0)	< 0.001
กลุ่มอายุ				
35 ปีขึ้นไป	146	202		
ต่ำกว่า 35 ปี	462	1,410	2.2 (1.73-2.82)	< 0.001
การศึกษาสูงสุด				
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาและเทียบเท่า	491	1173		
อนุปริญญาและเทียบเท่า	70	321	1.9 (1.45-2.54)	< 0.001
ปริญญาตรีและสูงกว่า	47	118	1.1 (0.74-1.49)	0.783
สถานภาพสมรส				
คู่	303	810		
โสด	285	736	0.9 (0.79-1.17)	0.722
หม้าย/หย่า/แยก	20	66	1.2 (0.74-2.07)	0.425
รายได้ต่อเดือน				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 7,000 บาท	355	770		
มากกว่า 7,000 บาท	253	840	1.5 (1.27-1.86)	< 0.001
สถานที่พักอาศัย				
บ้านส่วนตัว	389	805		
บ้านพัก/หอพักในโรงงาน	86	226	1.3 (0.96-1.67)	0.090
หอพักเอกชน	133	581	2.1 (1.69-2.64)	< 0.001
บุคคลอาศัยร่วม				
อยู่กับเพื่อน	51	178		
อยู่คนเดียว	127	296	0.7 (0.46-0.97)	0.035
อยู่กับครอบครัว	430	1,138	0.8 (0.54-1.05)	0.101

ปัจจัย	การตีเครื่องตีแอลกอฮอล์		OR และ 95% CI	p-value [†]
	ไม่ตี	ตี		
ภูมิลำเนาเดิม				
ในจังหวัดนครราชสีมา	511	1,207		
นอกจังหวัดนครราชสีมา	97	405	1.8 (1.38-2.28)	< 0.001
การสูบบุหรี่				
ไม่สูบบุหรี่	586	899		
เคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้ว	10	204	13.3 (6.99-25.30)	< 0.001
ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	12	509	27.6 (15.45-49.47)	< 0.001
การเล่นไฟ				
ไม่เล่น	548	1,272		
เล่นไฟ	60	340	2.4 (1.81-3.33)	< 0.001
การเล่นหอยไต้ดิน				
ไม่เล่น	417	831		
เล่นหอยไต้ดิน	191	781	2.1 (1.68-2.51)	< 0.001
สภาพการใช้จ่ายต่อเดือน				
พอใช้และมีเหลือเก็บ	152	283		
พอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ	224	810	1.9 (1.52-2.49)	< 0.001
ไม่พอใช้ แต่ไม่มีหนี้สิน	118	155	0.7 (0.52-0.96)	0.027
ไม่พอใช้และมีหนี้สิน	114	364	1.7 (1.29-2.29)	<0.001
บทบาท/หน้าที่หลัก				
ผู้จัดการ	14	13		
หัวหน้างาน	60	216	3.9 (1.73-8.69)	0.001
ผู้ปฏิบัติ	534	1,383	2.8 (1.30-5.97)	0.008
ลักษณะงาน				
ทำงานแบบปกติ	358	424		
ทำงานแบบกะ	250	1,188	4.0 (3.28-4.91)	< 0.001
จำนวนชั่วโมงทำงานต่อวัน				
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 8 ชั่วโมง	389	810		
มากกว่า 8 ชั่วโมง	219	802	1.8 (1.44-2.14)	< 0.001
จำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์				
ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 6 วัน	567	1,338		
7 วัน	41	274	2.8 (2.00-4.09)	< 0.001

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา ด้วยวิธีวิเคราะห์แบบตัวแปรเดียว (Univariate analysis) ดังตารางที่ 4.21 พบว่า แรงงานเพศชายมีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง ประมาณ 15 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=14.7, 95%CI=11.4-19.0, p-value<0.001) ขณะที่กลุ่มอายุต่ำกว่า 35 ปี มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มอายุ 35 ปีขึ้นไป ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.2, 95%CI=1.73-2.82,

p-value<0.001) การศึกษาสูงสุดระดับอนุปริญญาและเทียบเท่า มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าระดับปริญญาตรีและสูงกว่า ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.9, 95%CI=1.45–2.54, p-value<0.001) ด้านสถานภาพสมรส พบว่า แรงงานที่มีสถานภาพหม้าย/หย่า/แยก มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าสถานภาพคู่ ประมาณ 1.2 เท่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.2, 95%CI=0.74–2.07, p-value=0.425) ส่วนรายได้ต่อเดือน พบว่า แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 7,000 บาทขึ้นไป มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 7,000 บาท ประมาณ 1.5 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.5, 95%CI=1.27–1.86, p-value<0.001) สถานที่พักอาศัย พบว่า แรงงานที่พักในหอพักเอกชน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่พักในบ้านส่วนตัว ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.1, 95%CI=1.69–2.64, p-value<0.001) บุคคลอาศัยร่วม พบว่า แรงงานที่อาศัยร่วมกับเพื่อน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่อาศัยอยู่คนเดียว ประมาณ (1/0.7)=1.4 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=0.7, 95%CI=0.46–0.97, p-value=0.035) ภูมิภาคเพิ่มเติม พบว่า แรงงานที่มีภูมิภาคเพิ่มเติมนอกจังหวัดนครราชสีมา มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีภูมิภาคเพิ่มเติมในจังหวัดนครราชสีมา ประมาณ 2 เท่าอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.8, 95%CI=1.38–2.28, p-value<0.001) การสูบบุหรี่ พบว่า แรงงานที่เคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้ว มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ไม่สูบบุหรี่ ประมาณ 13 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=13.3, 95%CI=6.99–25.30, p-value<0.001) ขณะเดียวกันแรงงานที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ไม่สูบบุหรี่ ประมาณ 28 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=27.6, 95%CI=15.45–49.47, p-value<0.001) การเล่นไพ่ พบว่า แรงงานที่เคยเล่นไพ่ มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ไม่เคยเล่น ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.4, 95%CI=1.81–3.33, p-value<0.001) การเล่นหวยใต้ดิน พบว่า แรงงานที่เคยเล่นหวยใต้ดิน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ไม่เคยเล่นหวยใต้ดิน ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.1, 95%CI=1.68–2.51, p-value<0.001) สภาพการใช้จ่ายต่อเดือน พบว่า แรงงานที่มีสภาพการใช้จ่ายแบบพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีสภาพการใช้จ่ายแบบพอใช้และมีเหลือเก็บ ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.9, 95%CI=1.52–2.49, p-value<0.001) ขณะเดียวกันแรงงานที่มีสภาพการใช้จ่ายแบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีสภาพการใช้จ่ายแบบพอใช้และมีเหลือเก็บ ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.7, 95%CI=1.29–2.29, p-value<0.001) บทบาท/หน้าที่หลัก พบว่า แรงงานที่มีบทบาทเป็นหัวหน้างาน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีบทบาทเป็นผู้จัดการ ประมาณ 4 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=3.9, 95%CI=1.73–8.69, p-value=0.001) ขณะที่แรงงานที่มีบทบาท

เป็นผู้ปฏิบัติมีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีบทบาทเป็นผู้จัดการ ประมาณ 3 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.8, 95%CI=1.30-5.97, p-value=0.008) และลักษณะงาน พบว่า แรงงานที่ทำงานแบบกะ มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ทำงานแบบปกติ ประมาณ 4 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=4.0, 95%CI=3.28-4.91, p-value<0.001) และจำนวนชั่วโมงทำงานต่อวัน พบว่า แรงงานที่มีจำนวนชั่วโมงทำงานต่อวันมากกว่า 8 ชั่วโมง มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีจำนวนชั่วโมงทำงานต่อวันต่ำกว่า หรือเท่ากับ 8 ชั่วโมงต่อวันประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.8, 95%CI=1.44-2.14, p-value<0.001) และจำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์ พบว่า แรงงานที่มีจำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์ 7 วัน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีจำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 6 วันประมาณ 3 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.8, 95%CI=2.00-4.09, p-value<0.001)

4.5.2 การวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร

จากการวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multivariable analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ร่วมของทุกปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ โดยควบคุมตัวแปรกวน ได้แก่ การใช้สารเสพติด การมีโรคประจำตัว การรับประทานยาเป็นประจำและลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว ด้วยสถิติ Unconditional Multiple logistic regression แบบกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ สามารถนำเสนอผลการศึกษาจำแนกตามประเด็นได้ดังนี้

(1) ปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในภาพรวม

เป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในภาพรวม ระหว่างกลุ่มผู้ที่ระบุว่า “เคยตี” และ “ไม่เคยตี” จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด 2,220 ราย โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในภาพรวมของแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา : การวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multivariable analysis) ด้วยวิธีกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=2,220)

ปัจจัย	adjusted OR	95% CI of adjusted OR	p-value [†]
เพศชาย	5.98	4.74 – 7.56	< 0.001
อายุต่ำกว่า 35 ปี	1.43	1.12 – 1.84	0.004
การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า	3.02	1.88 – 4.85	< 0.001
สถานภาพสมรสเป็นหม้าย/หย่า/แยก	2.14	1.38 – 3.29	0.001
สถานที่พักอาศัยเป็นหอพักเอกชน	1.43	1.14 – 1.82	0.002
การเคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้ว	4.17	2.53 – 6.85	< 0.001
ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	6.71	4.11 – 10.94	< 0.001
การเล่นไพ่	1.36	1.04 – 1.78	0.023
การเล่นหยวไต้ดิน	1.85	1.53 – 2.23	< 0.001
ค่าใช้จ่ายแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ	1.54	1.22 – 1.95	< 0.001
ลักษณะการทำงานแบบกะ	1.79	1.47 – 2.19	< 0.001
บทบาทหน้าที่เป็นหัวหน้างาน	7.92	3.48 – 17.99	< 0.001
บทบาทหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติ	10.14	4.40 – 23.37	< 0.001

[†] Unconditional multiple logistic regression โดยควบคุมปัจจัยกวน ได้แก่ การใช้สารเสพติด การมีโรคประจำตัว การรับประทานยาเป็นประจำ และลักษณะบุคคลิกเฉพาะตัว

จากผลการวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร เพื่อประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในภาพรวม ดังตารางที่ 4.22 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในภาพรวมของแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติประกอบด้วย 13 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยเพศชาย กลุ่มอายุต่ำกว่า 35 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก การมีที่พักอาศัยในหอพักเอกชน การเคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้วและการที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ การเล่นไพ่ การเล่นหยวไต้ดิน สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ ลักษณะการทำงานแบบกะ บทบาทหน้าที่เป็นหัวหน้างานและเป็นผู้ปฏิบัติ

(2) ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker)

เป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้ที่ระบุว่า “เคยดื่มในรอบชีวิต” กับ “เคยดื่มในรอบ 3 เดือน” จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่ระบุว่า “เคยดื่ม” ทั้งหมด 1,612 ราย โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา : การวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multivariable analysis) ด้วยวิธีกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,612)

ปัจจัย	adjusted OR	95% CI of adjusted OR	p-value [†]
เพศชาย	6.51	4.58 – 9.20	< 0.001
การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า	2.11	1.03 – 4.33	0.041
สถานภาพสมรสเป็นโสด	1.66	1.23 – 2.25	0.001
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท	1.72	1.26 – 2.34	0.001
ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	1.93	1.24 – 2.99	0.003
ค่าใช้จ่ายแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ	1.49	1.06 – 2.11	0.023
ค่าใช้จ่ายแบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน	1.83	1.17 – 2.86	0.008
ลักษณะการทำงานแบบกะ	3.67	2.67 – 5.06	< 0.001

[†] Unconditional multiple logistic regression โดยควบคุมปัจจัยกวน ได้แก่ การใช้สารเสพติด การมีโรคประจำตัว การรับประทานยาเป็นประจำ และลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว

จากผลการวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร เพื่อประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ดังตารางที่ 4.23 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือนของแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย 8 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยเพศชาย การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า สถานภาพสมรสเป็นโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ สภาพการใช้จ่าย ต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ แบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน และลักษณะการทำงานแบบกะ

(3) ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker)

ในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน

เป็นการวิเคราะห์เพื่อประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้ที่ระบุว่า “เคยดื่มในรอบชีวิต” กับ “เคยดื่มในรอบ 3 เดือน” จากกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่มีบทบาท/หน้าที่เป็น “ผู้ปฏิบัติงาน” ทั้งหมด 1,383 ราย โดยมีผลการศึกษาดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ของแรงงานภาคอุตสาหกรรมระดับผู้ปฏิบัติงาน จังหวัดนครราชสีมา : การวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multivariable analysis) ด้วยวิธีกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ (n=1,383)

ปัจจัย	adjusted OR	95% CI of adjusted OR	p-value [†]
เพศชาย	6.29	4.32 – 9.16	< 0.001
สถานภาพสมรสเป็นโสด	1.57	1.13 – 2.18	0.007
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท	1.68	1.21 – 2.34	0.002
ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่	2.19	1.32 – 3.65	0.003
ค่าใช้จ่ายแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลืเก็บ	1.52	1.03 – 2.23	0.035
ค่าใช้จ่ายแบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน	1.92	1.18 – 3.12	0.008
ลักษณะการทำงานแบบกะ	3.77	2.66 – 5.35	< 0.001

[†] Unconditional multiple logistic regression โดยควบคุมปัจจัยกวน ได้แก่ การใช้สารเสพติด การมีโรคประจำตัว การรับประทานยาเป็นประจำ และลักษณะบุคคลเฉพาะตัว

จากผลการวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร เพื่อประเมินปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ดังตารางที่ 4.24 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือนของแรงงานภาคอุตสาหกรรมระดับผู้ปฏิบัติงาน จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย สถานภาพสมรสเป็นโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลืเก็บ แบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน และลักษณะการทำงานแบบกะ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาพฤติกรรมกำรตี๋มและผลกระทบจากการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้นำเสนอผลโดยสรุป จำแนกเป็นรายประเด็นได้ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษา
- 5.2 อภิปรายผลการศึกษา
- 5.3 ข้อเสนอแนะ
 - 5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา
 - 5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาพฤติกรรมการณ์และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อหาอัตราความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการณ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional analytic study) ประชากรในการศึกษา ได้แก่ แรงงานภาคอุตสาหกรรมในสถานประกอบการที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มงานอาชีพเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราช จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 28,558 ราย และกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยวิธีการคำนวณจากสูตรการประมาณค่าสัดส่วน กรณีทราบประชากรและถ่วงน้ำหนักด้วยค่า Design effect เท่ากับ 2 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 2,220 ราย จากนั้นกำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบ Systematic two-stages cluster sampling เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบความสมเหตุสมผลด้านเนื้อหา (Content validity) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมในสถานประกอบการอื่นที่อยู่นอกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ราย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและข้อความถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ประสานงานกับตัวแทนจากสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานอาชีพเวชกรรม โรงพยาบาลมหาราชจังหวัดนครราชสีมาและศูนย์ความปลอดภัยที่ 5 จังหวัดนครราชสีมา เป็นที่ปรึกษา ควบคุมและกำกับติดตามการเก็บรวบรวมข้อมูลอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผล ตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรม STATA เวอร์ชัน 10.1 โดยข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลพฤติกรรมการณ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ข้อมูลผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่แสดงจำนวนและร้อยละ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐานและค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และการประมาณค่าช่วงเชื่อมั่น 95% ด้วยวิธีการกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ ส่วนประเด็นการหาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วิเคราะห์โดยจำแนกเป็นกรณีวิเคราะห์แบบตัวแปรเดียว (Univariate analysis) ใช้สถิติ Chi-square (χ^2) และกรณีวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multivariable analysis) ใช้สถิติ Unconditional multiple logistic regression แบบกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ โดยผลการศึกษาสามารถสรุปจำแนกเป็นรายประเด็นได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไป

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา สรุปได้ว่า

แรงงานส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 56.7 มีช่วงอายุพบมากที่สุดระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 35.3 อายุเฉลี่ย= 28.6 ปี (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน= 6.0) และค่ามัธยฐาน= 28 ปี (ค่าต่ำสุด=18, ค่าสูงสุด=58) การศึกษาสูงสุดพบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา(ปวช.) ร้อยละ 41.3 สถานภาพสมรสส่วนใหญ่เป็นคู่และโสดใกล้เคียงกัน ร้อยละ 50.1 และ 46.0 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,000 – 9,999 บาท รองลงมาอยู่ระหว่าง 10,000 – 14,999 บาท ค่าเฉลี่ย= 8,019.2 บาท (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน=3,546.9) และค่ามัธยฐาน= 7,000 บาท (ค่าต่ำสุด=1,800, ค่าสูงสุด=40,000) ส่วนใหญ่พักอาศัยบ้านส่วนตัว ร้อยละ 53.8 และหอพักเอกชน ร้อยละ 32.1 บุคคลที่อาศัยร่วมด้วยส่วนใหญ่เป็นคนในครอบครัว ได้แก่ พ่อ-แม่/สามี-ภรรยา/คู่รัก-แฟน หรือญาติ ร้อยละ 70.6 เป็นคนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ร้อยละ 77.4 สูบบุหรี่ ร้อยละ 23.5 และมีการใช้สารเสพติดในปัจจุบัน แต่ไม่ระบุชนิดของสารเสพติดที่ใช้ ร้อยละ 0.5 เล่นไพ่ ร้อยละ 18 และเล่นหวยใต้ดิน ร้อยละ 43.8 มีโรคประจำตัว ร้อยละ 5.9 และรับประทานยาเป็นประจำในปัจจุบัน ร้อยละ 3.0 กิจกรรมการใช้เวลาว่าง ส่วนใหญ่นอนพักผ่อน ร้อยละ 71.4 ดูหนัง ร้อยละ 62.3 ฟังเพลง ร้อยละ 55.8 และออกกำลังกาย ร้อยละ 33.9 ด้านลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นคนสนุกขำเริง ร้อยละ 88.8 มีลักษณะเงียบขรึม ร้อยละ 7.8 และเก็บตัว ร้อยละ 2.5 ส่วนสภาพการใช้จ่ายของครอบครัวต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่พอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ ร้อยละ 46.6 รองลงมาได้แก่ การมีสภาพที่ไม่พอใช้และมีหนี้สิน ร้อยละ 21.5

5.1.2 ลักษณะการทำงาน

จากการศึกษาข้อมูลลักษณะการทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา สรุปได้ว่า

แรงงานส่วนใหญ่อยู่ฝ่ายการผลิต ร้อยละ 83.7 มีบทบาท/หน้าที่หลักเป็นผู้ปฏิบัติ ร้อยละ 86.4 ส่วนใหญ่มีลักษณะการทำงานแบบกะ ร้อยละ 64.8 มีจำนวนชั่วโมงการทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 53.8 (จำนวนชั่วโมงเฉลี่ย 9.6, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน= 1.84 และค่ามัธยฐาน= 8, ค่าต่ำสุด = 3, ค่าสูงสุด = 12) มีจำนวนวันทำงาน 6 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 85.6 (จำนวนวันเฉลี่ย 6.1, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน= 0.35 และค่ามัธยฐาน= 6, ค่าต่ำสุด= 5, ค่าสูงสุด= 7)

5.1.3 การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการศึกษาข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา สรุปได้ว่า

(1) ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม พบว่า ค่าประมาณสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.752 หรือ 75.2% (95%CI=0.734-0.769)

(2) ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า ค่าประมาณสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.828 หรือ 82.8% (95%CI=0.814-0.842)

5.1.4 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา สรุปได้ว่า

(1) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม พบว่า ค่าประมาณเฉลี่ยของอายุเริ่มดื่มครั้งแรก เท่ากับ 17.44 ปี (95%CI = 17.32 - 17.57) โดยสาเหตุการดื่มครั้งแรกมาจากการอยากลองดื่มเอง มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.648 หรือ 64.8% (95%CI=0.629-0.668) สถานที่ดื่มครั้งแรกเป็นที่พักอาศัย มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.507 หรือ 50.7% (95%CI=0.487-0.527) ส่วนชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก ได้แก่ เบียร์ มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.588 หรือ 58.8% (95%CI=0.569-0.608)

(2) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มบ่อยที่สุด ได้แก่ เบียร์ มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.726 หรือ 72.6% (95%CI=0.707-0.747) ความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1-2 วันต่อสัปดาห์ มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.631 หรือ 63.1% (95%CI=0.609-0.653) และมีค่าประมาณเฉลี่ยของปริมาณการดื่มต่อครั้งเท่ากับ 5.24 แก้ว (95%CI = 4.99-5.48) โดยสถานที่ดื่มส่วนใหญ่เป็นที่พักอาศัย มีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.750 หรือ 75.0% (95%CI=0.731-0.770) สาเหตุในการดื่มที่พบมาก ได้แก่ ดื่มเพื่อคลายเครียดและแก้เหนื่อย โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.396 หรือ 39.6% (95%CI=0.374-0.418) และผู้ร่วมดื่มด้วยส่วนใหญ่เป็นเพื่อนร่วมงาน โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.822 หรือ 82.2% (95%CI=0.805-0.839) และส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ร่วมในระหว่างการดื่ม ซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.561 หรือ 56.1% (95%CI=0.538-0.583) ส่วนรูปแบบการจ่ายเงินในการดื่มพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการจ่ายเงินสดทุกครั้ง โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.778 หรือ 77.8% (95%CI=0.759-0.797) และพบช่วงเวลาในการดื่มส่วนใหญ่เป็น

ช่วงเย็น (17.00-23.59 น.) โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.897 หรือ 89.7% (95%CI=0.884-0.911) และผลที่เกิดขึ้นจากการดื่มโดยเฉลี่ยแต่ละครั้งพบว่า ส่วนใหญ่เมื่อดื่มแล้ว จะมีการเมามากเล็กน้อย โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.646 หรือ 64.6% (95%CI=0.624-0.668) และอาการแสดงออกที่เป็นผลจากการดื่มโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง พบว่า ส่วนใหญ่มีการพูดคุย สนุกสนานมากขึ้น โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.651 หรือ 65.1% (95%CI=0.629-0.672) และการเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะภายหลังการดื่ม พบว่า ส่วนใหญ่มีการขับขี่ยานพาหนะหลังการดื่มเอง เป็นบางครั้ง โดยมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.526 หรือ 52.6% (95%CI=0.504-0.549)

5.1.5 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการศึกษาผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ของกลุ่มตัวอย่างแรงงานภาคอุตสาหกรรมเฉพาะผู้ที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) จำนวน 1,341 ราย สรุปจำแนกเป็นรายด้านได้ว่า

(1) ผลกระทบด้านอุบัติเหตุ พบว่า มีค่าประมาณสัดส่วนของการเคยได้รับ อุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.143 หรือ 14.3% (95%CI=0.127-0.158) และการเกิดอุบัติเหตุดังกล่าวมีผลกระทบต่อร่างกาย เท่ากับ 0.897 หรือ 89.7% (95%CI=0.852-0.942) โดยวิธีการรักษาผลกระทบต่อร่างกายที่เกิดขึ้น พบว่า เป็นเข้ารับ การรักษาตามสถานบริการสาธารณสุข แต่ไม่ถึงขั้นนอนโรงพยาบาล ซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.445 หรือ 44.5% (95%CI=0.368-0.522)

(2) ผลกระทบด้านสุขภาพ พบว่า มีค่าประมาณสัดส่วนของการเคยมีปัญหาด้าน สุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.069 หรือ 6.9% (95%CI=0.058-0.080) และปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นจะไปเข้ารับการรักษาตามสถานบริการสาธารณสุข แต่ไม่ถึงขั้น นอนในโรงพยาบาล ซึ่งมีค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.512 หรือ 51.2% (95%CI=0.403-0.622)

(3) ผลกระทบด้านครอบครัว พบว่า ค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ต่อเดือน เท่ากับ 895.15 บาท (95%CI=854.16-936.14) โดยพบว่า มีค่าประมาณ สัดส่วนของการเคยทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.081 หรือ 8.1% (95%CI=0.068-0.093) และค่าประมาณสัดส่วนของการเคยถูกตำหนิ หรือถูกว่ากล่าวจากบุคคลภายในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.277 หรือ 27.7% (95%CI=0.258-0.297)

(4) ผลกระทบด้านสังคม พบว่า ค่าประมาณสัดส่วนของการเคยเอะอะไว้วายกับ เพื่อน หรือคนภายนอกในขณะ หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.096 หรือ 9.6% (95%CI=0.082-0.109) ขณะเดียวกันพบว่า ค่าประมาณสัดส่วนของการเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะ หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่ากับ 0.080 หรือ 8.0%

(95%CI=0.067-0.092) และค่าประมาณสัดส่วนของการเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้าง หรือ เพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่หรือภายหลังการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.207 หรือ 20.7% (95%CI=0.189-0.225)

(5) ผลกระทบด้านการทำงาน พบว่า การมีอาการที่เป็นผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ก่อนเข้างาน ได้แก่ อาการใจสั้น (ค่าประมาณสัดส่วน=0.118, 95%CI=0.103-0.133) อาการเหนื่อยล้า(ค่าประมาณสัดส่วน=0.355, 95%CI=0.333-0.376) อาการเหงื่อออก (ค่าประมาณสัดส่วน=0.165, 95%CI=0.148-0.182) อาการกระหายน้ำ (ค่าประมาณสัดส่วน=0.505, 95%CI=0.482-0.527) และอาการปวดศีรษะ (ค่าประมาณสัดส่วน=0.543, 95%CI=0.520-0.565) และพบว่า การมีอาการดังกล่าว ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน (ค่าประมาณสัดส่วน=0.027, 95%CI=0.520-0.565) เช่น การถูกอุปกรณ์หรือของมีคมทิ่มแทง การสะดุดหรือหกล้มขณะทำงาน การถูกวัสดุภายในสถานประกอบการ หล่นทับจากการเผอเรอ เป็นต้น และจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับผลกระทบด้านการทำงานที่เกิดขึ้นภายหลังจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ พบว่า เคยไปทำงานสาย (ค่าประมาณสัดส่วน=0.176, 95%CI=0.159-0.193) เคยไม่ไปทำงาน (ค่าประมาณสัดส่วน=0.167, 95%CI=0.150-0.184) และเคยทำงานแล้วปริมาณงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐานของตนเอง) (ค่าประมาณสัดส่วน=0.208, 95%CI=0.189-0.226) และเคยทำงานแล้วคุณภาพงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐานของตนเอง) (ค่าประมาณสัดส่วน=0.175, 95%CI=0.158-0.191)

5.1.6 ปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา สามารถสรุปผลได้ดังนี้

(1) การวิเคราะห์ตัวแปรเดียว (Univariate analysis) โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square; χ^2) เพื่อหาความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ พบว่า แรงงานเพศชายมีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง ประมาณ 15 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=14.7, 95%CI=11.4-19.0) ขณะที่กลุ่มอายุต่ำกว่า 35 ปี มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มอายุ 35 ปีขึ้นไป ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.2, 95%CI=1.73-2.82) การศึกษาสูงสุดระดับอนุปริญญาและเทียบเท่า มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าระดับปริญญาตรีและสูงกว่า ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.8, 95%CI=1.19-2.79) ด้านสถานภาพสมรส แรงงานที่มีสถานภาพหม้าย/หย่า/แยก มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าสถานภาพคู่ ประมาณ 1.2 เท่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.2, 95%CI=0.74-2.07) ส่วนรายได้ต่อเดือน แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 7,000 บาทขึ้นไป มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 7,000 บาท ประมาณ 1.5 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.5, 95%CI

=1.27-1.86) สถานที่พักอาศัย แรงงานที่พักในหอพักเอกชน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่พักในบ้านส่วนตัว ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.1,95%CI=1.69-2.64) บุคคลอาศัยร่วม พบว่า แรงงานที่อาศัยร่วมกับเพื่อน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ไม่แตกต่างกันกับแรงงานที่อาศัยร่วมกับครอบครัว ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.3,95%CI=0.95-1.84) ภูมิลำเนาเดิม แรงงานที่มีภูมิลำเนาเดิมนอกจังหวัดนครราชสีมา มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีภูมิลำเนาเดิมในจังหวัดนครราชสีมา ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.8,95%CI=1.38-2.28) การสูบบุหรี่ แรงงานที่เคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้ว มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ไม่สูบบุหรี่ ประมาณ 13 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=13.3,95%CI=6.99-25.30) ขณะเดียวกันแรงงานที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ไม่สูบบุหรี่ ประมาณ 28 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=27.6,95%CI=15.45-49.47) การเล่นไพ่ แรงงานที่เคยเล่นไพ่ มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ไม่เคยเล่น ไพ่ ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.4,95%CI=1.81-3.33) การเล่นหยวได้ดิน แรงงานที่เคยเล่นหยวได้ดิน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ไม่เคยเล่นหยวได้ดิน ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.1,95%CI=1.68-2.51) สภาพการใช้จ่ายต่อเดือน แรงงานที่มีสภาพการใช้จ่ายแบบพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีสภาพการใช้จ่ายแบบพอใช้และมีเหลือเก็บ ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.9,95%CI=1.52-2.49) ขณะเดียวกันแรงงานที่มีสภาพการใช้จ่ายแบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีสภาพการใช้จ่ายแบบพอใช้และมีเหลือเก็บ ประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.7,95%CI=1.29-2.29) บทบาท/หน้าที่หลัก แรงงานที่มีบทบาทเป็นหัวหน้างาน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีบทบาทเป็นผู้จัดการ ประมาณ 4 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=3.9,95%CI=1.73-8.69) ขณะที่แรงงานที่มีบทบาทเป็นผู้ปฏิบัติมีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีบทบาทเป็นผู้จัดการ ประมาณ 3 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.8,95%CI=1.30-5.97) และลักษณะงาน แรงงานที่ทำงานแบบกะ มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่ทำงานแบบปกติ ประมาณ 4 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=4.0,95%CI=3.28-4.91) และจำนวนชั่วโมงทำงานต่อวัน แรงงานที่มีจำนวนชั่วโมงทำงานต่อวันมากกว่า 8 ชั่วโมง มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีจำนวนชั่วโมงทำงานต่อวันต่ำกว่า หรือเท่ากับ 8 ชั่วโมงต่อวันประมาณ 2 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=1.8,95%CI=1.44-2.14) และจำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์ แรงงานที่มีจำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์ 7 วัน มีโอกาสเสี่ยงในการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานที่มีจำนวนวันทำงานต่อสัปดาห์ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 6 วันประมาณ 3 เท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (OR=2.8,95%CI=2.00-4.09)

(2) การวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multivariable analysis) โดยใช้สถิติ Unconditional Multiple logistic regression แบบกำหนดค่าน้ำหนัก (weight) ตามสัดส่วนที่สุ่มมาจากประชากรของสถานประกอบการ เพื่อหาความสัมพันธ์ร่วมของทุกปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยควบคุมตัวแปรกวน ได้แก่ การใช้สารเสพติด การมีโรคประจำตัว การรับประทานยาเป็นประจำและลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว จำแนกได้ดังนี้

ก.) ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมของแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย 13 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยเพศชาย กลุ่มอายุต่ำกว่า 35 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก การมีที่พักอาศัยในหอพักเอกชน การเคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้วและการที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ การเล่นไพ่ การเล่นหวยใต้ดิน สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ ลักษณะการทำงานแบบกะ บทบาทหน้าที่เป็นหัวหน้างานและเป็นผู้ปฏิบัติ

ข.) ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือนของแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย 8 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยเพศชาย การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า สถานภาพสมรสเป็นโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ สภาพการใช้จ่าย ต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ แบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน และลักษณะการทำงานแบบกะ

ค.) ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือนของแรงงานภาคอุตสาหกรรมระดับผู้ปฏิบัติงาน จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย สถานภาพสมรสเป็นโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ แบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน และลักษณะการทำงานแบบกะ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาสามารถอภิปรายผลจำแนกเป็นประเด็นตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

5.2.1 ความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พบว่า แรงงานภาคอุตสาหกรรม มีค่าประมาณสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมเท่ากับ 0.752 หรือ 75.2% (95%CI= 0.734-0.769) และมีค่าประมาณสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) เท่ากับ 0.828 หรือ 82.8% (95%CI= 0.814-0.842) ซึ่งใกล้เคียงกับผลการศึกษาของณัฐจารี พิชัยณรงค์และคณะ (2004) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มให้พลังงานในคนงานก่อสร้างชาย จังหวัดชลบุรี โดยมีกลุ่มศึกษาจำนวน 186 รายและกลุ่มควบคุมจำนวน 186 ราย พบว่า กลุ่มศึกษา มีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน ร้อยละ 80.6 ขณะที่ผลการศึกษาของรุ่งนภา คำผางและคณะ (2552) ได้ศึกษาการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และกลยุทธ์ทางการตลาดของผู้ค้าปลีกในกลุ่มพนักงานโรงงานและคนงานก่อสร้าง พบว่า มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบมากทั้งสองกลุ่ม โดยชุมชนในเขตอุตสาหกรรมมีผู้ดื่มร้อยละ 55 และในจำนวน 128 รายจากคนดื่มทั้งหมด 440 ราย อยู่ในกลุ่มดื่มแบบอันตรายมาก ขณะที่ในชุมชนบ้านพักคนงานก่อสร้าง มีอัตราการดื่มสูงถึงร้อยละ 88 ขณะเดียวกันผลการศึกษาครั้งนี้ สัดส่วนของผู้ดื่มค่อนข้างแตกต่างจากผลการศึกษาของมาหะมะ กาสอและคณะ (2552) ที่ได้ศึกษาความชุกของพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง จังหวัดสงขลา จำนวน 913 ราย โดยผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยง (AUDIT \geq 8) ร้อยละ 23.3 ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ แม้มีวิธีการวัดความชุกของการดื่มด้วยเครื่องมือที่แตกต่างกัน แต่ตัวเลขสัดส่วนดังกล่าว ก็ถือว่า อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มลูกจ้างที่เป็นตัวอย่างในงานวิจัย ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ภาคใต้และนับถือศาสนาอิสลาม ดังนั้นศาสนาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (กมลลา วัฒนพรและคณะ, 2550) และสอดคล้องกับการศึกษาของจूरีย์ อูสาหะและเศรณีย์ จุฬาสเรีกล (2548) ได้ศึกษาสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทย โดยพบว่า คนไทยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 18.61 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 35.5 ของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป และเมื่อพิจารณาแยกกลุ่มอายุพบว่า ผู้ที่ดื่มส่วนใหญ่ร้อยละ 74.6 อยู่ในกลุ่มชายวัยแรงงานที่มีอายุระหว่าง 25-44 ปี และเช่นเดียวกับผลการศึกษาที่ได้จากการสำรวจสุขภาพแรงงานไทยปี พ.ศ. 2552 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2553) ที่พบว่า แรงงานไทย โดยเฉพาะในกลุ่มเพศชาย มีพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 73.6 ขณะที่แรงงานหญิงพบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 17.8 ซึ่งจากผลการศึกษาทั้งหมดที่กล่าวอ้างถึง รวมถึงผลการศึกษาในครั้งนี้ได้สะท้อนความจำเพาะของกลุ่มแรงงานเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะแรงงานภาคอุตสาหกรรม ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่มีรูปแบบและวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันอีกรูปแบบที่ต้องทำงาน

กับเครื่องจักรกลและแข่งขันกับเวลา เพื่อตอบสนองกำลังการผลิตและความต้องการของระบบเศรษฐกิจ และส่งผลให้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลายเป็นทางเลือกของการผ่อนคลายจากวิธีการทำงานในกลุ่มคนดังกล่าว ทำให้ขนาดความชุก หรือสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวนค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับการศึกษาอื่น

5.2.2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งในภาพรวมและในรอบ 3 เดือนของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมไม่แตกต่างจากพฤติกรรมเดียวกันในกลุ่มประชากรอื่นมากนัก เช่น ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มบ่อยที่สุด ได้แก่ เบียร์ (ค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.726, 95%CI=0.707-0.747) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ.2550 ของกรมลา วัฒนพรและคณะ (2552) โดยพบว่า ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมาดื่มเบียร์มากที่สุด ร้อยละ 50.45 เช่นเดียวกับผลการศึกษาของมานพ คณะโตและคณะ (2548) ที่ได้ศึกษาการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ.2547 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 1,909 รายและพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 46.2 และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ชอบดื่มมากที่สุด ได้แก่ เบียร์ และเหล้าขาว คิดเป็นร้อยละ 36.8 และ 24.5 ตามลำดับ ซึ่งผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ เป็นเครื่องดื่มที่มีลักษณะพร้อมดื่ม ไม่จำเป็นต้องมีเครื่องดื่มอื่นมาผสมรวม ทำให้ง่ายและสะดวกต่อการดื่ม ขณะเดียวกันยังมีหลากหลายยี่ห้อ ขนาดและรูปแบบให้เลือกซื้อหาได้ง่ายตามร้านสะดวกซื้อทั่วไป (จุฑามาศ ทวีไพบูลย์วงศ์, 2553) เช่น 7-eleven หรือ ร้านมินิมาร์ททั่วไป เป็นต้น และเบียร์ ยังถูกประเมินค่าจากสังคมว่า “ดูดี มีคลาส” และกลายเป็นส่วนหนึ่งที่สังคมไทยยอมรับว่า เป็นเรื่องปกติเมื่อพบเห็นคนนั่งดื่มเบียร์ตามร้านอาหารทั่วไป ดังนั้นเมื่อมีการสำรวจชนิดเครื่องดื่มจึงมักพบว่า เบียร์ เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผู้ดื่มมากที่สุดเกือบทุกการศึกษา นอกจากนี้ประเด็นความถี่ในการดื่ม พบว่า มีการดื่ม 1-2 วันต่อสัปดาห์ (ค่าประมาณสัดส่วนเท่ากับ 0.631, 95%CI=0.609-0.653) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการสำรวจสุขภาพแรงงานไทย ปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2553) ที่พบว่า แรงงานไทยมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ดื่มทุกสัปดาห์, ดื่มทุกเดือน, ดื่มนาน ๆ ครั้ง) ร้อยละ 45.4 และขณะเดียวกันจากการสำรวจสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ.2550 ของกรมลา วัฒนพรและคณะ (2552) พบว่า ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา มีการดื่มประจำ (หมายถึง โดยเฉลี่ยมากกว่าหนึ่งครั้งต่อสัปดาห์) ร้อยละ 49.8 และผลการศึกษาของมานพ คณะโตและคณะ (2548) พบว่า ผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ดื่มประมาณ 1-4 ครั้งต่อเดือน สอดคล้องกับผลการศึกษาของมาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยในกลุ่มวัยรุ่นอายุ 18-25 ปี และกลุ่มวัยทำงานอายุ 25 ปีขึ้นไปที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด จำนวน 110 คน พบว่า กลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ จะมีความถี่ในการดื่มประมาณ 3-6 ครั้งต่อเดือน จากผลการศึกษาดังกล่าว สะท้อนให้เห็นค่อนข้างชัดเจนว่า กลุ่มตัวอย่าง มีแนวโน้มการดื่มในลักษณะ

แบบประจำและต่อเนื่อง ซึ่งหากมีปัจจัยกระตุ้น หรือส่งเสริมให้มีโอกาสในการเข้าถึงเครื่องตีแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น ก็อาจส่งผลให้จำนวนความถี่ในการตีต่อสัปดาห์ขยับเพิ่มสูงขึ้นได้ ขณะที่ปริมาณการตีในการศึกษาคั้งนี้เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 5.24 แก้วต่อครั้ง (95%CI=4.99-5.48) ซึ่งหากเปรียบเทียบผลที่ได้กับการศึกษาอื่น อาจพบข้อจำกัดเกี่ยวกับนิยามหรือกรอบการวัดที่แตกต่างกัน (การศึกษาคั้งนี้เทียบเกณฑ์ เบียร์ 2 กระป๋อง = 1 ขวด/1 ขวด = 3 แก้ว, เหล้า 2 แบน = 1 กลม / 1 กลม = 50 ฟา = 50 แก้ว (1 ฟาผสม)) ดังนั้นในประเด็นปริมาณการตี จึงเป็นอีกประเด็นที่ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่าเกณฑ์มาตรฐานในการปรับปริมาณที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลแตกต่างกัน ให้สามารถนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบระหว่างแต่ละการศึกษาได้ ส่วนประเด็นผู้ร่วมตี สาเหตุและช่วงเวลา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนร่วมงานและตีเพื่อต้องการคลายเครียดและแก้อาการเหนื่อยล้าที่เกิดขึ้นจากการทำงาน โดยตีในช่วงเวลาเย็น (17.00-23.59 น.) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรนนท์ แก้วกล้าและดวงพร แก้วศิริ (2552) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์กับการได้รับผลกระทบของผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม : การศึกษาขั้นต้น พบว่า แรงงานส่วนใหญ่ใช้เวลาตีในช่วง 17.00-23.00 น. ขณะที่สิริรัฐ สุกันธาและวิสูตรจิตอารี (2548) พบว่า ผู้บริโภคร้อยละ 81.7 นิยมตีกับเพื่อน ส่วนสาเหตุการตี พบว่า ส่วนใหญ่ตีเมื่อไม่มีปัญหา ขณะที่มาณี ไชยธีรานุกัฒศิริ (2548) พบว่า กลุ่มวัยทำงานอายุ 25 ปีขึ้นไปชอบตีกับเพื่อนและลูกค้าในงานสังสรรค์ โดยตีเพื่อผ่อนคลายความเครียด เช่นเดียวกับจุฑามาศ ทวีไพบูลย์วงษ์ (2553) ที่ได้ศึกษาแบบแผนการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์และบทบาทของสังคมในการบรรเทาปัญหาจากการบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์ของวัยทำงานในเขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 94.5 ตีร่วมกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน และการศึกษาของมานพ คณะโตและคณะ (2548) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการตีในช่วงเวลาเย็น 17.00-05.59 น. ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาเลิกงาน หรือเป็นช่วงเวลาของการพักผ่อน ขณะที่ประเด็นการขับชี่ยานพาหนะภายหลังการตี พบว่า มีการขับชี่เองบางครั้งและขับชี่เองทุกครั้ง รวมร้อยละ 83.3 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสรุปรายงานการเฝ้าระวังโรค ปี 2552 เรื่อง การเฝ้าระวังการบาดเจ็บรุนแรงระดับชาติ ของสำนักโรคระบาด กระทรวงสาธารณสุข (2552) พบว่า ในกลุ่มที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุขนส่ง มีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์พบในผู้ขับชี่สูงสุดร้อยละ 86.0 โดยสัดส่วนการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในกลุ่มผู้ขับชี่ของแต่ละขบวน พบว่า รถจักรยานยนต์สูงสุดร้อยละ 39.9 รถยนต์นั่งส่วนบุคคลร้อยละ 38.3 และรถกระบะร้อยละ 37.8 ขณะเดียวกันเมื่อเทียบกับการสำรวจสถานการณ์การบริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ.2550 ของกมล วัฒนพรและคณะ (2552) พบว่า ตัวเลขการขับชี่ในการศึกษานี้ค่อนข้างสูง โดยสัดส่วนของผู้ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ก่อนขับชี่ยานพาหนะในภาพรวมทั้งประเทศอยู่ที่ร้อยละ 33.8 ขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ที่ร้อยละ 34.4 และของจังหวัดนครราชสีมาอยู่ที่ ร้อยละ 32.8 ทั้งนี้ผลจากความแตกต่างของตัวเลขดังกล่าว อาจเนื่องมาจากความแตกต่างของกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา เพราะการศึกษาคั้งนี้กลุ่มตัวอย่างคือ แรงงานภาคอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมในจังหวัดนครราชสีมาและพักอาศัย

ในบ้านส่วนตัวร่วมกับครอบครัว ดังนั้นการเป็นคนในพื้นที่และพักอาศัยอยู่ไม่ไกลจากแหล่งทำงาน จึงอาจทำให้มีพฤติกรรมภายหลังการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ด้วยความระมัดระวังและไม่คำนึงถึงมาตรการทางกฎหมาย ทำให้มีการขบขันยานพาหนะภายหลังการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ด้วยตนเอง ขณะที่การศึกษาของกมล วัฒนพรและคณะ ศึกษาในกลุ่มประชากรทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ทำให้ลักษณะทางประชากรบางอย่างแตกต่างกัน ส่งผลให้ผลการศึกษาในประเด็นการขบขันยานพาหนะ ภายหลังการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์แตกต่างกันไปด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวก็ยังสะท้อนถึงแนวโน้มของโอกาสในการเกิดอุบัติเหตุในอนาคต ซึ่งส่งผลกระทบต่อตนเองและบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้อง ขณะเดียวกันก็ยังบ่งชี้ถึงความเข้มงวดจากมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับนโยบาย “ตีไม่ขบขัน” ได้เป็นอย่างดี

5.2.3 ผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

พบว่า ด้านอุบัติเหตุ มีค่าประมาณสัดส่วนของการเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เท่ากับ 0.143 หรือ 14.3% (95%CI=0.127-0.158) ซึ่งตัวเลขดังกล่าวค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับสรุปรายงานการเฝ้าระวังโรค ปี 2552 เรื่อง การเฝ้าระวังการบาดเจ็บรุนแรงระดับชาติของสำนักกระบาด กระทรวงสาธารณสุข (2552) ที่พบว่า อาชีพในกลุ่มที่ได้รับบาดเจ็บรุนแรงจากอุบัติเหตุชนสูงสุดคือ ผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 33.1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิยามของคำว่า “ผู้ใช้แรงงาน” ของสำนักกระบาด ได้รวมเอาแรงงานภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนหนึ่ง ทำให้ตัวเลขค่าสัดส่วน เมื่อพิจารณาเฉพาะแรงงานภาคอุตสาหกรรม จึงมีค่าต่ำกว่าค่าอุบัติเหตุจริงที่พิจารณาจากผู้ใช้แรงงานทั้งหมดและเมื่อพิจารณาผลกระทบด้านสุขภาพ พบว่า มีค่าประมาณสัดส่วนของการเคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.069 หรือ 6.9% (95%CI=0.058-0.080) โดยปัญหาโรคที่พบได้แก่ โรคเก๊าส์ โรคกระเพาะอาหารและโรคความดันโลหิตสูง ซึ่งปัญหาโรคที่พบในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ โรคเก๊าส์ อาจไม่ใช่สาเหตุโดยตรงที่เกิดจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ แต่เป็นโรคจากพฤติกรรมกรับโรคที่แอบแฝงมากับการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ เพราะในระหว่างที่มีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ อาจมีการรับประทานกับแกล้ม หรืออาหารที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดภาวะกรดยูริกสูง และส่งผลให้เกิดอาการของโรคเก๊าส์ตามมา ขณะที่โรคกระเพาะอาหารก็เช่นเดียวกัน มักเกิดกับผู้ตีที่มีพฤติกรรมกรับโรคที่ไม่เหมาะสมระหว่างการตีเช่น ไม่รับประทานอาหารว่าง หรือกับแกล้ม ส่งผลให้กระเพาะว่าง และแอลกอฮอล์ในระดับความเข้มข้นต่ำเพียงร้อยละ 10 จะทำให้มีการกระตุ้นน้ำย่อยในกระเพาะอาหาร ส่งผลให้เกิดแผลในกระเพาะและลำไส้ (เพ็ญพรรณ วัฒนไกร, 2547) จนเกิดเป็นอาการของโรคกระเพาะอาหารต่อมาได้ ส่วนโรคความดันโลหิตสูง ถือเป็นอีกโรคหนึ่งที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพต่างๆตามมามากเช่น โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมองแตก โดยพบว่า มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เกิดจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์เท่ากับ 202.6 ล้านบาท มากสุดเป็นอันดับ 5 รองจากโรคเอดส์ การใช้แอลกอฮอล์ในทางที่ผิด ลมชักและภาวะติดสุรา (ประพัตร์ เนรมิตพิทักษ์กุลและคณะ, 2551) และเมื่อพิจารณาผลกระทบด้านครอบครัว พบว่า มีค่าเฉลี่ยของ

ค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อเดือนเท่ากับ 895.15 บาท (95%CI=854.16-936.14) ซึ่งสูงกว่าเมื่อเทียบกับการสำรวจสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ.2550 ของกรมลา วัฒนพรและคณะ (2552) พบค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ย (บาท/เดือน) ของจังหวัดนครราชสีมา เท่ากับ 264 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างของกรมลา วัฒนพรและคณะ เป็นกลุ่มอายุ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งอาจมีบางส่วนที่ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง เช่น กลุ่มนักเรียน นักศึกษาและลักษณะการดื่มอาจเป็นการร่วมดื่มโดยไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ทำให้ตัวเลขค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นน้อยกว่าการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งศึกษาในกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมและเป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนชัดเจนและแน่นอน และเมื่อทำการปรับค่าใช้จ่ายในการดื่มต่อเดือน โดยคิดเป็นร้อยละเทียบกับรายได้ต่อเดือน พบว่า มีค่ามัธยฐานของค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อเดือน เท่ากับ 8.3% ซึ่งสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่ายเพื่อการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ทั้งในและนอกบ้าน) จากการศึกษาเรื่อง การบริโภคแอลกอฮอล์กับความยากจน โดยใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคม (Socio-economic survey หรือ SES) ปี 2529-2547 ของอัญญา ณ ระนอง (2551) พบว่า รายจ่ายเพื่อการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ทั้งในและนอกบ้าน) ในปี 2547 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.67 ของยอดรายจ่ายรวมของครัวเรือน แต่หากพิจารณาเปรียบเทียบกับรายจ่ายสำคัญ ได้แก่ รายจ่ายเพื่อการศึกษาและรายจ่ายด้านการรักษาพยาบาลแล้วก็จะพบว่า รายจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยของครัวเรือนมีขนาดสูงประมาณ 3 ใน 4 ของรายจ่ายสำคัญเหล่านี้ในแต่ละเดือน ทั้งนี้อาจเนื่องจากความแตกต่างของกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาดังที่กล่าวไปข้างต้น ขณะเดียวกันพบว่า มีค่าประมาณสัดส่วนของการเคຍทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.081 หรือ 8.1% (95%CI=0.068-0.093) และค่าประมาณสัดส่วนของการเคยถูกตำหนิหรือถูกว่ากล่าวจากบุคคลภายในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.277 หรือ 27.7% (95%CI=0.258-0.297) ซึ่งตัวเลขปัญหาครอบครัวที่เกิดในกลุ่มเป้าหมายนี้ ค่อนข้างมีการศึกษาน้อย แต่เมื่อเปรียบเทียบจากการศึกษาสถิติความรุนแรงในครอบครัวจากหนังสือพิมพ์ ปี 2550-2551 ของมูลนิธิเพื่อนหญิงพบว่า มีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวในปี 2551 ร้อยละ 15.1 (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2552) และเมื่อพิจารณาผลกระทบด้านสังคม พบว่า มีค่าประมาณสัดส่วนของการเคຍทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะ หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.096 หรือ 9.6% (95%CI=0.082-0.109) ขณะเดียวกันพบว่า ค่าประมาณสัดส่วนของการเคຍทะเลาะวิวาทกับเพื่อนหรือคนภายนอกในขณะ หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่ากับ 0.080 หรือ 8.0% (95%CI=0.067-0.092) และค่าประมาณสัดส่วนของการเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้าง หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะหรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ 0.207 หรือ 20.7% (95%CI=0.189-0.225) ซึ่งเช่นเดียวกันเมื่อต้องการเปรียบเทียบตัวเลขปัญหาด้านสังคมที่เกิดในกลุ่มเป้าหมายนี้ ค่อนข้างมีข้อจำกัดเนื่องจากมีการศึกษาในกลุ่มเป้าหมายเรื่องนี้้น้อย แต่เมื่อเทียบเคียงจากการศึกษาสถิติความรุนแรงทั่วไปจากหนังสือพิมพ์ ปี 2550-2551 ของมูลนิธิเพื่อน

หญิงพบว่า มีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับความรุนแรงทั่วไป ซึ่งได้แก่ การทะเลาะวิวาท ชกต่อย ยกพวกตีกัน ในปี 2551 สูงเป็นอันดับหนึ่งถึงร้อยละ 35.4 (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2552) และจากสรุปรายงานการเฝ้าระวังโรค ปี 2552 เรื่อง การเฝ้าระวังการบาดเจ็บรุนแรงระดับชาติของสำนักระบาด กระทรวงสาธารณสุข (2552) พบว่า การบาดเจ็บรุนแรงและเสียชีวิตส่วนใหญ่มีอาชีพผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 40.8 และผู้ถูกทำร้ายมีการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 54.2 ดังนั้นจึงค่อนข้างสะท้อนผลกระทบทางด้านสังคมได้เป็นอย่างดีว่า การทะเลาะวิวาทในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน มีสาเหตุสำคัญมาจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ จนเป็นผลให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรงและเสียชีวิตได้ และเมื่อพิจารณาผลกระทบด้านการทำงาน พบว่า มีอาการที่เป็นผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ก่อนเข้างาน ได้แก่ อาการใจสั่น (ค่าประมาณสัดส่วน=0.118, 95%CI=0.103-0.133) อาการเหนื่อยล้า (ค่าประมาณสัดส่วน=0.355, 95%CI=0.333-0.376) อาการเหงื่อออก (ค่าประมาณสัดส่วน=0.165, 95%CI=0.148-0.182) อาการกระหายน้ำ (ค่าประมาณสัดส่วน=0.505, 95%CI=0.482-0.527) และอาการปวดศีรษะ (ค่าประมาณสัดส่วน=0.543, 95%CI=0.520-0.565) และพบว่า การมีอาการดังกล่าว ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน (ค่าประมาณสัดส่วน=0.027, 95%CI=0.020-0.034) เช่น การถูกอุปกรณ์หรือของมีคมตีแทง การสะดุดหรือหกล้มขณะทำงาน การถูกวัสดุภายในสถานประกอบการหล่นทับจากการเผลอเรอ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับรายงานภาวะสุขภาพของแรงงานไทย ปี พ.ศ.2552 ของสำนักสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2552) ที่พบว่า แรงงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับบาดเจ็บจากการทำงานจากสาเหตุการถูกเครื่องจักรกล ร้อยละ 7.8 การพลัดตกหกล้ม ร้อยละ 16.5 การถูกสารเคมี ร้อยละ 2.0 และการถูกวัตถุมีคม ร้อยละ 11.1 และพบว่า เคยไปทำงานสาย (ค่าประมาณสัดส่วน=0.176, 95%CI=0.159-0.193) เคยไม่ไปทำงาน (ค่าประมาณสัดส่วน=0.167, 95%CI=0.150-0.184) และเคยทำงานแล้วปริมาณงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐานของตนเอง) (ค่าประมาณสัดส่วน=0.208, 95%CI=0.189-0.226) และเคยทำงานแล้วคุณภาพงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐานของตนเอง) (ค่าประมาณสัดส่วน=0.175, 95%CI=0.158-0.191) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกรรณิการ์ จิตินุญสุวรรณและคณะ (2552) เกี่ยวกับต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการขาดงานและด้อยประสิทธิภาพการทำงานจากการบริโภคแอลกอฮอล์ พบว่า สถานะภาพของการตีมีความสัมพันธ์กับการสูญเสียผลิตภาพในการทำงานโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า ผู้ที่ตีอย่างอันตรายมาก ผู้ที่เคยตีและผู้ที่ไม่ตีบ้าง มีสัดส่วนของการสูญเสียประสิทธิภาพในการทำงานโดยรวมมากกว่า ผู้ที่ไม่ตีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษาของกมลมาลย์ ศิริพูนสวัสดิ์ (2550) เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการตีสุรากับการขาดงานและการมาทำงานสายของพนักงาน พบว่า พนักงานที่ตีสุรากับพนักงานที่ไม่ตีสุรา มีการขาดงานและการมาสายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสะท้อนได้ค่อนข้างชัดเจนว่า การตีเครื่องแอลกอฮอล์ เป็นผลกระทบโดยตรงต่อการทำงานของแรงงานภาคอุตสาหกรรมทั้งการขาดงานและการมาทำงานสาย รวมถึงประสิทธิภาพของการทำงานที่เกิดขึ้น

5.2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศชาย กลุ่มอายุต่ำกว่า 35 ปี การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก การมีที่พักอาศัยในหอพักเอกชน การเคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้วและการที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ การเล่นไพ่ การเล่นหวยใต้ดิน สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ ลักษณะการทำงานแบบกะ บทบาทหน้าที่เป็นหัวหน้างานและเป็นผู้ปฏิบัติ ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาเฉพาะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า ปัจจัยที่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศชาย การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า สถานภาพสมรสเป็นโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ แบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน และลักษณะการทำงานแบบกะ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มผู้ดื่มที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน และสนใจปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) พบว่า ปัจจัยที่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศชาย สถานภาพสมรสเป็นโสด รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ แบบไม่พอใช้และมีหนี้สิน และลักษณะการทำงานแบบกะ ดังภาพที่ 5.1

ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม	ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker)	ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน
<ul style="list-style-type: none"> ● เพศชาย ● กลุ่มอายุต่ำกว่า 35 ปี ● การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า ● สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก ● การมีที่พักอาศัยในหอพักเอกชน ● การเคยสูบบุหรี่แต่เลิกแล้ว ● การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ ● การเล่นไพ่ ● การเล่นหวยใต้ดิน ● สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ ● ลักษณะการทำงานแบบกะ ● บทบาทหน้าที่เป็นหัวหน้างาน ● บทบาทหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● เพศชาย ● การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี/สูงกว่า ● สถานภาพสมรสเป็นโสด ● รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท ● การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ ● สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ ● สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบไม่พอใช้ และมีหนี้สิน ● ลักษณะการทำงานแบบกะ 	<ul style="list-style-type: none"> ● เพศชาย ● สถานภาพสมรสเป็นโสด ● รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท ● การที่ปัจจุบันยังคงสูบบุหรี่อยู่ ● สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ ● สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบไม่พอใช้ และมีหนี้สิน ● ลักษณะการทำงานแบบกะ

ภาพที่ 5.1 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ซึ่งจากภาพที่ 5.1 เมื่อพิจารณาปัจจัยร่วมที่พบว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสามประเด็น ได้แก่ เพศชาย ซึ่งเป็นข้อมูลสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่เป็นเพศชายมีส่วนการดื่มมากกว่าเพศหญิง ทั้งในการดื่มภาพรวมและการดื่มในรอบปัจจุบัน (current drinker) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจุฑามาศ ทวีไพบูลย์วงศ์ (2553) เกี่ยวกับการศึกษาแบบแผนการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบทบาทของสังคมในการบรรเทาปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยทำงานในเขตจังหวัดชลบุรี ที่พบว่า ผู้ดื่มเพศชายมีระดับการดื่มที่สูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากลักษณะและบทบาททางเพศที่ถูกกำหนดและคาดหวังจากสังคมว่า เพศชาย ต้องเป็นผู้นำ ทำให้มักมีการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมบ่อยครั้ง รวมถึงการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนฝูง เพื่อพักผ่อนและคลายความตึงเครียดจากการทำงานค่อนข้างมาก ขณะเดียวกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพศชายในปัจจุบัน ก็ยังคงถูกมองและได้รับการยอมรับจากสังคมไทยโดยทั่วไปว่า การดื่มของเพศชายเป็นเรื่องปกติ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงพบว่า เพศชายเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสามประเด็น ส่วนปัจจัยต่อมาที่พบ ได้แก่ การสูบบุหรี่ในปัจจุบัน ซึ่งพบว่า แรงงานที่ยังคงสูบบุหรี่ในปัจจุบันมีส่วนการดื่มมากกว่ากลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่ หรือเคยสูบแต่เลิกแล้ว ทั้งในการดื่มภาพรวมและการดื่มในรอบปัจจุบัน (current drinker) ทั้งนี้เนื่องจากการสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กัน โดยจากการศึกษาแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมปี 2544 จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูนโดยจารุวรรณ วิริยะศิริไพบูลย์และคณะ (อ้างถึงในจิรินันท์ แก้วกล้า, 2548) โดยการตรวจปัสสาวะและตอบแบบสอบถาม พบว่า แรงงานมีการสูบบุหรี่สูงถึงร้อยละ 61.3 ดื่มสุราร้อยละ 76.3 และผู้ที่สูบบุหรี่มีการใช้สารเสพติดสูงเป็น 8.7 เท่าของผู้ไม่สูบบุหรี่ ทำนองเดียวกันผู้ที่ดื่มสุรามีการใช้สารเสพติดสูงเป็น 4.3 เท่าของผู้ไม่ดื่ม และผู้ดื่มสุราใช้ยาบ้ามากกว่าผู้ที่ไม่ดื่มสุรา 5.3 เท่า หรืออาจกล่าวได้ว่า การสูบบุหรี่ ถือเป็นปัจจัยเสริม หรือปัจจัยกระตุ้นอย่างหนึ่งที่สำคัญในพัฒนาระดับการดื่มและอาการมินเมาที่เป็นผลจากการดื่มให้เพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มักพบว่า เป็นพฤติกรรมที่พบเห็นในลักษณะไปด้วยกัน หรือเทียบเคียง หรือเปรียบเทียบการเป็นตัววัดที่ใช้เป็นตัวแทนกันได้ (surrogate maker) ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงพบว่า การสูบบุหรี่ในปัจจุบัน เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสามประเด็น ส่วนปัจจัยต่อมา ได้แก่ สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ โดยพบว่า แรงงานที่มีสภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ มีส่วนการดื่มมากกว่ากลุ่มพอใช้และมีเหลือเก็บ กลุ่มไม่พอใช้แต่ไม่มีหนี้สิน และกลุ่มไม่พอใช้และมีหนี้สิน ทั้งในการดื่มภาพรวมและการดื่มในรอบปัจจุบัน (current drinker) ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมในการศึกษาครั้งนี้ มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 7707.07 บาท (95%CI=7612.19-7801.95) และมีค่าเฉลี่ยของการใช้จ่ายไปกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่ากับ 895.15 บาท (95%CI=854.16-936.14) ซึ่งเมื่อประเมินจากตัวเลขแล้ว สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีการใช้จ่ายค่อนข้างเสี่ยงต่อการดำเนินชีวิตในอนาคต

เพราะหากเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินขึ้นทั้งกับตนเอง หรือครอบครัว ที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่าย ก็อาจต้องเกิดปัญหาทางการเงินขึ้นได้ เนื่องจากไม่มีเงินทุนเก็บสำรองไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน และในท้ายที่สุดก็ต้องหาทางออกด้วยการไปพึ่งแหล่งเงินกู้นอกระบบ เพราะเป็นเงินด่วนที่กู้ง่ายและรวดเร็วทันท่วงที (วลายู ถาวรวิริยะนันท์, 2548) และนำไปสู่การมีภาระหนี้สินในอนาคตต่อไปได้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงพบว่า สภาพการใช้จ่ายต่อเดือนแบบพอใช้แต่ไม่มีเหลือเก็บ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสามประเด็น และปัจจัยสุดท้าย ได้แก่ ลักษณะการทำงานแบบกะ โดยพบว่า แรงงานที่มีลักษณะการทำงานแบบกะ มีสัดส่วนการดื่มมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะการทำงานแบบปกติ ทั้งในการดื่มภาพรวมและการดื่มในรอบปัจจุบัน (current drinker) ทั้งนี้เนื่องวิธีการดำเนินชีวิตของแรงงานที่มีลักษณะการทำงานแบบกะ ค่อนข้างเสี่ยงหรือล่อแหลมต่อการเข้าสู่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากตลอดระยะเวลาทำงานส่วนใหญ่อยู่ที่ทำงาน เมื่อกลับบ้านก็จะเข้าห้องพัก หรือที่พักรวม กลุ่มคนกลุ่มนี้มักมีข้อจำกัดในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนและขาดการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น อันเนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลาที่ไม่สอดคล้องกับวิถีปกติของคนทั่วไป เช่น การทำงานเข้ากะกลางคืน และพักผ่อนตอนกลางวัน ส่งผลให้อาจต้องใช้เวลาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนนอน เพื่อช่วยให้หลับได้อย่างสนิทและเพียงพอในแต่ละวัน (รุ่งนภา คำผางและคณะ, 2553) ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงพบว่า ลักษณะการทำงานแบบกะ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสามประเด็น

ซึ่งจากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสามประเด็น ดังที่กล่าวไปข้างต้น พบว่า นอกเหนือจากปัจจัยร่วมที่พบแล้ว ยังพบว่า ปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวม ส่วนใหญ่มักเป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นภายใต้โอกาส สถานภาพและช่วงเวลาของการดื่มในแต่ละครั้ง เช่น สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก หรือการอยู่หอพักเอกชน เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากการดื่มในภาพรวม เป็นการระบุถึงการดื่มตลอดช่วงชีวิต ดังนั้นจึงพบปัจจัยที่ส่งผลค่อนข้างมาก แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือน กลับพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องลดน้อยลง และเมื่อพิจารณากลุ่มเฉพาะผู้ปฏิบัติงาน ก็พบว่า มีปัจจัยที่แสดงภาพการดื่มของแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่ชัดเจนมากขึ้น โดยแรงงานที่มีสถานภาพโสดพบว่า มีสัดส่วนการดื่มมากกว่าสถานภาพอื่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเป็นอิสระในการดำเนินชีวิต การไม่ต้องรับผิดชอบครอบครัวและสามารถจัดการค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการดื่มด้วยตนเองได้ และการมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 7,000 บาท เป็นการเน้นย้ำให้เห็นว่า กลุ่มแรงงานที่ดื่ม ณ ปัจจุบัน ส่วนใหญ่มีอำนาจในการใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อ หรือเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มอื่น แต่ขณะเดียวกันแรงงานกลุ่มดังกล่าว ก็มีแนวโน้มของการสร้างปัญหาภาระหนี้สินของตนเองในอนาคต เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า แรงงานกลุ่มนี้มีปัญหาสภาพการใช้จ่ายต่อเดือนที่ไม่พอใช้ และมีหนี้สิน ดังนั้นการนำประเด็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการควบคุมและจำกัดการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงผลกระทบในด้านต่างๆที่จะเกิดขึ้นในกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม จึงควรมุ่งเน้นพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในรอบ 3 เดือน (current drinker) ก่อน จากนั้นจึงนำประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในภาพรวมไปเป็นองค์ประกอบในการส่งเสริมและรณรงค์เฝ้าระวังและควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มดังกล่าวต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานวิจัยและผลของการวิจัย โดยจำแนกเป็น 2 ประเด็นได้ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

จากผลการศึกษา มีข้อเสนอแนะที่เป็นข้อค้นพบและข้อสรุป ดังนี้

(1) สัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมยังคงมีแนวโน้มการดื่มค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในเขตอุตสาหกรรมที่มีนโยบายเน้นการสร้างงานในระดับพื้นที่ เช่น จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น เป็นต้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดแนวทางและกิจกรรมที่ชัดเจนเพื่อป้องกันนักดื่มหน้าใหม่และผลกระทบจากการดื่มเฉพาะกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว

(2) ลักษณะแบบแผนการดำเนินชีวิตของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะกึ่งผสมคือ เป็นทั้งคนในพื้นที่ที่ใช้ชีวิตแบบชาวบ้านและเข้าทำงานในโรงงานเชิงธุรกิจ ดังนั้นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและควบคุมผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาจใช้การผสมผสานระหว่างมาตรการทั่วไปที่มีการใช้อยู่ในชุมชน ร่วมกับกิจกรรมเฉพาะที่อาจเกิดขึ้นในสถานประกอบการ

(3) ในการกำหนดแนวทางดำเนินงานกิจกรรมหรือโครงการในกลุ่มเป้าหมายแรงงานดังกล่าว อาจจำเป็นต้องมีการคัดกรองหรือประเมินระดับความเสี่ยง โดยนำปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากการศึกษาครั้งนี้ไปประกอบการพิจารณา เพื่อให้สามารถกำหนดวิธีการทำงานกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละระดับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษา มีข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

(1) การแสวงหาแนวทางในการดำเนินโครงการควบคุมและป้องกันนักดื่มหน้าใหม่และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเป้าหมายแรงงานภาคอุตสาหกรรมยังมีความจำเป็น เนื่องจากมีลักษณะแบบแผนในการดำเนินชีวิตทั้งแบบกึ่งเมืองและชนบท ดังนั้นการศึกษาในรูปแบบกึ่งทดลองเพื่อประเมินกลวิธีในการทำงานป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว จึงอาจเป็นแนวทางการวิจัยในอนาคตที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาได้

(2) การศึกษาเชิงบูรณาการและการผสมผสานระหว่างองค์กรหรือหน่วยงานในหลายภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว จึงน่าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่ง ซึ่งอาจเน้นประเด็นเชิงโครงสร้าง การแบ่งบทบาทและความรับผิดชอบ โดยอิงบริบทแผนงานเดิมของหน่วยงานนั้น ๆ อยู่ และกำหนดกลไกตัวเชื่อมประสาน ซึ่งในปัจจุบัน โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ก็มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแรงงานกลุ่มนี้อยู่หลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

(3) ควรมีการศึกษาวิธีการเทียบเคียงเกี่ยวกับผลกระทบจากการตี หรือพฤติกรรมกรรมการตีให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการตีและผลกระทบจากการตีค่อนข้างมาก และแต่ละการศึกษาก็มีวิธีการวัดที่แตกต่างกันไป ทำให้บางกรณีไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ ดังนั้นหากมีวิธีการกลางที่เป็นมาตรฐาน หรือมีวิธีการในการปรับค่าของแต่ละผลการศึกษาในแต่ละกรณีมาเป็นค่ากลางที่เป็นค่ามาตรฐาน และกำหนดเกณฑ์ประเมินระดับต่างๆไว้ อาจเกิดประโยชน์ในการนำไปใช้เปรียบเทียบ เพื่อประเมินผลกระทบ หรือพฤติกรรมกรรมการตีต่างๆได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลมาลัย ศิริพูนสวัสดิ์ (2550). พฤติกรรมการดื่มสุรากับการขาดงานและการมาทำงานสายของพนักงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กมลลา วัฒนพร, ประพัตร์ เนรมิตพิทักษ์กุล, ปนรรฐพร จงประเสริฐยิ่ง, ทักษพล ธรรมรังสีและศุณยวิจิัยปัญหาสุรา (2550). สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ.2550. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- กรรณิการ์ จิตินบุญสุวรรณ, มนทร์รัตน์ ถาวรเจริญทรัพย์, ชนิตา เลิศพิทักษ์พงศ์, จอมขวัญ โยธาสุมทร, อุษา ฉายเกล็ดแก้วและยศ ตีระวัฒนานนท์(2552). ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ของการขาดงานและด้อยประสิทธิภาพการทำงานจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มค.-มีค.2552:102-112.
- เชมณัฐร์ ลินสายออ (2548). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเทศหญิง หมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คณะกรรมการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ (2547). ใครบ้างที่เมา. [ม.ป.ท:ม.ป.พ.].
- เครือข่ายองค์การวิชาการสารเสพติด (2550). สถานภาพการบริโภคสุรา ปี พ.ศ.2550. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม.
- จินตนา วงศ์วาน. (2548). ความชุกและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิรายุ สีสุข (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการสถานบำบัดในเวลากลางคืนของแรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จีรนนท์ แก้วกล้าและดวงพร แก้วศิริ. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับการได้รับผลกระทบของผู้ใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม : การศึกษาขั้นต้น. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- จุฑามาศ ทวีไพบูลย์วงศ์ (2552). การศึกษาแบบแผนการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบทบาทของสังคมในการบรรเทาปัญหาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยทำงานในเขตจังหวัดชลบุรี. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : คณะวิทยาการจัดการ.

- จรรย์ อุสาหะและเศรณีย์ จุฬาลงกรณ์. (2548).สถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน
สังคมไทย.วารสารวิชาการสาธารณสุข, 14(1):1-7.
- ฐิติรัตน์ ธารวสุจิตกุล (2545).การศึกษา สภาพ ลักษณะและสาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับ
แรงงานที่ปฏิบัติงานในธุรกิจอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ณัฐพร พิชัยณรงค์, วิศิษฐ์ ฉวีพจน์กำจร, ปัทมา ขอบจิต, วิโรจน์ วีรชัยและดุสิต สุจิรารัตน์
(2546).การบริโภคเครื่องดื่มให้พลังงานในคนงานก่อสร้างชายจังหวัดชลบุรี. *J Med
Assoc Thai Vol. 87 No. 12 2004; 1454-1458.*
- เทียนทอง อัคระธีรารังกูร (2545).สภาพและปัญหาแรงงานอีสานในโรงงานอุตสาหกรรม
บริเวณเมืองใหม่บางพลี ตำบลบางเสาธง กิ่งอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ.
การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาไทยคดีศึกษา (กลุ่ม
สังคมศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนาวุฒิ รัตนชัย (2553).ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยแรงงาน
อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี.วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหา
บัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บัณฑิต ศรีไพศาล (2549).การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย.วารสารคลินิก,
22(1) : [ม.ป.ท.].
- บัณฑิต ศรีไพศาลและคณะ (2551).รายงานสถานการณ์สุรา ประจำปี พ.ศ.2551.
กรุงเทพมหานคร:ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- ประพัตร์ เนรมิตพิทักษ์กุล, ชนิดา เลิศพิทักษ์พงศ์, จอมขวัญ โยธาสมุทร, อุษา ฉายเกล็ดแก้ว,
มนรัตน์ ธารวสุจิตกุลและยศ ตีระวัฒนานนท์(2550).ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย
ด้านสุขภาพจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทย. วารสารวิจัยระบบ
สาธารณสุข ปีที่ 2 ฉบับที่ 4 ตค.-ธค. 2550 : 594-602.
- ปราณี ทองคำ, อติญาณ์ ศรีเกษตรินและรัตติยา เพชรน้อย (2549).พฤติกรรมเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี.วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลา
นครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 17(2):169-183.
- พงษ์เดช สารการและเยาวเรศ คำมะนาว (2552).พฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
กับการกระทำ ความรุนแรงของสามีต่อภรรยา.วารสารวิจัยระบบสาธารณสุข ปีที่ 3
ฉบับที่ 4 ตค.-ธค. 2552 : 589-597.
- พจนีย์ บัณฑิตวงศ์ (2544).ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำรุนแรงต่อภรรยา ในเขตอำเภอบรรพต
พิสัย จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
ชุมชน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พินิตา นามจันดี (2549). ความชุกและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอสีชมพู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เพ็ญพรรณ วัฒนไกร (2548). แอลกอฮอล์ : ดิกรี้แห่งความทุกข์. คอลัมน์เรื่องเด่นจากปก : นิตยสารหมอชาวบ้าน เล่มที่ 308, เดือนธันวาคม.

มนตร์ธมภ์ ถาวรเจริญทรัพย์และคณะ (2551). การศึกษาต้นทุนผลกระทบทางสังคม สุขภาพ และเศรษฐกิจของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: โครงการประเมินเทคโนโลยีและนโยบายด้านสุขภาพ (HITAP).

มาณี ไชยธีรานุกัณฐิ (2548). รายงานการวิจัย พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทย. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

มานพ คณะโต (2548). รายงานการวิจัย การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ. 2547. ขอนแก่น : เครือข่ายพัฒนาวิชาการและข้อมูลสารสนเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มาหะมะ กาสอ, ภาสุรี แสงศุภวานิชและพิชญา พรรคทองสุข (2552). ความชุกของพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของลูกจ้างที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง จังหวัดสงขลา. สงขลานครินทร์เวชสาร, ปีที่ 27 ฉบับที่ 2 มี.ค.-เม.ย. 2552: 105-116.

รุ่งนภา คำผาง, เชิญขวัญ ภูษณงค์, รักมณี บุตรชน, จอมขวัญ โยธสมุทร, กัลยา ตีระวัฒนานนท์, ศรีเพ็ญ ตันติเวสส, ทรงยศ พิลาลันต์, ศิริบุญญา อีระอนันต์ชัยและยศ ตีระวัฒนานนท์ (2553). พฤติกรรม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชนบริเวณนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งในเขตบริมณฑลและบทบาทของการตลาดเพื่อสังคม. กระทรวงสาธารณสุข : ผลงานวิชาการดีเด่น.

วลาญ ถาวรวิริยะนันท์ (2548). รายงานในโรงงานอุตสาหกรรมกับหุ่นนอกระบบ. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

แววรุ่ง นาวาบุญนิยม (2544). ความรุนแรงต่อภรรยา: ข้อเท็จจริงจากผู้ถูกระงับการทำทารุณเปรียบเทียบกับผู้กระทำทารุณ และทัศนคติจากชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ประชากร) มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศรีลำยอง สังข์ศิริ (2545). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรีในครอบครัวในชุมชนแออัดเขตเทศบาลนครขอนแก่น : กรณีศึกษา ชุมชนเทพารักษ์ 4. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศูนย์ข้อมูล/หน่วยจัดการความรู้เพื่อถนนปลอดภัย (2547). ความสูญเสียจากเมาแล้วขับ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

สาวิตรี อัมฉัตรชัย, อโนชา หมักทองและถนอมศรี อินทนนท์ (2551). การเฝ้าระวังพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย. สงขลา : เครือข่ายวิชาการ วิจัยและข้อมูลด้านสารเสพติดในภาคใต้ สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2553). ภาวะสุขภาพของแรงงานไทย ปี พ.ศ.2552. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร : การสำรวจสภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2552 และการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ.2552.

สำนักกระบาด (2552). การเฝ้าระวังการบาดเจ็บรุนแรงระดับชาติ. กระทรวงสาธารณสุข : สรุปรายงานการเฝ้าระวังโรค 2552.

สิริรัฐ สุกันธา และวิสุทธ จิตอารี (2548). รายงานการวิจัย พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สำนักงานเลขานุการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อดิศจีร หลายชูไทย, อาภา ศิริวงศ์ ณ อยุธยาและวิชัย โปษยะจินดา(2545). สุราในสังคมไทย ผลการศึกษาโครงการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อหามาตรการทางเลือกป้องกันแก้ไข. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข.

อัญชญา ณ ระนอง (2551). การบริโภคแอลกอฮอล์กับความยากจน. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ปีที่ 48 ฉบับที่ 3/2551 : 89-124.

Gil-Gonzalez D, Vives-Cases C, Alvarez-Dardet C and Latour-Perez J.(2006). **Alcohol and intimate partner violence:do we have enough information to act ?**. European Journal of Public Health, 16(3) ; 278-284.

Jeyaseelan L, Kumar S, Neelakantan N, Peedicayil A, Pillai R and Duvvury N.(2007). **Physical spousal violence against women in India : some risk factors**.J. biosoc.Sci, Cambridge University Press ; 1-13.

Nolen-Hoeksema S (2004). **Gender differences in risk factors and consequences for alcohol use and problems**. Clinical Psychology Review, 24(8):981-1010.

Tsui XL, Chan AY, So FL and Kam CW.(2006). **Risk factors for injury to married women from domestic violence in Hong Kong**. Hong Kong Med J, 12(4) ; 289-293.

แบบสอบถาม

พฤติกรรมกรรมการตีและผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลของโครงการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการตีและผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา ภายใต้การสนับสนุนจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการตีและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหามาตรการป้องกันและลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ และข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและนำมาใช้เฉพาะในโครงการวิจัยนี้เท่านั้น การวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์และนำเสนอเป็นภาพรวม ซึ่งจะไม่มีการระบุชื่อผู้ตอบ แต่อย่างไรก็ตาม

2. แบบสอบถามทั้งหมด แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลลักษณะการทำงาน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 5 ข้อมูลผลกระทบจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์

คณะผู้วิจัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบข้อมูลตามสภาพความจริงที่ปรากฏ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

พงษ์เดช สารการ

เสมอ ตีร์คุณา

รังสิมา บำเพ็ญบุญ

นุจรินทร์ หิรัญคำ

ธนิดา นุตรคล้าย

ยุพา พิทักษ์วาณิชย์

ณรงค์ คงด้วยแก้ว

แบบสอบถาม

พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง กรุณาเขียนเครื่องหมายถูก (✓) ลงในกรอบ หรือเขียนตัวเลข ข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- เพศ 1. ชาย 2. หญิง
- อายุ _____ ปี
- การศึกษาสูงสุด 1. ประถมศึกษา 4. อนุปริญญา/ปวส. 7. อื่นๆ ระบุ _____
 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 5.ปริญญาตรี
 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวฯ (ปวช.) 6. สูงกว่าปริญญาตรี
- สถานภาพสมรส 1. โสด 2. คู่ 3. หม้าย/หย่า/แยก
- รายได้ต่อเดือน _____ บาท
- สถานที่พักอาศัย 1. บ้านส่วนตัว 2. บ้านพัก/หอพักในโรงงาน 3. หอพักเอกชน 4. อื่นๆ ระบุ _____
- บุคคลอาศัยร่วม 1. อยู่คนเดียว 5.ญาติ
 2. อยู่กับครอบครัว (สามี/ภรรยา) 6. คู่รัก หรือแฟน
 3. เพื่อน 7. อื่นๆ ระบุ _____
 4. พ่อ/แม่
- ภูมิลำเนาเดิม 1. ในจังหวัดนครราชสีมา 2. นอกจังหวัด ระบุ _____
- การสูบบุหรี่ 1. ไม่สูบบุหรี่ 2. เคยสูบแต่เลิกแล้ว 3. ปัจจุบันยังสูบบุหรี่อยู่
- การใช้สารเสพติด 1. ไม่เคยใช้ 2. เคยใช้แต่เลิกแล้ว 3. ปัจจุบันยังใช้อยู่ ระบุชนิดสารเสพติด _____
- การเล่นพนัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) 1. ไพ่ 2. หว่ยใต้ดิน 3. อื่นๆ ระบุ _____
- การมีโรคประจำตัว 1. ไม่มี 2. มี ระบุโรค _____
- การรับประทานยาเป็นประจำ 1. ไม่เคย 2. เคยแต่เลิกแล้ว 3. ปัจจุบันยังทานอยู่ ระบุชนิดยา _____
- การใช้เวลาว่าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. นอนพักผ่อน 2. ออกกำลังกาย 3. ดูหนัง 4. ฟังเพลง 5. อื่นๆ ระบุ _____
- ลักษณะบุคลิกเฉพาะตัว 1. สนุกสนาน 2. เงียบขรึม 3. เก็บตัว 4. อื่นๆ ระบุ _____
- สภาพการใช้จ่ายของครอบครัวที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละเดือน
 1. ไม่พอใช้และมีหนี้สิน 2. ไม่พอใช้ แต่ไม่มีหนี้สิน 3. พอใช้ แต่ไม่มีเหลือเก็บ 4. พอใช้ และมีเหลือเก็บ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลลักษณะการทำงาน

- แผนกงานในปัจจุบัน 1. สำนักงาน 3. ฝ่ายซ่อมบำรุง 5. ฝ่ายอื่นๆ ระบุ _____
 2. ฝ่ายผลิต 4. ฝ่ายขนส่ง
- บทบาท/หน้าที่หลัก 1. ผู้จัดการ 2. หัวหน้างาน 3. ผู้ปฏิบัติ
- ลักษณะงาน 1. ทำงานกะ 2. ปกติ
- จำนวนชั่วโมงการทำงาน _____ ชั่วโมงต่อวัน
- จำนวนวันทำงาน _____ วันต่อสัปดาห์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- ท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือไม่ 1. ไม่ดื่ม (จบการตอบแบบสอบถาม) 2. ดื่ม
- อายุที่เริ่มดื่มครั้งแรก _____ ปี
- สาเหตุการดื่มครั้งแรก 1. อยากลองดื่ม 2. เพื่อนชักชวนให้ดื่ม 3. อื่นๆ ระบุ _____
เอง
- สถานที่ดื่มครั้งแรก 1. ที่พักอาศัย 2. ร้านค้า/สถานบันเทิง 3. อื่นๆ ระบุ _____
- ชนิดเครื่องดื่มครั้งแรก 1. เบียร์ 2. เหล้า/บรันดี 3. อื่นๆ ระบุ _____
- การดื่มในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา 1. ไม่ดื่ม (จบการตอบแบบสอบถาม) 2. ดื่ม

ส่วนที่ 4 ข้อมูลพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา)

- ชนิดเครื่องดื่มที่ดื่มบ่อยที่สุด (ตอบเพียงหนึ่งข้อ)
 1. เบียร์ 2. ยาดอง 3. เหล้าขาว 4. วิสกี้ไทย 5. วิสกี้ต่างประเทศ 6. บรั่นดีไทย
 7. บรั่นดีต่างประเทศ 8. ไวน์ 9. สเปย์ 10. เหล้าปั่น 11. อื่นๆ ระบุ _____
- ความถี่ในการดื่มส่วนใหญ่ (โดยประมาณ)
 1. 1-2 วัน/สัปดาห์ 2. 3-4 วัน/สัปดาห์ 3. 5-6 วัน/สัปดาห์ 4. ทุกวัน/สัปดาห์ 5. อื่นๆ ระบุ _____
- ปริมาณการดื่มต่อครั้ง (ระบุโดยประมาณ) _____ (จำนวน)/_____ (หน่วย)
[เบียร์ 2 กระป๋อง = 1 ขวด / 1 ขวด = 3 แก้ว, เหล้า 2 แบน = 1 กลม / 1 กลม = 50 ผ่า = 50 แก้ว (1 ผ่าผสม)]
- สถานที่ในการดื่มแต่ละครั้ง (ส่วนใหญ่)
 1. ที่พักอาศัย 2. สถานที่รอบบริเวณสถานประกอบการ ระบุประเภทสถานที่ _____
 3. อื่นๆ ระบุ _____
- สาเหตุของการดื่ม (ส่วนใหญ่) ระบุ _____
- ผู้ร่วมดื่มแต่ละครั้ง (ส่วนใหญ่) 1. เพื่อนร่วมงาน 2. คนในครอบครัว 3. อื่นๆ ระบุ _____
- การสูบบุหรี่ขณะดื่ม 1. ไม่สูบ 2. สูบเป็นบางครั้ง 3. สูบทุกครั้ง
- ในการดื่มแต่ละครั้ง (ส่วนใหญ่)
 1. จ่ายเงินสดทุกครั้ง 2. จ่ายเงินสดเป็นบางครั้ง 3. จ่ายโดยใช้บัตรเครดิต 4. อื่นๆ ระบุ _____
- ช่วงเวลาในการดื่ม (ส่วนใหญ่)
 1. ช่วงเช้า (06.00-11.59 น.) 2. ช่วงกลางวัน (12.00-16.59 น.) 3. ช่วงเย็น (17.00-23.59 น.) 4. ช่วงดึก (24.00-05.59 น.)
- ผลจากการดื่ม (ส่วนใหญ่)
 1. ไม่เคยเมา 2. เมบบ้างเล็กน้อย 3. เมามาก่อนข้างมาก แต่ยังมีสติรู้เรื่อง 4. เมามาก จนไม่ได้สติ
- การแสดงออกหลังจากการดื่ม (ส่วนใหญ่) 1. เป็นปกติเหมือนตอนไม่ดื่ม 2. คุยสนุกมากขึ้น 3. ขอบคิดถึงเรื่องในอดีต
 4. เอะอะ โวยวาย เสียสติ 5. มีปัญหากับบุคคลรอบข้าง 6. อื่นๆ ระบุ _____
- การเป็นผู้ขับขี่ยานพาหนะภายหลังการดื่ม 1. เป็นผู้ขับทุกครั้งที่ได้ดื่ม 2. เป็นผู้ขับบ้างบางครั้ง 3. ไม่เคยเป็นผู้ขับขี่หลังจากดื่ม

ส่วนที่ 5 ข้อมูลผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

- ด้านอุบัติเหตุ**
 - ท่านเคยได้รับอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หรือไม่
 1. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 4) 2. เคย ระบุประเภทการเกิดอุบัติเหตุ _____
 - กรณีเคยได้รับอุบัติเหตุ ท่านมีผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อร่างกายหรือไม่
 1. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 4) 2. มี
 - กรณีที่มีผลกระทบต่อร่างกาย ท่านมีวิธีการดูแล หรือรักษาอย่างไร
 1. รักษาเอง 2. รับการรักษาแต่ไม่นอน รพ. 3. รับการรักษาและนอน รพ. 4. อื่นๆ ระบุ _____
 - ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ท่านเคยดื่มเหล้าและมีอาการดังต่อไปนี้ ก่อนทำงานหรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. ใจสั่น 4. กระหายน้ำ
 2. เหนื่อยล้า 5. ปวดศีรษะ
 3. เหงื่อออก
 - กรณีเคยมีอาการ ผลจากอาการดังกล่าว ส่งผลให้ท่านได้รับอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงานหรือไม่
 1. ไม่เคย 2. เคย ระบุประเภทการเกิดอุบัติเหตุ _____ เกิดจากสาเหตุ _____ ช่วงเวลาที่เกิด _____
- ด้านสุขภาพ**
 - ท่านเคยมีปัญหาด้านสุขภาพที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หรือไม่
 1. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 7) 2. เคย ระบุอาการ หรือโรค _____
 - กรณีเคยมีปัญหาด้านสุขภาพ ท่านมีวิธีการดูแลหรือรักษาอย่างไร
 1. รักษาเอง 2. รับการรักษาแต่ไม่นอน รพ. 3. รับการรักษาและนอน รพ. 4. อื่นๆ ระบุ _____
- ครอบครัว**
 - ท่านมีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเฉลี่ยต่อเดือน ประมาณ _____ บาท

9. ท่านเคยทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัวที่มีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หรือไม่

1. ไม่เคย

2. เคย ระบุคู่กรณี _____

10. ท่านเคยถูกตำหนิ หรือถูกว่ากล่าวจากบุคคลภายในครอบครัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หรือไม่

1. ไม่เคย

2. เคย ระบุผู้ตำหนิ หรือผู้ว่ากล่าว _____

● **สังคม**

11. ท่านเคยเอะอะ โวยวายกับเพื่อน หรือคนภายนอก ในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หรือไม่

1. ไม่เคย

2. เคย

12. ท่านเคยทะเลาะวิวาทกับเพื่อน หรือคนภายนอกในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หรือไม่

1. ไม่เคย

2. เคย

13. ท่านเคยถูกว่ากล่าวจากบุคคลรอบข้าง หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงในขณะที่หรือภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา หรือไม่

1. ไม่เคย

2. เคย

● **การทำงาน**

14. ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ท่านเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปัญหาดังต่อไปนี้ หรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ไปทำงานสาย

2. ไม่ไปทำงาน

3. ปริมาณงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐาน)

4. คุณภาพงานลดลง (เมื่อเทียบกับมาตรฐาน)
